

அ. இ. வி. ப. ப.

கணபதி துணை,
மாமகோபாத்யாய, பாக்ஸ்
உ. மெ. சமீபத்திலுள்ள துறைமுகம்
அருள்க, சென்னை-20.

சிவதத்துவவிவேகம்.

XXXXXXXXXXXX X. D. 12

திருக்கயிலாயபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறையாதீனத்துச்

சிவஞானசுவாமிகள்

மொழிபெயர்த்தருளியது.

இது

யாழ்ப்பாணத்து வண்ணைநகர்ச்

சுவாமிநாதபண்டிதரால்

தமது

சைவவித்தியாநுபாலையந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

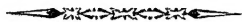
சென்னப்பட்டணம்

இதன்விலை அரூ - 2

கனகசபைப்பாத்தாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

அடைபாடி, சென்னை-20.
கணபதி நுணை.

சிவதத்துவவிவேகம்.

பாயிரம்.

உலகெ லாந்தன தொருசிறு கூற்றினு ளமைய
வலகி லாற்றலா னிறைந்தவ னெனவரு ணூலோர்
குலவி யேத்துவோ னெவனவ னுமையொரு கூற்றி
னலர்க றைக்களச் சிவபிரா னடியினை போற்றி. (க)

வேறு

செவியுற வாங்கி மோகத் திண்படை சிலையிற் பூட்டுங்,
கவிகைவேண் டடியச் சற்றே கறுத்தியோ குறையும் டெம்மா
ன், குவிதழை நிறையப் பூத்த கோழிணர்ப் பதுமச் செங்கே,
ழவிர்தரு விழித்தீக் கென்றன் வினையிலக் காகு மாலோ. (உ)

வேறு

திருமாலிந் திரன்பிரம னுபமனியன் றபனனந்தி செவ்வே
ளாதித், தருமமுது குரவருக்குந் தனதருளா லாசிரியத் தலைமை
நல்கி, வருமெவர்க்கு முதற்குருவாய் மெய்ஞ்ஞான முத்திரை
க்கைம் மலரும் வாய்ந்த, வருவழகுங் குறுநகையுங் காட்டியரு
டருஞ்சிவனை யுளத்தில் வைப்பாம். (ங)

வேறு.

எல்லை யில்கலை யென்னுங் கொடிபடர்
மல்லல் வான்கொழு கொம்பரின் வாய்ந்தருள்
கல்வி ஞானக் கடலமு தாயசீர்
பல்கு தேசிகர் பாத மிறைஞ்சுவாம். (ச)

வேறு.

மறைமூடிவிற்பயில்கருத்து. மன்னியமெய்ப்பொருள்
வீருப்புங், கறைமிடற்றேன் நிருவடிக்கீழ் மெய்யன்புங் கடுங்
துயர்நோய், பறையவரு மிம்மூன்றும் பரிந்தியல்பாக் கிடைத்த
மன, நிறைவுடையோ ரேவரவர் நீழி வாழியவே. (ரு)

வேறு.

பரசி வன்றன துயர்ச்சியே தெரிப்பதிற்பகரொருப் பாட்
டிற்று, யரிய கால்கதிர் வியாதன தியர்மொழி யால்விளங் கிடு
நீர்த்தாய்த், திரிவு காட்சிய ருளத்துறு தறிநிகர் செம்பொருட்
கோவைத்தாய், விரியு நீருல கினுக்கிதந் தருமுதல் வித்தை
யோங் குகமாதோ. (சு)

வேறு.

எட்படுநெய் யெனவுயிருக் குயிரா யெங்கு மேகமாம் பசு
பதிதா னேத்துஞ் செய்யுள், விட்பருமுண் ணிறைந்தபொருட்
சுவைய வாகி மேலோர்தம் வழிச்செல்லு மறுபானுக்கு, முட்க
ருத்து வெளிப்படுப்ப விழிந்த மார்க்கத் துழல்வோர்தம் பிதற்
றுரைகட் சுணுகொணாத, நட்புடைய வுரையீண்டுச் செய்ய
லுற்றே னல்வழிச்செல் லறிவாளர் நயக்கு மாறே. (எ)

நூ ல்.

நின்பெருந் தன்மை வானவர் தமக்கு நிகழ்த்தரி தாதலின் மனித, னன்பொடும் வழுத்த விழைந்திடி னகையே யடைவ தற் கையமின் றேனு, முன்பெயர் கருதும் பெருந்தவம் வருவா யொருவழி யாற்கிடைத் திடுக, வென்பதோர் மதிவந் தென்னை யீர்த் தெழுமா லெங்கணு நிறைந்தபூ ரணனே. (க)

விச்சுவா திகனும் விசுவசே வியனும் விமலநீ யேயென மறைக, ணிச்சய மாக முழக்கவு மறியா நீசர்தாம் பிணங்குவ ரந்தோ, மச்சரத் துனக்கே தீங்கிழைத் தவர்தம் வாழ்க்கையும் பயன்படா தாலத், துச்சர்சொற் கேட்டோர்க் கிறுதலே தண் டஞ் சொற்றிடு நூலெலா மன்றே. (உ)

ஏழைய ரிருகாற் பசுக்கண்மற் நிவரா வியன்றிடத் தக்க தொன் றிலையே, வாழிய நலந்தீங் கறிந்துயி ரியற்ற வல்லதோ யாங்கணும் விரவிச், சூழூர் யெவ்வா றசைத்தனை யவ்வா றசை தலிற் சுதந்திர மிலதாற், பாழிமால் விடையா யவ்வுயி ரந்தோ பழித்திடுந் தகையதொன் றன்றே. (ங)

கீதநான் மறையு னோரொரு விதிவாக் கியங்களைப் பற்றி நல் வேள்வி, யாதிகண் முயலத் துணிபவ ரெல்லா வருமறை முடிவினு முழக்கு, மேதகு முனது தலைமையைத் துணியா தொழிவரோ விளங்கிழை யொருபா, ஞாதனே யவர்தாம் பரவ சத் தினராய் நணுகில ராயிடின மன்றே. (ச)

உன்றனை யெதிரே கண்டமம் புயத்தோ னுணர்ந்திலன் மால்சொல வுணர்ந்தான், வென்றிவெள் ளானைப் பாகனு முமை யாள் விளம்பிடத் தேர்ந்தன னிமலா, மன்றலந் துளவோ நய னுட னுன்னான் *மயக்கறுத் துணர்ந்தன னென்ற, லின்றினை யேழை மானுட ரறியா ரென்பது மாயவேண் டுவதோ. (ஊ)

* பிரமதேவரும், விஷ்ணுமூர்த்தியும், இர்திரனும் அறிவிக்க அறிந்தார்களென்பதனைச் சூதசங்கிதை சிவமான்மியகாண்டம் இரண் டாம் மூன்றாமத்தியாயங்களினும், எக்கிய வைபவகாண்டம் நான்கா மத்தியாயத்துங்காண்க.

உன்றிரு வடிக்கீ முறுதியா மன்பு முன்றிரு வருளிஞற்
கிடைப்ப, தன்றிதூல் பலவு மாய்ந்ததா லுரைசெ யளப்பருந்
கிறமையான் மதியான், மன்றவே கிடைப்ப தன்றும்ற் றதனை
மாதவஞ் செய்திலாக் கும்மை, துன்றிய புலையோர் யாங்ஙனம்
பெறுவார் சோதியே கருணைவா ரிதியே. (சு)

உலகர்சே ருறுதிப் பயனெவற் றினுக்கு முறைவிட மாய்
த்துயர் முழுதும், விலகுறத் துமிக்குங் கணிச்சியா முன்றாள்
விரைமலாக் கியற்றுமெய்ப் பத்தி, யலகிலாப் பிறவி தொறும்
புரி தவத்தா லல்லதெவ் வாற்றினு மரிதே, நலம்தொன் றடை
தற் குறுமிடை யூறு நாதனை பலவுள வன்றே. (சு)

பலவகைப் பவந்தோ றெய்திடுந் தவத்தோர் படர்ந்தெழு
மகத்திருள் கடிந்தோர், நலமுறு மியம நியமநற் செய்கை நய
ந்துளோ ருனைப்பெற முயல்வார், கலியுறு நவைசே ருளத்தவ
ரசுரக்கடுமையர் * ததிசியா திகளா, லலமரச் சபிக்கப் பட்டுளோ
ரெவ்வா றறிவரோ வையநின் றனையே. (சு)

அளவிலுன் பெருமை யறியவு முன்றாட் கழிவிலா வன்
புவைத திடவுந், தளமல ரெடுத்துன் னருச்சனை யாற்றிச் சால
ந்ன் றிருவருள் பெறவும், வளமலி புலியூ ரம்பலத் தழுதே மல
ர்தலை யுலகினுட் சுரும்ப, ருளர்துழாய்ப் படலை மார்புடை
யண்ண லொருவனே வல்லனா மன்றே. (சு)

தணப்பிலா நிரதி சயமதாஞ் சச்சிதானந்த வடிவமாய்த்
துவிதப், பிணக்கிலி பரமான் மாவெனுந் தகைத்தாய்ப் பிரத்தி
யக் காயுப றிடத்த, திணக்குறு மகண்டப பொருள்களா லுணரு
மியல்பதா யனந்தமா யோங்குங், குணிப்பருஞ் சோதி யாகி
நிற் கின்றாய் கோதிலாச் சிவபரம் பொருளே. (சு)

குணங்களைக் கடந்தோ யெனினுமா யையினைத் தோய்த
லாற் குணமுடை யவன்போ, லணங்கொரு பாலுங் கறைமி

* ததிசியாதிகளாற் சபிக்கப்பட்டமை சூதசங்கிதை எக்கியவை
பவகாண்டம் முப்பத்திரண்டாமத்தியாயத்துட் காண்க.

டற் றழகு மம்பக மூன்றுமா முருக்கொண், டிணங்குறு நாமஞ்
சிவன்பவன் முதலா வியைந்தய னரியரன் முன்னு, முணங்
கிடா வுலகை நடாத்துவோ னாகி யோங்கினை நீங்கரும் பொ
ருளே. (கக)

அதர்வசிகை.

முளரியோன் முதலாஞ் சுரரெலாம் பூத முதலவற் றோடு
தித் துள்ளோ, ரளவிடுந் தலைமை யானரென் றவரை யகற்றி
மால் விடையவ நினைவே, வளமுறு மெல்லாத் தலைமையு முடை
யோன் வருமுதற் காரண னல்லோ, ருளமுறு தியானப பொ
ருளெனச் சிகைதேர்ந் துரைப்பவு மயங்குவர் சிலரே. (கஉ)

மறையகத் தெல்லாத் தலைமையோ ரொருபால் வகுத்தி
டுங் கேவல மதுதா, னிறைவனே யிவ்வா றம்புயன் முதலோ
ரினும்பிரித் துத்தியால் விளக்கா, தறைதரு மிதனான் முரணுழி
வேறோ ராற்றினற் போக்கவற் றுமற், கறைமிடற் றடக்கி
யேழைவா னவரைக் காத்தருள் கருணைமா கடலே. (கங)

கதித்தெழும் பொருளா லுனைவிளக் கிடுங்கா ரணபத
மனுவதிப் பெண்ணப், பொதுக்குணம் பொதுச்சொற் பற்றியே
தொடக்கம் புகல்பொருண் மாயவன் றானே, யிதற்கெனத்
துணியா விறுதியும் வலியா லிம்முறை யேற்றிமற் றொருவ,
னதிர்ப்புற மருளின் மருளுக பிறரு மந்நெறிப் படருமா
றெவனோ. (கசு)

சுவேதாச்சுவதரம்.

தற்பரா வுலகுக் காதிகா ரணந்தான் றலைமையி லுயிரு
டன் சடத்தைச், சொற்றிடிற் பழுதாற் பிரமமா மெனவே
துணிந்துபின் பிரமமா ரென்றாய், வற்றிடு மானறோ ருமையரு
ளோக்கா லுணர்ந்தனர் நீயென வென்னு, வற்புறச் சுவேதாச்
சுவதர மென்னு மறைமுடி வரைத்திடு மன்றே. (கடு)

படைப்புறு முறைமை சொலற்கெழுஞ் சுருதிப் பரப்பெ
லாம் பிறிதொன்றன் பொருட்டாய்க், கிடைத்தலா லவற்றுட்

காரண பதத்தைக் கிளத்தலாந் தன்பொருள் படாமை, விடைக் கொடி யாயீண் டசனென் றானென் றெடுத்துமெய்க் காரணத் துணிதற், கடுத்தெழு மொழியுந் தன்பொருள் படாதே லாவி னித் துணிவென்ப தெங்கே. (௧௬)

இதனுளெப் போது தமமது பகலன் றென்னுமந் திர முனை யுணர்த்தி, யிதமுறு மேனைக் காரண மொழிகள் யாவு நின் பாலுறச் செலுத்தி, மதமுறு மருளோ ரவற்றினைப் பிறர் மேல் வகுப்பதைப் பயன்படா தாக்கு, மதனுடல் பொடிப்ப துதல்கிழித் தெழுந்த வாளெரி காட்டிய முதலே. (௧௭)

மனுவிதிற் சிவச்சொல் வேறுள சுருதி யாம்புரோ வாதத் திற் றெரிக்கும், புனிதமாம் பொருளே சாற்றிடு மெனிலெப் போதினு மாதிகா லத்தை, யனுவதித் துன்ற னுண்மையை விதியா தாயின்மற் றென்செயப் புகுந்த, தினியபே ரின்பத் தண்ணருள் கொழிக்கு மெம்பிரா னிந்தமந் திரமே. (௧௮)

பெரிதுயா னத்தா லுயர்ந்தவன் பிறரைப் பேசிடை வரன் சிவன் முதலா, மரியின் னுமக் குருமணிக் கோவை யாலுடன் முழுதலங் கரித்தாள், கரியவற் கரியாய் நின்னொடொப் பவரே சுருதினு மிலையெனத் துணிந்துன், நிருவடிக் கேதன் கருத் தெலா மமைத்தாள் சீரூப டிடதமா மிவளே. (௧௯)

புருடூத் தத்தின் மந்திர மிதனுட் பொருந்தினு முனைக் குறித் திடும்பல், சுருதியா னியமித் ததனையெவ் வாறு தூர்க்கு மிம் மறைமுடி வதாஅன்று, திருவுருத் திரத்து மந்திரம் பல வுஞ் சிறப்பவீண் டுறுதலா லறியாக், குருடர்தா மதனாற் றுணி வது தகுமோ கோமளக் குணப்பெருங் கடலே. (௨௦)

உருத்திர மனுக்கண் முன்னரும் பின்னு முரைக்குமீண் டாதலா லிவைதாந், தெரித்துற விளக்கு நின்றிருப் பெயராற் சிறத்தலா லுருத்திர மோதல், கருத்தன முணக்கே நிச்சயித் ததனாற் கதம்பயி லெழும்விடைப் பாகா, வருத்திபா லவற்றை யுரைத்ததே யீண்டைக் களந்தறிந் திடச்செயு மெமக்கே. (௨௧)

உரைக்கும் சானச் சுருதியாற் நெரிக்கு முன்னிடத் தெய்துமென் பதுவே, பொருத்தமாம் புருட சூதத்தின் முடிவு புனைமலர்க் கருங்குழல் பாகா, விருப்புறு மேனோர் பூசனை விதியுள் விளம்பினு மவ்விதிக் கேற்பக், கருத்தும் பொருட் பெ பொருள்விரித் தறவோர் காட்டினு மிதுவழுப் படாதே ()

அ.தர்வசிரசு.

அனைத்துயிர் களுமாந் தன்மையும் விண்ணே ராற்றொழு தகைமையு மரனே, யுனக்குரைத் தயன்மான் முதலியோ ருனது விபூதியென் றோதியுன் பெயர்கட், கின்பபொரு ளுரை க்துங் கடமையா லுன்ற னிறைமையே குறித்துநின் பெருமை, சினத்தொகை யகலத் தேற்றுமா லதர்வ சிரோபநி டசமுழு வதுமே. (௨௩)

நின்றுழி நின்று முடிவுகொள் ளாது நீயறைத் தமைசொலுங் கிளவி, யுன்றனிக் கூற்று முடிவிடத் துய்த்துக் கொண்டுசூட் டிடுத்தகைத் தாயுந், தன்றன திடத்தே முடியுமீண் டெனுமிச் சழக்குரை தேர்ந்திடிற் றலைவா, புன்றொழிற் கயவர் தமதறி யாமை புலமையாய்ப் பரிணமித் ததுவே. (௨௪)

சுண்டுநீ யாரென் றன்னுருக் கடாவு மிமையவர்க் கேனை யோ ருருவை, யாண்டுநீ யிறுத்தா யெனில்வழு வாகா தடுக்கு மோ நீயுயிர்க் குயிராய்க், காண்டக நிறைந்து மவனென யாரைக் கழுவ வதோபெரு கன்பு, பூண்டவர்க் கெளியாய் கய வருக் கேனும் பொருந்துமோ விச்சழக் குரையே. (௨௫)

அனைத்தினும் பிரமந் தனக்கதிட் டான மறையும்ந் திரங் களி னனு, முனற்கரும் பரிதி மண்டலத் துறையு மப்பொருட் குமைவிழி களிப்ப, மனக்கொரு வடிவந் செவியறி வுறுக்கு மனுக்களி னனுமெய் யடியா, ரினத்தனே நீயே யெங்கணு முறைவோ னென்பதை யறியலா மன்றே. (௨௬)

ஐம்பெரும் பூத மிருசுட ரான்மா வன்றிவே றுலகிலே யவைதா, முன்பெரு வடிவ மெனப்படு மன்றே யோர்ந்துளோ ர்க் கிங்கது தன்னா, வெம்பிரா னீயே நிறையதிட் டாதா வெ ன்பதற் கையமு முளதோ, வம்பரா மூர்க்கப் பேய்கடா மயக் கான் மாறுபா டிறப்பிதற் றுவரே. (௨௭)

கைவல்லியம்.

மலைமக டிணைவன் முக்கண னீல மணிமிடற் றவனென வாடோர், திலகனே யுன்னீத் தகரமாங் குகையுட் டியானஞ் செய் திடுமுறை செப்பி, யலரவன் முருந்த னீசனோ டெவையு மையரின் விபூதிமென் றுரைக்கு, மலவீரு டிமித்துச் சிவச்ச டர் விளக்க வந்தகை வல்லிய மறையே. (௨௮)

தைத்திரியம்.

மிகுமது சுருதி கூறுமுன் நகர வித்தையை வேறுள வி சேடப், பகுதிக ளானுந் தயித்திரி யந்தான் பகர்ந்திடும் வள்ள லே மாயோ, எனமுறு பொருளா யுனைத்தியா னிப்பா னவன் றனை நடுவனோ திடுமவ், வகையறி யாத பேதைகண் மயக்கான் மற்ருரு வாறுகொள் றுவரே. (௨௯)

விருகதாரணியாதி.

மறைகளிற் றலைமை யெய்திய விருக தாரணி யம்முதன் மறைகள், பிறவுநல் விதயத் துறுபொரு ளாமுன் பெருமையே பேசிட மன்றே, யறவனே யிவற்றின் கருத்தெலா முன்பா லடைவதே நியமமென் றுரைப்பார், திறனறிந் துயர்ந்தோ ரா தலாற் கயவர் தீமொழி யாற்பய னென்னே. (௩௦)

மாண்டேக்கியம்.

தன்பொருள் விரிக்கும் பிறசுரு தியினற் றன்கருத் தறி தருந் தகைத்தா, நிற்புடை யெல்லா முதன்மையு முண்மை நிகழ்த்துமாண் டேக்கிய சுருதி, யுன்கழ றருமீ சானமா மணுவோ டுருத்திரோ பரிடத மனுக்க, ளென்பவு மேனை மனுக்களு மடேக மிம்முறை விளங்கவோ திடுமே. (௩௧)

உ. வே. சாபரிநாதன்

சிறித்தூத்துவனிலேகூறும்
இடையாறு (சனகே - 21)

கூ

அறப்பெருங் கடலே யளவிலா வணக்க மறைத்திடு மெண்ணிலா மனுக்கள், பிறர்க்குரித் தாகாச் சிறந்ததோர் பெருமை பேசிடும் வெளிப்படை யுனக்கே, கறைப்பெரு மிடற்றாய் சூத்திரர் முதலோர் காலினும் விழுந்திடு மூர்க்கர், குறித்துணை வணங்கக் கூசுவ ரந்தோ கொள்ளுவ ரோதெரிந் தவரே (1௩௨)

மொழிந்திடு மெல்லா வணக்கமு மெல்லா மொழிகளு முன்னையே சாரு, மிழிந்திடாத் திருமா லாதிவிண் ணோரை யீன்றவன் ருனுந் யெனவே, பொழிந்தசீ ருனது தலைமையே யெடுத்துப் புகழ்ந்துநின் பெருங்கணத் தலைமை, விழைந்துளோர் தமது பெருமையுஞ் சால விளக்கிடுஞ் சுருதிகள் பலவே. ()

புராணங்கள்.

எண்ணிலாச் சாகைக் குவால்களாற் றெரித்திங் கெம்மனோர் மாசறத் தெளிய, துண்ணிய நியாய வொழுங்குக ளானு துவன்றுறத் தேற்றுநின் பெருமை, பண்ணவா விளங்கப் புராணங்க ளெல்லாம் பன்முறை யுணர்த்திடு மன்றே, கண்ணிலாச் சிறுவர் தமக்குமுள் ளங்கை நெல்லியங் கனியெனும் படியே.

பா ர த ம்.

நின்பதாம் புயத்தி னருச்சுனை யாற்று நெறியினன் மாயவனெனவு, மன்புறு மீசன் மாலயன் நனக்கு மாதியங் கடவுணீ யெனவு, மின்புறக் கிளக்கும் பாரதந் தானு மெந்தைநின் றலைமையே விரிக்கும், புன்புல யேற்குந் தண்ணருள் புரிந்த பூரண னந்தமா கடலே. (1௩௩)

இராமாயணம்.

அகந்தைநோ யறுக்கு மயனரி யரற்கு மாதியாம் பகவனீ யெனவு, மகஞ்செய விரும்பு மிராமனுன் னிடத்து வைத்திடுங் குறிப்புரை யதனாற், நிகழ்ந்தவச் சுவமே தத்தினால் வழுத்துந் தெய்வநீ யென்னவும் விளக்கி, யுகந்தவான் மீகி செய்தகாப் பியமு முன்புக மேவிரித் திடுமே. (1௩௪)

மிருதியோகநூல்கள்.

பெரும்பெயர் மனுவோ கீச்சுரன் முதலாம் பெரியருஞ் சாத்திரந் தெரித்த, விரும்பதஞ் சலியார் முதலியோர் தாமு மேனையோர்க் குரியபல் பேதம், விரும்புபல் வழியுங் காட்டியா வருக்கு மேற்பட நினைப்புகழ்ந் துரைப்பார், கரும்பனைக் காய்ந்த கடவுளே யிதனைக் கண்டிமந் தோமயங் குவரே. (ந௭)

வேதாந்த சூத்திரம்.

பிறநய மாகும் புருடனங் குட்டப் பிரமிதி தனைவிரும்பா ம, லறவனே யுனதீ சானநந் சுருதி யாற்பர மென்றுநிச் சயித் தோன், செறியுமவே தாந்தப் பொருளினைத் தெரிக்குஞ் சூத்திரஞ் செய்தவன் கருத்து, மிறைவரின் பெருமை கண்டதே யாகு மென்பரா லாயவல் லவரே. (ந௮)

கீதைகள்.

பெருவழக் காகக் கீதைக ளகத்துப் பேசமோந் தத்துசத் தென்னு, முரைதரு பதமும் பிரமமென் பதமு முணர்த்திடும் பொருளுநீ யென்றே, தெரிதரக் காட்டுஞ் சாத்திரந் களினும் வெளிப்படத் தெரிந்தன மையா, விரிதரு நீயே யுலகினுக் கெல்லா மேற்படுந் தெய்வமென் பதுவே. (ந௯)

உனையலா லெல்லா விறைமையு முடையோ னென்றுமந் றெவன்றனை யுரைப்பே, முனிவிலீ சான முதலிய சுருதி மொழிப்பொரு டானுநீ யன்றே, யனையனா யிவைதாஞ் சமாக்கியை சுருதி யலவெனு மயங்கிருட் குகையுன், வனைபுகழ் வேதத் து பயநா றேர்ந்த மதியினோர் மதியகப் படாதே. (௪0)

பலபல விடத்துஞ் சுருதியி லுனையே பகர்ந்திடும் புராண மு மிவ்வா, நிலகுறத் தெரிக்கும் விச்சவா திகனென் றிப்பெயர் சிற்பரா வெல்லா, வுலகினுக் கதிக னீயெனப் பகுத்து வெளிப்படத் தெளியவந் புறுத்திக், கலகஞ்செய் பொல்லாக் கயவர்தஞ் செவிக்குங் கடுங்கனந் சலாகையா மன்றே. (௪௧)

இறைமையில் வாறு பகுத்திடத் தகாதே லுனையொழிந்
தியாண்டுமுற் றுறுமோ, முறைபெறு மண்டந் தொறுமய நர
ன்மான் மூவரும் வேறுவே ருகிப், பிறமுறுங் கற்பந் தொறு
நவ நவமாய்ப் பிறந்துநின் னையி னடங்கி, யுறைவரே யாதி
யந்தமு மின்றி யொழிவற நிறைந்தவான் பொருளே. (சஉ)

வைபபெனப் பெறுமுன் பெருமையே முழக்கு மறைக
ளும் பலபல மறைதே, ரப்பொருள் விரிக்கும் புராணமு மவ்வா
ரூகுவில் வளவினாற் றானே, செப்பிடத் தகுமா னின்பெருந
தகைமை தேருநர்க் கிதுவன்றி வேறு, மெப்பபடு மளவை வே
ண்டுமோ வேண்டா விளங்கிழைக் கிடங்கொடுத் தவனே. ()

பிறர்க்குரித் தல்லாப் பெயர்களான் மறைகள் பிஞ்ஞகா
நாரணன் மேன்மை, குறித்துரைத் திடுமா லேனேவிண் ணவர்
க்குக் கூறிடா திம்முறை யிதனான், மறைப்பொரு ளுண்மை
தெரியலா மென்னு மந்திரோ பநிடத முதலாந், திறப்படு மறைக
ளோதிடாக் கயவர் செப்பிடு முரைபயன் படாதே. (சச)

தாணுமா லயற்குத் தம்முளே யுயர்ச்சி தாழ்ச்சிகூ றிடும்
புரா ணங்கட், கேணுறுங் கற்பப் பிரிவினாற் போக்கென் றியம்
பிடு மச்சபு ராண, மாணலா ரிதனைச் சிவபுரா ணத்துக் கப்பிர
மாணமோ துவதா, நாணிலா துரைத்துத் தமதறி யாமை நாட்
டுவர் நாடரும் பொருளே. (சடு)

உன்னிறை மையினை முகுந்தன திடத்து முவன தாரங்க
ளிடத்துந், தன்னுடைக் கூறா மொற்றுமை யதனாற் சாற்றிடு
மாரண மொழிக, ளின்னதிவ் வளவே யவற்றினுள் ளுறையெ
ன் றியம்புவ ரருந்தவ முனிவர், மன்னனே யிதனைத் தேறிட
மாட்டார் மயக்கமாங் கடலமுந் துவரே. (சசு)

மாயவ னின்பா லேகனாய்முன்னர் வந்துதித் தனன்பின்ன
ரவன்றான், பாயுல கொடுக்கும் புருடனை யயனைப் படைத்த
னன் முந்துகா லத்தென், நேயுறு மகோப நிடதமோ திடுவ
தியாதது நின்னிடத் துறாதா, லோய்விலா துருகி யுள்ளவல்
லவர்க ளுள்ளகத் துறைமணி விளக்கே. (சஎ)

அறுக்குமோர் கற்பத் தயனொரு கற்பத் தரியொரு கற்பத்தி லரன்முன், பிறப்பனுன் பான்மற் றிருவரை முன்னோன் பெற்றளித் திடுவன்மற் றிதனா, லுறப்பெறு முயர்ச்சி தாழ்ச்சிக ளொருவர்க் குள்ளதோ வில்லையென் றிவ்வா, றிறப்புற மறைகண் முழுவது முணர்ந்தோ ரியம்புவ ரெம்பெரு மானே.

ஆங்கொரு சாரா ரயனரி யிருவர்க் குருத்திர னதிகளு மெனவு, மீங்கிவர் தம்பா லவன்பிறத் தானென் பதுமவன் கூற் றினுக் கெனவு, மோங்குமால் விடையா யுன்னுரு நாம மொப்பு மை செய்கைமற் றெல்லா, நீங்கிடா துடையோ ஞதலான் மே லாய் நிற்பவ னெனவுமோ துவரே. (சக)

தேவர்மு வருக்குந் தலைமையொப் புமைதான் செப்புக் வன்றிமற் றிவருண், மேவரு மேலோ னுருத்திர னெனத்தான் விளம்புக வெந்தவா றேனுங், காவல நீயே யாவர்க்கு மேலாங் கடவுளென் பதுபெரு வழக்கே, யோவுற துலகெ லாம்பணி செய்யு மொருவனீ யாகிநின் றனையே. (கூ)

உலகெலாம் பணிசெய் திடத்தகுந் தலைமை யொருவனீ யேயிது வறியாக், கலதிகள் வறிதே போக்குவர் வாணன் கடை யனேற் கருள்பசு பதியே, சுலவுதே வருக்கு மானுடர் போலச் சுராசுரர் மானுடர் முதலாம், பலவுயிர் களுமுன் பணிவழி நிற் றற் பாலன பசுக்கன்போ லன்றே. (கூக)

மானிடர் தருமப் பெருமைதேர்ந் துரைக்கு மாதவர் நின் னிடத் தன்பு, மானிடர் தரித்தோய் தருமமார்க் கத்துட் சிறந் தெடுத் தெண்ணிய வாற்றான், மானிடப் பிறப்பைப் பெற்று ஞ்செய் வினையின் வயத்தராய் நினக்கன்பு செய்யா, மானிடப் பதர்கட் கெந்தவா றேனும் வருங்கதி கண்டிலன் யானே. ()

இருபிறப் பாளர் நியதியாய் வழுத்தற் கெடுத்தல்கா யத் திரி யன்றே, வருமதற் குயர்ந்த * தெய்வீ யென்றே வழுத்

* காயத்திரி மந்திரத்துக்கு அநிதெய்வம் சிவபெருமானே யென்பதனை ஞ்சுசங்கிதை எக்கியவைபவகாண்டம் ஆரூமத்தியாயத்திற்காண்க.

மகம்மகோபாத்தாயு. திசுத்ரீ.
சிவத்ததுவன்வேகம்.

கந

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நினைவம்

திடு மிதபெடைவும்கி, ஸேஷுதம்புபாருளே யாதலி னுன்
ருள் வழிபடா விருபிறப் பாள், புரியுநல் வினைக ளியாவை
யும் புனையுந் தூசிலா வணியெனப் படுமே. (௧௩)

விப்பிரர்க் கெல்லா மங்கியிற் றெய்வ மேவுமென் றுந்த
ழற் கடவுட், கொப்பிலா நீயே யந்தரி யாமி யென்னவு முயர்
மறை மிருதி, செப்பிடும் வசன மிவ்விரு வகையுந் திரண்டுநீ
யடியனே னரகிற், குப்புற தருள்வோய் விப்பிரர் தமக்குக்
குலதெய்வ மெனவிளக் கிடமே. (௧௪)

வேதியர் குலத்திற் பிறந்தவர் தமக்கு விசேடமா யிக்கலி
யுகத்தில், வேதநீ தெய்வ மெனப்புரா ணங்கள் விளம்பவு மன்
பின லுன்றன், பாததா மரையை வழிபடா தேனைப் பண்ண
வர் தமைவழி படுவோர், பாதக மறையோர் மூடர்க ளவர்க்குப்
பயன்றரா பரதெய்வங் களுமே. (௧௫)

எந்தைநீ பொறுமை யுடையவன் கருத்துக் கெளியவ
னுன்னருள் கையில், வந்தது போலுன் னடியர்க்கு விரைவின்
வாய்த்திடு மவர்பெறும் பேறுஞ், சிந்தைவேட் டதற்கு மேற்ப
டப் பெறுவர் தேர்ந்திடின முழுதுமுன் னுடைமை, யிந்தவாய்
மையினாற் பயன்குறித் தவர்க்கு மீண்டுநீ சரணெனத் தருமே.

இம்மையிற் போக டுனைவழி படுவோர்க் கெண்ணரும்
பெருமைய தென்ப, ரம்மையி லேனை யுள்ளன நிற்க வண்
ணலே யுன்னனு சரர்க, டம்முடைப் பதமு மரியயன் முத
லோர் தம்பதங் களுக்குமே லாகச், செம்மைதோர் துரைப்ப
ராகமத் துறையிற் றிளைத்துமெய் யுணர்ந்தமா தவரே. (௧௬)

நிகழ்பிர கிருதி கடந்தமெய் வாழ்வா நிரதிச யானந்த
மதுவுந், திகழுநின் ளருளாற் பெறுவதாம் பிறவித் தீயநோ
யறுக்குநன் மருந்தே, புகலிதற் கேது மெய்ப்பொரு ளுண்மை
போதிக்கு ஞானமா மதுவு, மகலிடத் துனது திருவருள் கிடை
த்தா லல்லது கிட்டுற தன்றே. (௧௭)

வருந்திடா வகைவேட் டதனின்மேம் பட்ட பயன்பெற
வுதவிட வற்றூந், திருந்துநின் வழிபா டொருதலை யாகச் செய்
யவேண் டிடுந்தகைத் தாயும், பிரிந்துனை நீத்து வேறொரு
தெய்வம் வழிபட நாடுவர் பேயோ, ரருந்தவப் பொருளே வெப்
யவழிக் கொடுமை விலக்குத லரிதரி தந்தோ. (௫௧)

மருளிஞ லவிச்சை யாலவாத் தன்னான் மதாபிமா னங்க
ளால் வறிதே, யொருவுக வாண னுனைத்தொழா மூர்க்க ரொரு
வனே யாங்கனெல் லோமூந், திருமகன் மனைவி முசலியோ
ரோடுஞ் சேரநின் னடியராய்த் தொழுதேம், பெரிதுமீம்
மதியே பெயர்ந்திடா திருக்கும் பேறளித் தருள்கமற் றெமக்கே.

உவறு.

இவ்வாறு மூப்பா னிரட்டிப் படுசெய்யு ளாலுன்
செவ்வா னடியிற் சிவதோத் திரமா லேசேர்த்தே
னிவ்வாய் மையினித் தமொர்கா லிதனைப் படிப்போ
ருப்பா னுனதின் னருள்கு டெவும் பரானே. (௫௨)

உவறு.

விண்ணோர் தமக்குந் தெரிவருநின் மேன்மை யெங்கே
யானெங்கே, தண்ணூர் துதியென் றிதுவுமொரு குற்றந் தானா
ய்ச் சமைந்ததா, லண்ணு வன்புக் கெளியாயா னவாவாற்
செய்தே னாதலினை, லெண்ணு தெல்லாம் பொறுத்தருள்வா
யென்னு மிதுவென் றுணிபாமே. (௫௩)

உவறு.

யானே யறிவே னிவனை யெனத்தன் றனாவா
லானா வரியே புகன்ற னெனிலந் தநின்சீர்
தேனா ரமுதே யினிமற் றெவர்தே நவல்லார்
கோனா யுயிர்தோ றுறையம் பலக்கூத் துளானே. (௫௪)

சிவதத்துவவிவேகம் முற்றிற்று.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடைபாறு, சென்னை-20.

அன்பளிப்பு

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடைபாறு, சென்னை-20.

‘கண்ணாடி’ ஸ்தலம்.

திருக்கைலாசபரம்பரை,

திருவாவடுதுறையாதினத்தூர்

சிவஞானசுவாமிகள்

மொழிபெயர்த்தருளிய

சிவதத்துவவிவேகம்.

இஃது

பரிபாடலுடைய நல்லுரை

சதாசிவப்பிள்வராயால்.

சென்னப்பட்டணம்:

வித்தியாநுடாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிப்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மூன்றாம் பதிப்பு.

இதனவிலை அறு - கா

காலாண்டு ஐப்பசிமீன்.

1273
X.D. 12. (25).

உ

சிவமயம்.

சிவதத்துவவிவேகம்.

பாயிரம்.

உலகெலாந்தனதொருகிறுகூற்றினுளபைய
வலகிலாற்றலானிதைந்தவனெனவருணுலோர்
குலவியேத்துவேனெனவனனுமையொருகூற்றி
னலர்கறைக்களச்சிவபிரானடியிணைபோற்றி. (அ)

வேறு.

செவியுறவாங்குமோகத்தின்படைசிலையிழ்ந்து
கவிகைவேண்மடியச்சற்றேகறுத்தியோகுறையும்பெய்மான்
குவிதழைநிறையப்பூத்தகோழிணர்ப்பதுபச்செங்கே
ழவிர்தருவிழித்திக்கென்றன்வினையிலக்காகுமாலோ. (ஆ)

வேறு.

திருமாலிந்திரன்பிரமனுபமனியன்றடனனந்திசெவவேளா
தித், தருமமுதுகுரவருக்குந்தனதருளாலாசிரியத்தலைமைகல்கி,
வருமெவர்க்குமுதற்குருவாய்மெய்ஞ்ஞானமுத்திறைக்கை
மலரும்வாய்த், வருவழிகுங்குறாகையங்குட்டியாருடருள்,
சிவனையுளத்திலவைப்பாம். (இ)

வேறு.

எல்லையில்லையென்னுங்கொடிபடர்
மல்லல்வான்கொழுக்கொம்பரின்வாய்ந்தருள்
கல்விஞானக்கடலமுதாயசீர்
பல்குதேசிகர்பாதமிறைஞ்சுவாம். (ஈ)

வேறு.

பறைமுடிவிற்பயில்கருத்தும் மன்னியமெய்ப்பொருள் விருப்பும், கறைமிடற்றோன்றிருவடிக்கீழ்மெய்யன்புங்கடுத்துயர்நோய், பறையவருமில்மூன்றுப்பரிந்தியல்பாக்கிடைத்தமன, நிறைவுடையோரேவரவர்கீழிவாழியவே. (௫)

வேறு.

பாசிவன்றன துயர்ச்சியேதெரிப்பதிற்பகரொருப்பாட்டிற்றாயரியகால்கதிர்வியாதனதுயர்மொழியால்விளங்கிடுநீர்த்தாய்த்திரிவுகாட்சியருளத்துறுதிறிகர்செம்பொருட்கோவைத்தாய்விநயிருநலகினுக்கிதந்தருமுதல்வித்தையோங்குகமாதோ. (௬)

வேறு.

எட்படுநெய்யெனவுயிருக்குயிராயெங்குமேகமாம்பசுபதிதாளேத்துஞ்செய்யுள், விட்பருமுண்ணிறைந்தபொருட்கவையவாகிமேலோர்தம்வழிச்செல்லுமறுபானுக்கு, முட்சருத்துவெளிப்படுப்பவிழிந்தமார்க்கத்துழல்வோர்தம் பிதற்றுரைகட்கனுக்கொனாத, நட்புடையவுரையீண் டிச்செய்யலுற்றேனல்வழிச்செல்லறிவாளர்நயக்குமாதே. (௭)

நூல்.

நின்பெருந்தன்மைவானவர்தமக்குநிகழ்த்தரிதா, ல் ன
மனித, னன்பொடும்வழுத்தவிழைந்திடினகையேயடைவதற
கையமின்றேனு, முன்பெயர்கருதும்பெருந்தவம்வருவாயொ
ருவழியாற்றிடைத்திடுக, வென்பதோர்மதிவந்தென்னையீத்
தெழுமாவெங்கணுநிறைந்தபுரணனே. (க)

விச்சுவாதிகனும் விசுவசேவியனும் விமலனீயேயென
மறைக, னிச்சயமாக முழக்கவுகறியா நீசர்தாம்பிணங்குவரந்
தோ, மச்சரத்துனக்கேதீங்கிழைத்தவர்தம்வாழ்க்கையும்பய
ன்படாதாலத், துச்சர்சொற்கேட்டோர்க்கிறுதலேதண்டஞ்
சொற்றிடு நூலெலாமன்றே. (உ)

ஏழையரிருகாற் பசுக்கண்மற்றிவரா னியன்றிடத்தக்கதொ
ன்றிலையே, வாழியநலந்தீங்கறிந்துயிரியற்றவல்லதோயாங்க
ணும்விரவிச், சூழூயெவ்வாறசைத்தனையவ்வாறசைதலிற்சுத
ந்திரமிலதாற், பாழிமால்விடையாயவ வுயிரந்தோபழித்திடுந்
தகையதொன்றன்றே. (ங)

கீதநான்மறையுளோ ரொருவிதிவாக்கியங்களைப்பற்றில்
வேள்வி, யாதிகண்முயலத்துணிபவரெல்லாவருமறைமுடிவி
னுமுழக்கு, மேதகுமுன துதலைமையைத்துணியாதொழிவரோ
விளங்கிழையொருபா, னாதனையவர்தாம்பரவசத்தினராய்ந
ணுகிலராயிழன்மன்னே. (ச)

உன்றனையெதிரே கண்டுமம்புயத்தோ னுணர்ந்திலன்மால்
சொலவுணர்ந்தான், வென்றிவெள்ளாணைப்பாகனுமுமையாள்
விளம்பிடத்தீதர்ந்தனனிமலா, மன்றலந்துளவோனயனுடனு

ன னுன்மயக்கறுத் துணர்ந்தன * னென்ற, லின் னுனையேழை
ரனுடரநிபா ரெனபதுமாயவேண்னுவதோ. (௬)

உன்றிருவடிக்கீ மூறுதிபாமன்புமுன்றிரு வருளிஒங்கிடை
பப, தன்றினூல்பலவுமாயந்ததா னுனையெயளப்ட ருந்திறமையா
னையதிபான், மன்றவேகிடைப்பதன றுமற்றதனைமாதவஞ்செய்
திலாக்கயமை, துன்றியபுலையார்யாங்ஙனம்பெறுவார்சோதி
மேகருணைவாரிதியே. (௭)

உலகர்சேருறுதிப்பயனெவற்றினுக்குமுறைவிடமாய்த்தய
முழுதும், விலகுறத் துமிக்குங்கணிசெயாமுன்றாள்விரைமலர்
கற்பற்றுமெய்ப்பததி, யலகிலாப்பிறவிதொ றும்புரிதவத்தால
ஸ்வதெவ்வாற்றினுமரிசே, நலமதொன்றடைதற்குறுமிடையு
றுநாதனைபலவுளவன்றே. (௮)

பலவகைப்பயந்தோறெய்திடுத்தவததோர்ட்டர்ந்தெழுமகத்
திருள்கழந்தோ, நலமுறுரியமநிமநந்தெய்கைநயந்துளோ
ருணைப்பெறமுயலவார, கலியுறுநவைசேருளத்தவரசுரக்கடு
றையதகியாதிசுளா, லலமச்சபிக்கப்பட்டுளோ † ரெவ்வா
ற்றிவரோவையநின்றையே. (௯)

அளவிலுன்பெருமையறியவுமுன்றாட்கழிவிலாஉன்புவைத்
திடவுந், தளமலமெடுததன்னருச்சனையாற்றிச்சாலநின்றிருவ
ருள்பெறவும், வளமலிபுலியூரமபலத்தமுத்தேமலர்தலையுலகினு
டசரும்ப, ருளர்துழாய்ப்படலையார்புடையண்ணலொருவனே
வல்லனானதே. (௧௦)

தணப்பிலாநீர்திசயமதாஞ் சச்சிதானந்தவடிவமாய்த் துவ
தப், பிணக்கிலிபரபான்மாவெனுந்தகைத்தாய்ப்பிரத்தியக்கா

* பிரமதேவரும், விஷ்ணுமூர்த்தியும், இந்திரனும் அறிவி
க்க அறிந்தார்களென்பதனைச் சூதசங்கிதை சிவமான்மியகா
ண்டம் இரண்டாம் மூன்றாமத்தியாயங்களினும், எக்கியவை
பவகாண்டம் நான்காமத்தியாயத்துங்காண்க.

† தத்சியாதிகளாற் சபிக்கப்பட்டமை சூதசங்கிதை எககி
யவைபவகாண்டம் முப்பத்திரண்டாமத்தியாயத்துக்காண்க.

யுபரிடதத், திணக்குறுமகண்டப்பொருள்களாலுணருமியல்பு
தாயனந்தமாயோங்குங், குணிப்பருஞ்சோதியாகிநிற்கின்றாய்
கோதிலாச்சிவபரம்பொருளே. (க௦)

குணங்களைக்கடந்தோயெனினுமாயையினைத்தோய்தலாற்
குணமுடையவன்போ, லணங்கொருபாலுங்கறைமிடற்றழகு
மப்பகழ்ந்துமாமுருக்கொண், டிணங்குறுநாமஞ்சிவன்பவன்
முதலாவியைந்தயனரியரன்முன்னு, முணங்கிடாவுலகைநடா
த்துவொனுகியோங்கிணைங்கரும்பொருளே. (க௧)

முளரியோன்முதலாஞ்சுரரெலாம்பூதமுதலவற்றோடுதித்து
ள்ளோ, ரளவிந்தலைமையாளரென்றவரையகற்றிமால்விடை
யவநினையே, வளமுறுமெல்லாத்தலைமையமுடையோன்வரு
முதற்காரணனல்லோ, ருளமுறுதியானப்பொருளெனச்சிகை
தேர்ந்துரைப்பவுமயங்குவர்சிலரே. (க௨)

மறையகத்தெல்லாத்தலைமையோரொருபால்வகுத்திடுங்கே
வலமதுதா, னிறைவனையிவ்வாறம்புயன்முதலோரினும்பிரி
த்துச்சியால்விளக்கா, தறைதருமிதனான்மாறுபட்டுழிவேறொ
ராற்றினுற்போக்கவற்றாமற், கறைமிடற்றடக்கியேழைவான
வரைக்காத்ருள்கருணைமாகடலே. (க௩)

கதித்தெழும்பொருளாலுணைவிளக்கிடுங்காரணபதமனுவதி
ப்பென்னுட், பொதுக்குணம்பொதுச்சொற்பற்றியேதொடக்க
ம்புகல்பொருண்மாயவன்றானே, யிதற்கெனத்துணியாவிறுதி
யும்வலியாலிம்முறையேற்றிமற்றொருவ, னதிர்ப்புறமருளின்
மருளுகபிறருமந்நெரிப்படருமாறெவனோ. (க௪)

தற்பராவுலகுக்காதிகாரணந்தான்லைமையிலுயிருடன்சட
த்தைச், சொற்றிடிற்பழுதாற்பிரமமாமெனவேதுணிந்துபின்பி
ரமயாரென்றாய், வுற்றிமொன்றோருமையருணைக்காலுணர்ந்
தனர்கீயெனவென்னு, வற்புறச்சுவேதாச்சுவதரந்தமதுமறை
முடிவுரைத்திடுமன்றே. (க௫)

படைப்புறுமுறைமைசொலற்கெழுஞ்சுருதிப்பரப்பெலாம்
பிறிதொன்றன்பொருட்டாய்க், கிடைத்தலாலவற்றுட்காரண
பதத்தைக்கிளத்தலாந்தன்பொருள்படாமை, விடைக்கொடி
யாய்ணடசனென்றறெனென்றெடுத்து மெய்க்காரணத்துணிதற்,
கதித்தெழு மொழியுந்தன்பொருள்படாதே லாவினித்துணிவெ
ன்பதெங்கே. (கௌ)

இதனுளெப்போதுதமம்மதுபகலன்றென்னும்திரமுனையு
ணர்த்தி, யிதமுறுமேனைக்காரணமொழிகள் யாவுரின்பா லுற்
செலுத்தி, மதமுறுமருளோரவற்றினைப்பிறர்மேல்வகுப்பதை
ப்பயன்படாதாக்கு, மதனுடல்பொடிப்பதுதல்கிழித்தெழுந்த
வாளெனிகாட்டியமுதலே. (கௌ)

மனுவிதிற்சிவச்சொல் வேறுளசுருதியாம்புரோவாதத்திற்
றெறிக்கும், புனிதமாம்பொருளேசாற்றிடுமெனிலெப்போதினு
மாதிகாலத்தை, யனுவதித்துன்றனுண்மையைவிதியாதாயின்
மற்றென்செயப்புகுந்த, தினியபேரின்பத்தண்ணருள்கொழி
க்குமெம்பிராணிந்தமந்திரமே. (கௌ)

பெரிதுமானத்தா லுயர்ந்தவள்பிறரைப் பேசிடாவரன்சிவ
ன்முதலா, மரியநின்னாமக்குருடணிக்கோவையாலுடன்முழுத
லங்கரித்தாள், கரியவற்கரியாய்நின்றொடொப்பவரேகருதினு
மிலையெனத்துணிந்துன், நிருவடிக்கேதன்கருத்தெலாமமைத்
தாள்சீருபநிடதமாயிவளே. (கௌ)

புருடகுத்தத்தின்மந்திரமிதனுட் பொருந்தினுமுனைக்குறித்
திடும்புல், சுருதியானியமித்ததனையெவ்வாறுதுரக்குமிம்மறை
முடிவதாஅன்று, நிருவுருந்திரத்துமந்திரம்பலவுஞ்சிறப்பவீண்
டுறுதலாலறியாக், குருடர்தாமதனாற்றுணிவதுதகுமோகோம
ளக்குணப்பெருங்கடலே. (உ௦)

உருத்திரமனுக்கண் முன்னரும்பின்னு முரைக்குமீண்டாத
லாலிவைதாந், தெரித்துறவிளக்குநின்றிருப்பெயராற்சிறத்தலா

லுருத்திரமோதல், கருத்தொழுனக்கேந்ச்சயித்ததனற்கதம்பயி
லெறுழ்விடைப்பாகா, வருத்தியாலவற்றையுரைத்ததேயின்
டைக் களந்தநிந்திடச்செயுபெ மக்கே. (௨௧)

உரைக்குமிசானச் சுருதியாற்றெரிக்கு முன்னிடத்தெய்து
மெனபதுவே, பொருத்தமாய்ப்புருடசூத்சத்தின்முடிவுபுனைம
லர்க்கருங்குழல்பாகா, விருப்புறுமேறேர்புசனைவிதியுள்விள
ம்பினுமவவிதிக்கேற்பக், கருத்தாறும்பொருட்டுப்பொருள்விரி
த்தறவோர்காட்டினுமிதுவழுப்படாதே. (௨௨)

அனைத்துயிர்களுமாந்தன்மையும்விண்ணோராற்றொழுதகை
மையும்ரனே, யுனக்குரைத்தயன்மான்முதலியோருனதுவிபு
தியென்றோதியுன்பெயர்கட், சினப்பொருளுரைக்குங்கடமை
யாலுன்றனிதைமையேருறித்தநின்பெருமை, சினத்தொகை
யகலத்தேற்றுமாலதர்வசிரோடநிடதமுழுவதுமே. (௨௩)

நின்றழிநின்று முடிவுகொள்ளா துமீமறைந்தமைசொலுங்கி
ளவி, யுன்றனிக்கூற்றுமுடிவிடத்துய்த்துக்கொண்டுகூட்டிடு
ந்தகைத்தாயுந், தன்றனதிடத்தேமுடியுமிண்டெனுமிச்சழக்கு
ரைதேர்ந்திடிற்றலைவா, புன்றொழிற்கயவர்த்தமதறியாமையுல
மையாய்ப்பரிணமித்ததுவே. (௨௪)

நாண்டீயாரென்றுன்னுருக்கடாவுமிமையவர்க்கேனையோ
ருருவை, யாண்டீயிறுத்தாயெனில்வழுவாகாதடுக்குமோநீயு
யிர்க்குமிராய்க், காண்டகநிறைந்துமவனெனயாரைக்கழறுவ
தோபெருகன்பு, பூண்டவர்க்கெளியாய்கயவருக்கேனும்பொ
ருந்துமோவிச்சழக்குரையே. (௨௫)

அனைத்தினும்பிரமம் தனக்கதிட்டான மறையும்நிரங்களி
னனு, முனற்கரும்பரிதிமண்டலத்துறையுமப்பொருட்குமைவி
ழிகளிப்ப, மனக்கொருவடிவஞ்செவியறிவுறுக்குமனுக்களி
னுமெய்யடியா, ரினத்தனையேயெங்கனுமுறைவோனென்
பதையறியலாமன்றே. (௨௬)

ஐம்பெருப்புத்தமிருகடரானமாவன்றிவறுலகிலையவைதா,
முன்பெருவடிவெண்ணப்படுமெனறே யோந்துளோர்க்கிங்குதுத
ன்னா, வெம்பிரான்யேரிறையதிட்டாதாவென்பதற்கையமு
முளதோ, வம்பராமுக்கப்பெய்கடாமயக்கான்மாறுபாடுதப்
பிதற்றுவரே. (௨௭)

மலைமகடுணவன் முக்கணனீலமணியிடற் றவென்னவா
னோர், திவகனேயுன்னைத்தகரமானுகையுட்டி யானஞ்செய்
கிடுழைசெப்பி, யலரவனமுஞ்ஞானீசனோடெவையுமைய
நினைவிபுதிமெனறுரைக்கு, மலவிருமிபுதுச்சிவச்சுடர்விளக்க
வந்தகைவலலியமறையே. (௨௮)

மிகுமதுசுருதிசுறுமுனநகர விடழைபைவேறுளவிசேடப்,
பகுதிகளானுநயித்திரிபந்தான பகாந்திடுமவள்ளலையோ,
னகமுறுபொருளாயினத திடானிப்பானவனறனைநடுவேணுதி
டுமவ, வகையரியாத பேதைகலையக்கான் மற்றொருவாறு
ம்கொள்ளுவரே. (௨௯)

மறைகளிற்றலைமையெய்திப்பிருகதாரணி பமுதன்மறைக
ள், பிறவுதல்லிதயததுறுபொருளாமுனபெருமையே பேசடும
னறே, யறவனேயியற்றினகருத்தெலாமுனபாலடைவதேநி
யமமெனறுரைப்பார், திறனநிததுயாந்தோராதலற்கயவாக்
மொழிபாற்பயனென்னே. (௩௦)

தனபொருள்விரிக்கும் பிறசுருதியினுற்றன்கருத தநிதருத்த
கைத்தா, நிற்புடைபெல்லாமுதனையுமுண்டையுநிகழ்த்துமா
ண்கேக்கியசுருதி, யுன்கழறருமீசானமாமனுவோடுருத்திரோப
நிடதமனுக்க, னென்பவுமேனைமனுக்களுமனேகமிப் முறைவி
ளங்கவோதிடுமே. (௩௧)

அறப்பெருங்கடலே யளவிலாவணக்க மறைந்திடுமெண்ணி
லாமனுக்கள், பிறாக்குரித்தாகாச்சிறந்ததோபெருமைபேசி

மும் வெளிப்படை யுனக்கே, கறைப்பெருமிடற்றாய்குத்திரர்முத
லோர்காலினும்விழுந்திடுமர்க்கர், குறித்துனைவணங்கக்கூச
வரந்தோகொள்ளுவரோபெரிபவபே. (௩௨)

மொழிந்திடுமெல்லாவணக்கமுபெல்லாமொழிகளுமுன்னை
யேசாரு, பிழிந்திடாத்திருமாலாதிவிண்மீனாரையின்மவன்றா
னுய்யெனவே, பொழிந்தகீருனதுதலைபையையெடுத்தபுகழ்
ந்துநின் பெருங்கணத்தலைமை, விழைந்துதோர்தமதுபெருமை
யுஞ்சாலவிளக்கிடுஞ்கருதிகள் பலவே. (௩௩)

எண்ணிலாச்சாகைக் குவால்களாற்றெரித்திங் கெம்பனோர்
மாசறத்தெனிய, துண்ணியநியாயவொழுங்குகளானதுவன்று
மத்தேற்றுநின்பெருமை, பண்ணவாவிளங்கப்பராணங்களெ
ல்லாம்பன்முறையுணர்த்திடுமன்றே, கண்ணிலாச்சிறுவர்தமக்
குமுள்ளங்கைகெல்லியங்கனியெனுப்படியே. (௩௪)

நின்பதாம்புயத்தினருச்சனையாற்றநெறியினன்மாயவனெ
னவு, மன்புறுமீசன்மாலயன்றனக்குமாதியங்கடவுனீயெனவு,
மின்புறக்கிளக்கும்பாரதந்தானு மெந்தநின்றலையே விரி
க்கும், புன்புலையேற்குந் தண்ணருள்புரிந்த ஆரணந்தயா
கடலே. (௩௫)

அகந்தைநோயறுக்கு மயனரியரற்குமாதியாம் பகவனீயெ
னவு, மகஞ்செயவிருப்புமிராபனுன்னிடத்துவைத்திடுங்குறி
ப்புரையதனாற், நிகழ்ந்தவச்சுவமேதத்தினுலவழுத்துந்தெய்வ
நீயென்னவுமவிளக்கி, யுகந்தவான்மீக்செய்தகாப்பியமுமுன்
புகழேவிரித்திடுமே. (௩௬)

பெரும்பெயர்மனுயோகீச்சுரன்முதலாம்பெரியருஞ்சாத்திர
ந்தெரித்த, விரும்பதஞ்சலியார்புதலியோர்தாமுமேனையோர்
க்குரியபல்பேதம், விரும்புபல்வழியுங்காட்டியாவர்க்குமேற்ப

டநினைப்புக்கழந்துரைப்பார், கரும்பனைக்காய்ந்தகடவுளையிதனைக்கண்மெந்தோடியங்குவரே. (௩௭)

பிறநயமாகும்புருடனங்குட்டப்பிரமிதிதனைவிரும்பாம, லறவனேயுனதீசானநற்கருதியாற்பரமென்றுநிச்சயித்தோன், செறியும்வேதாந்தப் பொருளினத்தெரிக்குஞ் சூத்திரஞ்செய்தவன்கருத்து, மிறைவநின்பெருமைகண்டதேயாகுமென்பராலாயவல்லவரே. (௩௮)

பெருவழக்காகக் கீதைகளகத்துப் பேசுமோந்தத்துசத்தென்னு, முரைதருபதமும்பிரமமென்பதமுமுணர்த்திடும்பொருளுநீயென்றே, தெரிதரக்காட்டுஞ்சாத்திரங்களினும்வெளிப்படுத்தெரிந்தனமையா, விரிதருநீயேயுலகினுக்கெல்லாமேற்படுந்தெய்வமென்பதுவே. (௩௯)

உனையலாவெல்லாவிறைமையுமுடையோனென்றுமற்றெவன்றனையுரைப்பே, முனிவிலீசான முதலியசுருதி மொழிப்பொருடானுநீயன்றே, யனையனாயிவைதாஞ்சமாக்கியைசுருதியலவெனுமயங்கிருட்குகையுள், வனைபுகழ்வேதத்துபயனுநேர்ந்தமதியினோர்மதியகப்படாதே. (௪௦)

பலபலவிடத்துஞ்சுருதியிலுனையேபகர்ந்திடும்புராணமுமிவ்வா, நிலகுறத்தெரிக்கும்விச்சவாதிகனென்றிப்பெயர்சிப்பராவெல்லா, வுலகினுக்கதிகனீயெனப் பகுத்துவெளிப்படத்தெளியவற்புறுத்திக், கலகஞ்செய்பொல்லாக்கயவர்தஞ்செவிக்குங்கடுங்கனற்சலாகையாமன்றே. (௪௧)

இறைமையிவ்வாறு பகுத்திடத்தகாதே லுனையொழிந்தியாண்டுமுற்றுறுமோ, முறைபெறுமண்டந்தொறுமயனரன்மான்மூவரும்வேறுவேறாகிப், பிறமுறுங்கற்பந்தொறுநவநவமாய்ப்பிறந்து நின்னாணையினடங்கி, யுறைவரேயாதியந்தமுமின்றியொழிவறநிறைந்தவான்பொருளே. (௪௨)

வைப்பெனப்பெறுமுன்பெருமையேழுமுடிக்குமறைகளுட்பல பலமறைதே, ரப்பொருள்விர்க்கும்புராணமுமவவாராகுயிவ வளவினாற்றானே, செப்பிடததகுமானின்பெருந்தகைமைதே ருநர்க்கிதுவன்றிவேறு, மெய்ப்படுமளவைவேண்டுமோவேண் டாவிளங்கிழைக்கிடங்கொடுத்தவனே. (சக)

பிறர்க்குரித்தல்லாப் பெயர்களுன்மறைகள் பிழ்ஞகாநார ணன்மேனமை, குறிததுரைத்திடுமா லேனைவிண்ணார்க்குக் கூறிடாதிம்முறையிதனான், மறைப்பொருளுண்மைதெரியலா மெனனமந்திரோபரிடதமுதலாந், திறப்படுதறைகளோதிடாக் கயவர்செப்பிடுமுரைபயன்படாதே. (சச)

தாணுமாலயற்குததம்முளையயர்ச்சிதாழ்ச்சிகு. நிடும்புராண ங்கட், கேணுறுங்கற்பப்பிரிவினாற்போக்கென்றியம்பிடுமச்ச புராண, மாணலாரிதனைச்சிவபுராணததுக்கப்பிரமாணமோது வதா, நாணிலாதுரைத்துத் தமதநியாமைநாட்டுவர் நாடரும் பொருளே. (சரு)

உன்னிமைமையினை முகுத்தனதிடத்து முவனவதாரங்களி டத்துந், தன்னுடைக்கூறொற்றுமையதனாற்நிடுமாரண மொழிக, ளின்னதிவவளவேயவற்றினுள்ளுறையென்றியம்பு வரருந்தவமுனிவர், மன்னனையிதனைத்தேறிடமாட்டார்மயக் கமாங்கடலமுந்துவரே. (சசு)

மாயவனின்பாலேகனாய்முன்னர் வந்துதித்தனன்பின்னர வன்றான், பாபுலகொடுக்கும்புருடனையனைப்படைத்தனன் முந்துகாலத்தென், நேயுறுமகோபரிடதமோதிடுவதியாததுநி ன்னிடைத்துறாதா, லோய்விலாதுருகியுள்ளவல்லவர்களுள்ளக த்துறைமணிவிளக்கே. (சசு)

அறுக்குமோர்கற்பத்தயனொருகற்பத்தரியொருகற்பத்திலர ன்முன், பிறப்பனுன்பான்மற்றிருவரைமுன்னேன்பெற்றளித்

வருந்திடாவகைவேட்டதனின்மேம்பட்ட பயன்பெறவுத
விடவற்றூர், திருத்தூநின்வழிபாடொருதலையாகச்செய்யவே
ணடிடுத்தகைததாயும், பிரிந்தூநிந்ததுவே றொருதெய்வமவ
ழிபடநாடுவாபேயோ, ரருந்தவப்பொருளேவெய்யனுழ்க்கொ
டுமைவிலக்குதலரிதரித்தோ. (ருக)

மருளிஞலவிச்சை யாலவாததன்னுன மதாபிமானங்களால்
வறித்த, யொருவுகவாணாநீனத்தொழாபூக்கெராருவனே
யாங்குளெல்லோமூர், திருமகனமனைவிமுதலியோரோடுஞ்சே
ரநினைடியராய்ததொழுதேம், பெரிதுமிமதியே பெயாநதி
டாதிருக்குமபேறளித்தருள்கமற்றெமக்கே. (கூ)

வேறு.

இவ்வாறுமுட்பாரிபட்டிப்படுசெய்யுளாலுன்
செவவானடியிற்சிவகோத்திரமாலேசேர்த்தே
னிவவாயமையினித்தமோகாலிதனைப்படிப்போ
ருய்வாணுனதினனருள்கூடுகவுமபராணே.

வேறு

விண்ணோர்தமக்குத்தெரிவருநின்மேன்மையெங்கேயானே
நுகே, தண்ணாதுதியெனறிதுவுமொருகுற்றந்தாநாய்ச்சமைந்
ததா, லண்ணுவனபுக்கெளியாயானவாவாற்செயதேனாதலிநா,
லெண்ணுதெல்லாம் பொறுத்தருள்வா யென்னுமிதுவென
றுணிபாமே.

வேறு.

யானேயறிவேனிவனையெனததன்றனுவா
லானாவரியேபுகன்றெனனிவந்தநின்சீர்
தேனாரமுதேயினிமற்றெவர்தேறவுல்லாநீர்
கோனாயுயிர்தோறுறையம்பலக்கூத்துளானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு. அனேகநாதன் குமார் யா நயந்த

அன்பளிப்பு

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் திரைபதி

அடையாறு, சென்னை-20.

கணபதி நுணை.

அப்பதிக்கித சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த அன்பளிப்

சிவதத்துவவிவேகம்.

திருக்கயிலாயபரம்பரை X.D. 12

திருவாவடுதூறையாநீனததுச

சிவஞானசுவாமிகள்

மொழிபெயர்த்தருளியது

இது

யாழ்ப்பாணத்து வண்ணைநகரசு

சுவாமிநாதபண்டிதரால்

தமது

சைவவித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிபிக்கப்பட்டது

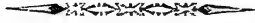
சென்னப்பட்டணம்

இதனவிலை அணு - ௨

உ

கணபதிதுணை.

சிவதத் துவவிவேகம்.

பாபிரம்.

உலகெலாத்தன மொருசிறு கூற்றினு ளடைய
வலகி லாற்றலா னிறைத்தவ னெனவரு னூலோர்
குலவி யேத்துவோ னெவனவ னுமையொரு கூற்றி
னலர்க றைக்களச் சிவபிரா னடியினை போற்றி. (௧)

வேறு

செவியுற வாங்கி மோகத் திண்படை சிலையிற் பூட்டுங்,
ஃவிகைவேண் மடியச் சற்றே கறுத்தியோ குறையும் பெம்மா
ன, குவிதழை நிறையப பூத்க கோழிணர்ப பதுமச் செங்கே,
சுவிர்சரு விழித்திக் கென்றன் வினையிலக் காகு மாலோ. (௨)

வேறு.

திருமாவின் திரன்பிரம னுபானியன் றபனைந்தி செவ்வே
ளாதித், தருமமுது குரவருக்குத் தனதருளா லாசிரியத் தலைமை
நல்கி, வருமெவர் டு முதற்குருவாய் மெய்ஞ்ஞான முத்திரை
குகைம் மலரும் வாப்த, வருவழகுங் குறுகையுங் காட்டியரு
டருஞ்சிவனை யுளததில் வைப்பாம். (௩)

வேறு.

எல்லையில்கலை யென்னுங் கொடிபடர்
மல்லல் வான்கொழு கொம்பரின் வாப்தருள்
கல்வி ஞானக் கடலமு தாயசீர்
பல்கு தேசிகர் பாத மிறைஞ்சுவாம். (௪)

வேறு

பறைமுடிவிற்பயில்கருத்து மன்னியமெய்ப்பொருள்
வீருபபுங், கறைமிடற்றேன் நிருவடிக்கீழ் மெய்யன்புங் கடுங்
துயர்நோய், பறையவரு மிம்மூன்றும் பரிஃதியல்பாக் கிடைத்த
மன, ந்தைவடையோ ரேவரவர் நீழி வாழியவே (ரு)

வேறு

பரசி வன்றன துயர்ச்சியே தெரிப்பதிற் பகரொருப பாட்
டிற்றா, யரிய காண்கதிர் வியாதன துயர்மொழி யால்விளங் கிடு
ந்நாதாய்த், திரிவு காட்சிய ருளத்துறு தறிநிகா செம்பொருட்
கொலவசப, விரியு நீருல கினுககிதத் தருமுதல் வித்தை
யொந குகமாநோ (சு)

வேறு.

எட்படுநெய யெனவுயிருக் ருயிரா பெங்கு மேகமாம் பசு
டதிதா னேத்துஞ் செய்யுள், விட்பருமுண் ண்ணைற்தபொருட்
சுவைய வாகி மேலோர்தம் வழிச்செல்லு மறுபாணுக்கு, முட்க
ருத்து வெளிப்படுபப விழிந்த மார்க்கத் துழல்வோர்தம் பிதற்
றுரைகட் கணுகொளுக, நட்புடைய வுரையண்டுச் செய்ய
லுந்நே னல்வழிச்செல் லறிவாளர் நபாகு மாநே (ஏ)

நூ ல்.

நின்பெருந் தன்மை வானவர் தமக்கு நிகழ்த்தரி தாதலின் மனித, னன்பொடும் வழுத்த விழைந்திடி னகையே யடைவ தற் கையமின் றேனு, முன்பெயர் கருதும் பெருந்தவம் வருவா யொருவழி யாற்கிடைத் திடுக, வென்பதோர் மதிவந் தென்னை யீர்த் தெழுமா லெங்கணு நிறைந்தபூ ரணனே. (க)

விச்சுவா திகீனும் விசுவசே வியனும் விமலநீ யேயென மறைக, ணிச்சய மாக முழக்கவு மறியா நீசர்தாம் பிணங்குவ ரந்தோ, மச்சரத் துணக்கே தீங்கிழைத் தவர்தம் வாழ்க்கையும் பயன்படா தாலத், துச்சர்சொற் கேட்டோர்க் கிறுதலே சண்ட டஞ் சொற்றிடு நூலெலா மன்றே. (உ)

ஏழைய ரிருகாற் பசுக்கண்மற் நிவரா லியன்றிடத் தக்க தொன் றிலையே, வாழிய நலந்தீங் கறிந்துயி ரியற்ற வல்லதோ யாங்கணும் விரவிச், சூழூர் யெவ்வா றசைத்தனை யவ்வா றசை தலிற் சுதந்திர மிலதாற், பாழிமால் விடையா யவ்வுயி ரந்தோ பழித்திடுந் தகையதொன் றன்றே. (ங)

கீதநான் மறையு னோரொரு விதிவாக் கியங்களைப் பற்றி நல் வேள்வி, யாதிகண் முயலத் துணிபவ ரெல்லா வருமறை முடிவினு முழுக்கு, மேதகு முனது தலைமையைத் துணியா தொழிவரோ விளங்கிழை யொருபா, ஞாதனை யவர்தாம் பரவ சத் தினராய் நணுகில ராயிடின மன்றோ. (ச)

உன்றனை யெதிரே கண்மும் புயத்தோ னுணர்ந்திலன் மால்சொல வுணர்ந்தான், வென்றிவென் ளானைப் பாகனு முமை யாள் விளம்பிடத் தேர்த்தன னிமலா, மன்றலந் துளவோ நய னுட னுண்ணன் *மயக்கறுத் துணர்ந்தன னென்றா, லின்றினை யேழை மானுட ரறியா ரென்பது மாயவேண் டுவதோ. (ஊ)

* பிரமதேவரும், விஷ்ணுமூர்த்தியும், இந்திரனும் அறிவிக்க அறிந்தார்களென்பதனைச் சூதசங்கிதை சிவமான்மியகாண்டம் இரண்டாம் மூன்றாமத்தியாயங்களினும், எக்கிய வைபவகாண்டம் நான்காம் மத்தியாயத்துவங்காணக.

உன்றிரு வடிக்கீ முறுதியா மன்பு முன்றிரு வருளிநாற்
கிடைப்ப, தன்றிதூல் பலவு மாய்ந்ததா லுரைசெ யனப்பருந்
திறமையான் மதியான், மன்றவே கிடைப்ப தன்மும்ற் றதனை
மாதவஞ் செய்திலாக் கயமை, துன்றிய புலையோர் யாங்ஙனம்
பெறுவார் சோதியே கருணைவா ரிதியே. (சு)

உலகர்சே ருறுதிப் பயனெவற் றினுக்கு முறைவிட மாய்
த்துயர் முழுதும், விலகுறத் துமிக்குங் கண்ச்சியா முன்றாள்
விரைமலர்க் கியற்றுமெய்ப் பத்தி, யலகிலாப் பிறவி தொறும்
புரி தவத்தா லல்லசெவ் வாற்றினு மரிதே, நலமதொன் றடை
தற் குறுமிடை யூறு நாதனே பலவுள் வன்றே. (சு)

பலவகைப் பவந்தோ நெய்திடுந் தவத்தோர் படர்ந்தெழு
மகத்திருள் கடிந்தோர், நலமுறு மியம நியமநற் செய்கை நய
ந்துளோ ருனைப்பெற முயல்வார், கலியுறு நவைசே ருளத்தவ
ரசுரக்கடுமையர்* ததீசியா திகளா, லலமரச் சபிக்கப் பட்டுளோ
ரெவ்வா றறிவரோ வையுநின் றினையே. (சு)

அளவிலுன் பெருமை யறியவு முன்றாட் கழிவிலா வன்
புவைத் திடவுந், தளமல ரெடுத்துன் னருச்சனை யாற்றிச் சால
நின் றிருவருள் பெறவும், வளமலி புலியூ ரம்பலத் தமுதே மல
ர்தலை யுலகினுட் சுரும்பு, ருளர்துழாய்ப் படலை மார்புடை
யண்ண லொருவனே வல்லநா மன்றே. (சு)

தணப்பிலா நிரதி சயமதாஞ் சச்சிதானந்த வடிவமாய்த்
துவிதப், பிணக்கிலி பரமான் மாவெனுந் தகைத்தாய்ப் பிரத்தி
யக் காயுப றிடத்த, திணக்குறு மகண்டப பொருள்களா லுணரு
மியல்பதா யனந்தமா யோங்குங், குணிப்பருஞ் சோதி யாகி
நிற் கின்றாய் கோதிலாச் சிவபரம் பொருளே. (சு)

குணங்களைக் கடந்தோ யெனினுமா யையினத் தோய்த
லாற் குணமுடை யவன்போ, லணங்கொரு பாலுங் கறைமி

* ததீசியாதிகளாற் சபிக்கப்பட்டமை ருதசங்கிதை எக்கியவை
பவகாண்டம் முப்பத்திரண்டாமத்தியாயத்துட் காண்க.

டம் தற்கு மம்பக மூன்றுமா முருக்கொண், டிணங்குறு நாமஞ்
சிவன்பவன் முதலா வியைந்தய னரியான் முன்னு, முணங்
கிடா வுலகை நடாத்துவோ னாகி யோங்கினை நீங்கரும் பொ
ருளே. (கக)

அதர்வசிகை.

முளரியோன் முதலாஞ் சுரரெலாம் பூத முதலவற் றேடு
தித் துள்ளோ, ரளவிடுந் தலைமை யானரென் றவரை யகற்றி
மால் விடையு வநினையே, வளமுறு மெல்லாத் தலைமையு முடை
யோன் வருமுதற் காரண னல்லோ, ருளமுறு தியானப் பொ
ருளெனச் சிகைதேர்ந் துரைப்பவு மயங்குவர் சிலரே. (கஉ)

மறையகத் தெல்லாத் தலைமையோ ரொருபால் வகுத்தி
டுங் கேவல மதுதா, னிறைவனே யிவ்வா ற்ப்புயன் முதலோ
ரினும்பிரித் துத்தியால் விளக்கா, தறைதரு மிதனான் முரணுழி
வேறே ராற்றினுற் போக்கவற் றுமற், கறைமிடற் றடக்கி
யேழைவா னவரைக் காத்தருள் கருணைமா கடலே. (கங்)

கதித்தெழும் பொருளா லுனைவிளக் கிடுங்கா ரணபத
மனுவதிப் பென்னுப், பொதுக்குணம் பொதுச்சொற் பற்றியே
தொடக்கம் புகல்பொருண் மாயவன் ருனே, யிதற்கெனத்
துணியா விறுதியும் வலியா லிம்முறை யேற்றிமற் றெருவ,
னதிர்ப்புற மருளின் மருளுக பிறரு மந்நெறிப் படருமா
றெவனே. (கச)

சுவேதாச்சுவதரம்.

தற்பரா வுலகுக் காதிகா ரணந்தான் றலைமையி லுயிரு
டன் சடத்தைச், சொற்றிடிற் பழுதாற் பிரமமா மெனவே
துணிந்துபின் பிரமமா ரென்றாய், வற்றிடு மான்றே ருமையரு
னோக்கா லுணர்ந்தனர் நீயென வென்னு, வற்புறச் சுவேதாச்
சுவதர மென்னு மறைமுடி வரைத்திடு மன்றே. (கரு)

படைப்புறு முறைமை சொலற்கெழுஞ் சுருதிப் பரப்பெ
லாம் பிறிதொன்றன் பொருட்டாய்க், கிடைத்தலா லவற்றுட்

காரண பதத்தைக் கிளத்தலாந் தன்பொருள் படாமை, விடைக் கொடி யாயின் டிசனென் றானென் றெடுத்துமெய்க் காரணந் துணிதற், கடுத்தெழு மொழியுந் தன்பொருள் படாதே லாவி னித் துணிவென்ப தெங்கே. (௧௬)

இதனுளெப போது சமமது பகலன் றென்னுமந் திர முனை யுணர்த்தி, யிதமுறு மேனைக் காரண மொழிகள் யாவு ந்ன் பாலுறச் செலுத்தி, மதமுறு மருளோ டவற்றினைப் பிறர் மேல் வகுப்பதைப் பயன்படா தாக்கு, மதனுடல் பொடிப்ப துதல்கிழித் தெழுந்த வானெரி காட்டிய முதலே. (௧௭)

மனுவிதிற் சிவச்சொல் வேறுள சுருதி யாம்புரோ வாதத் திற் றெரிககும், புனிதமாம் பொருளே சாற்றிடு மெனிலெப் போதினு மாதிகா லத்தை, யனுவிதித் துன்ற னுண்மையை விதியா தாயின்மற் றென்செயப் புதுத்த, தினியபே ரின்பத் தண்ணருள் கொழிக்கு மெய்பிரா னிந்தமந் திரமே. (௧௮)

பெரிதுமா னத்தா லுயர்ந்தவன் பிறரைப் பேசிடை வரன் சிவன் முதலா, மரியநின் னுடக் குருமணிக் கோவை யாலுடன் முழுதலங் காரித்தாள், கரியவற் கரியாய் நின்னொடொப் பவரே கருதினு மிலையெனத் துணிந்துன், திருவடிக் கேசன் கருத் செலா மமைத்தாள் சீருப் பட்டதமா மிவளே (௧௯)

புருடருத் தத்தின் மந்திர மிதனுட் டொருத்தினு முனைக் குறித் தடும்பல், சுருதியா னிபமித் ததனையெவ் வாறு தூக்கு மிம் மறைமுடி வதாஅன்று, திருவுருத் திரத்து மந்திரம் பல வுஞ் சிறப்பவீண் டெறுதலா லறியாக, குருடர்சா டதனற் றுணி வது தருமோ கோமளக் குணப்பெருங் கடலே (௨௦)

உருத்திர மனுக்கண் முன்னரும் பின்னு முரைக்குமீண் டாதலா லிவைதாந், தெரித்துற விளக்கு நின்றிருப் பெயராற் சிறத்தலா லுருத்திர மோதல், கருத்தரு முனக்கே நிச்சயித் ததனற் கதம்பயி லெறுடிவிடைப் பாகா, வருத்தியா லவற்றை யுரைத்ததே யீண்டைக் களந்தறிந் திடச்செயு மெமக்கே. (௨௧)

உரைக்குமீ சானச் சுருதியாற் றெரிக்கு முன்னிடத் தெய்துமென் பதுவே, பொருத்தமாம் புருட குதத்தின் முடிவு புனைமலர்க் கருங்குழல் பாகா, விருப்புறு மேனோர் பூசனை விதியுள் விளம்பினு மவ்விதிக் கேற்பக், கருத்தாறும் பொருட் ப் பொருள்விரித் தறவோர் காட்டினு மிதுவழப் படாதே.()

. 7 அதர்வசிரசு.

அனைத்துயிர் களுமாந் தன்மையும் விண்ணே ராற்றொழு தகைமையு மரனே, யுனக்குரைத் தயன்மான் முதலியோர் றுனது விபூதியென் றோதியுன் பெயர்கட், கினப்பொரு ளுரை க்தங் கடமையா லுன்ற னிறைமையே குறித்துநின் பெருமை, சினத்தொகை யகலத் தேற்றுமா லதர்வ சிரோபநி டசமுழு வதுமே. (உ௩)

நின்றுழி நின்று முடிவுகொள் ளாது நீயறைத் தமைசொலுங் கிளவி, யுன்றளிக் கூற்று முடிவிடத் துய்த்துக் கொண்டுகூட் டிடுத்தகைத் தாயு, தன்றன திடத்தே முடியுமீண் டெனுமிச் சழக்குரை தேர்த்திடிற் றலைவா, புன்றொழிற் கயவர் தமதறி யாமை புலமையாய்ப் பரிணமித் ததுவே. (உ௪)

சுண்டுநீ யாரென் றுன்னுருக் கடாவு மிமையவர்க் கேனை யோ ருருவை, யாண்டுநீ யிறுத்தா யெனில்வழு வாகா தடுக்கு மோ நீயுயிர்க் குயிராய்க், காண்டக நிறைந்து மவனென யாரைக் கழுவ வதோபெரு கன்பு, பூண்டவர்க் கெளியாய் கய வருக் கேனும் பொருந்துமோ விச்சழக் குரையே. (உ௫)

அனைத்தினும் பிரமந் தனக்கதிட் டான மறையும் திரங் களி னானு, முனற்கரும் பரிதி மண்டலத் துறையு மப்பொருட் குமைவிழி களிப்ப, மனக்கொரு வடிவஞ் செவியறி வறுக்கு மனுக்களி னானுமெய் யடியா, ரினத்தனே நீயே யெங்கணு முறைவோ னென்பதை யறியலா மன்றே. (உ௬)

ஐம்பெரும் பூத மிருகட ரான்மா வன்றிவே றுலகிலை யவைதா, முன்பெரு வடிவ மெனப்படு மன்றே யோர்ந்துளோ ர்க் கிங்கது தன்ன, லெம்பிரா னீயே நிறையதிட டாதா வெ ன்பதற் கையமு முளதோ, வம்பரா மூர்க்கப் பேய்கடா மயக் கான் மாறுபா டுறப்பிதற் றுவரே. (௨௭)

கைவல்லியம்.

மலைமக டிணைவன் முக்கண னீல மண்பிடற் றவனென வாணோர், திலகனே யுன்னைத் தகரமாங் குகைபுட் டியானஞ் செய் திடுமுறை செப்பி, யலரவன் முருந்த னீசனோ டெவையு மையநின் விபூதியென் றுரைக்கு, மலவிரு மிதித்துச் சிவச்சு டர் விளக்க வந்தகை வல்லிப மறையே. (௨௮)

தைத்திரியம்.

மிகுமது சுருதி கூறுமுன் தகர வித்தையை வேறுள வி சேடப், பருதிக ளானுந் தயித்திரி யந்தான் பகர்த்திடும் வள்ள லே மாயோ, எனமுறு பொருளா யுனைத்தியா னிப்பா னவன் றனை நடுவனோ திடுமவ், வகையறி யாத பேதைகண் மயக்கான் மற்றொரு வாறுகொள் ளுவரே. (௨௯)

விருகதாரணியாதி.

மறைகளிற் றலைமை யெய்திய விருக தாரணி யம்முதன் மறைகள், பிறவுநல் விதயத் துறுபொரு ளாமுன் பெருமையே பேசிட மன்றே, யறவனே யிவற்றின் கருத்தெலா முன்பா லடைவதே நியமமென் றுரைப்பார், திறனறிந் துயர்ந்தோ ரா தலாற் கயவர் தீமொழி யாற்பய னென்னே. (௩௦)

மாண்டேக்கியம்.

தன்பொருள் விரிக்கும் பிறசுரு தியினுற் றன்கருத் தறி தருந் தகைத்தா, நிற்புடை யெல்லா முதன்மையு முண்மை நிகழ்த்துமாண் டேக்கிய சுருதி, யுன்கழ றருமீ சானமா மனுவோ கிருத்திரோ பரிடத மனுக்க, னென்பவு மேனை மனுக்களு மநேக மிம்முறை விளங்கவோ திடுமே. (௩௧)

அறப்பெருங் கடலே யளவிலா வணக்க மறைந்திடு மெண்ணிலா மனுக்கள், பிறர்க்குரித் தாகாச் சிறந்ததோர் பெருமை பேசிடும் வெளிப்படை யுனக்கே, கறைப்பெரு மிடற்றாய் சூத்திரர் முதலோர் காலினும் விழுந்திடு மூர்க்கர், குறித்துணை வணங்கக் கூசுவ ரந்தோ கொள்ளுவ ரோதெரிந் தவரே (௩௨)

மொழிந்திடு மெல்லா வணக்கமு மெல்லா மொழிகளு முன்னையே சாரு, மிழிந்திடாத் திருமா லாதிவிண் ணைரை யீன்றவன் றானும் யெனவே, பொழிந்தசீ ருனது தலைமையே யெடுத்துப் புகழ்ந்துநின் பெருங்கணத் தலைமை, விழைந்துளோர் தமது பெருமையுஞ் சால விளக்கிடுஞ் சுருதிகள் பலவே. ()

புராணங்கள்.

எண்ணிலாச் சாகைக் குவால்களாற் றெரித்திங் கெம்ம னோர் மாசறத் தெளிய, துண்ணிய நியாய வொழுங்கு ளானு நுவன்றுறத் தேற்றுநின் பெருமை, பண்ணவா விளங்கப் புராணங் கெல்லாம் பன்முறை யுணர்த்திடு மன்றே, கண்ணிலாச் சிறுவர் தமக்குமுள் ளங்கை நெல்லியங் கனியெனும் படியே.

பாரதம்.

நின்பதாம் புயத்தி னருச்சனை யாற்று நெறியினன் மாயவ னெனவு, மன்புறு மீசன் மாலயன் றனக்கு மாதியங் கடவுனீ யெனவு, மின்புறக் கிளக்கும் பாரதந் தானு மெந்தைநின் றலைமையே விரிக்கும், புன்புல யேற்குந் தண்ணருள் புரிந்த பூரண னந்தமா கடலே. (௩௩)

இராமாயணம்.

அகந்தைநோ யறுக்கு மயனரி யாற்கு மாதியாம் பகவனீ யெனவு, மகஞ்செய விரும்பு மிராமனுன் னிடத்து வைத்திடுங் குறிப்புரை யதனாற், நிகழ்ந்தவச் சுவமே தத்தினால் வழத்துந் தெய்வநீ யென்னவும் விளக்கி, அகந்தவான் மீகி செய்தகாப் பியமு முன்புக ழேவிசித் திடுமே. (௩௪)

மிருதியோகநூல்கள்.

பெரும்பெயர் மனுயோ கீச்சுரன் முதலாம் பெரியருஞ் சாத்திரந் தெரித்த, விரும்பசஞ் சலியார் முதலியோர் தாமு மேனையோர்க் குரியபல் பேதம், விரும்புபல் வழியுங் காட்டியா வருக்கு மேற்பட நினைப்புசும் துரைப்பார், கரும்பனைக் காய்ந்த கடவுளே யிதனைக் கண்டுமந் தோமயங் குவரே. (௩௭)

வேதாந்த சூத்திரம்.

பிறநய மாகும் புருடனங் குட்டப் பிரமிதி தனைவிரும்பா ம, லறவனே யுனதீ சானநற் சுருதி யாற்பர மென்றுநிச் சயித்தோன், செறியும்வே தாந்தப பொருளினைத் தெரிக்குஞ் சூத்திரஞ் செய்தவன் கருத்து, மிறைவநின் பெருமை கண்டதே யாகு மென்பரா லாயவல் லவரே. (௩௮)

சீதைகள்.

பெருவழக் காகக் கீதைக ளகத்துப் பேசுமோந் தத்துசத் தென்னு, முரைதரு பதமும் பிரமமென் பதமு முணர்த்திடும் பொருளுநீ யென்றே, தெரிதரக் காட்டுஞ் சாத்திரங் களினும் வெளிப்படத் தெரிந்தன மையா, விரிதரு நீயே யுலகினுக் கெல்லா மேற்படுந் செய்வமென் பதுவே. (௩௯)

உனையலா வெல்லா விறைமையு முடையோ னென்றுமந் றெவன்றனை யுரைப்பே, முனிவிலீ சான முதலிய சுருதி மொழிப்பொரு டானுநீ யன்றே, யனையனா யிவைதாஞ் சமாககியை சுருதி யலவெனு மயங்கிருட் குகையுந், வனையுழ் வேதத் து பயனு றேர்ந்த மதியினோர் மதியகப் படாதே. (௪௦)

பலபல விடத்துஞ் சுருதியி லுனையே பகர்ந்திடும் புராண மு மிவ்வா, நிலகுறத் தெரிக்கும் விச்சவா திகனென் றிப்பெயர் சிற்பரா வெல்லா, வுலகினுக் கதிக னீயெனப் பகுத்து வெளிப்படத் தெளியவந் புறுத்திக், கலகஞ்செய் பொல்லாக் கயவர்தஞ் செவிக்குங் கடுங்கனற் சலாகையா மன்றே. (௪௧)

இறைமையில் வாறு பகுத்திடத் தகாதே லுனையொழிந்
திபாண்டுமுற் றுறுமோ, முறைபெறு மண்டந் தொறுமய நர
ன்மான் மூவரும் வேறுவே ருகிப, பிறமுறுங் கற்பந் தொறு
நவ நவமாய்ப் பிறந்துநின் னுணையி னடங்கி, யுறைவரே யாதி
யந்தமு மின்றி யொழிவற நிறைந்தவான் பொருளே (சஉ)

வைபபெனப பெறுமுன் பெருமையே முழக்கு மறைக
ளும் பலபல மடைதே, ரப்பொருள் விரிக்கும் புராணமு மவ்வா
றாகுமீவ் வளநீற்றி னுனே, செப்பிடத தகுமா னின்பெருந்
தகைமை தேருந் கிதுவன்றி வேறு, மெய்ப்படு மளவை வே
ண்டுமோ வேண்டா விளங்கிழைக கிடங்கொடுத் தவனே. (ச)

பிறர்க்குரித் தல்லாப பெயர்களான் மறைகள் பிஞ்ஞகா
நாரணன் மேன்மை, குறிததுரைத் திடுமா லேனைவிண ணவர்
ககுக் கூறிடா திம்முறை யிதனான், மறைபொரு ளுண்மை
தெரியலா மென்னு மந்திரோ பநிடத முசலாந், திறப்படு மறைக
ளோதிடாக் கயவா செப்பிடு முரைபயன் படாதே. (சச)

தாணுமா லயற்குத் தம்முளே யுயர்ச்சி தாழ்ச்சிகூ றிடும்
புரா ணங்கட், சேணுறுங் கற்பப பிரிவினற் போககென் றியம்
பிடு மச்சபு ராண, மாணலா ரிதனை சிவபுரா ணத்துக் கப்பிர
மாணபோ துவதா, நாணிலா துரைத்துத் தமதறி யாமை நாட்
டுவா நாடரும் பொருளே. (சடு)

உன்னிறை மையினை முகுத்தன திடத்து முவன தாரங்க
ளிடததுந், தனனுடைக் கூறா மொற்றுமை யதனற் சாற்றிடு
மாண மொழிக, ளின்னதிவ் வளவே யவற்றினுள் ளுறையெ
ன் றியம்புவ ரருத்தவ முனிவர், மன்னனே யிதனைத் தேறிட
மாட்டார் மயக்கமாங் கடலமுந் துவரே. (சசு)

மாயவ னின்பா லேகனாய் முன்னர் வந்துதித் தனன்பின்ன
ரவன்றான், பாயுல கொடுக்கும் புருடனை யயனைப் படைத்த
னன் முந்துகா லத்தென், நேயுறு மகோப நிடதமோ திடுவ
தியாதது நின்னிடத் துறாதா, லோய்விலா துருகி யுள்ளவல்
லவர்க ளுள்ளகத் துறைமணி விளக்கே. (சஎ)

அறுக்குமோர் கற்பத் தயனொரு கற்பத் தரியொரு கற்பத்தி லரன்முன், பிறப்பனுன் பான்மற் றிருவரை முன்னேன் பெற்றளித் திடுவன்மற் றிசனா, லுறப்பெறு முயர்ச்சி தாழ்ச்சிக ளொருவர்க் குள்ளதோ வில்லையென் நிவ்வா, நிறப்புறு மறைகண் முழுவது முணர்ந்தோ ரியம்புவ ரெம்பெரு மானே.

ஆங்கொரு சாரா ரயனரி யிருவர்க் குருத்திர னதிகளு மெனவு, மீங்கிவர் தம்பா லவன்பிறந் தாவென்று பதுமவன் கூற்றினுக் கெனவு, மோங்குமால் விடையா யுன்னுந் நாம மொப்புமை செய்கைமற் றெல்லா, நீங்கிடா துடையோ னாதலான் மேலாய் நிற்பவ னெனவுமோ துவரே. (சக)

தேவர்மூ வருக்குந் தலைமையொப் புமைதான் செப்புக வன்றிமற் றிவருண், மேவரு மேலோ னுருத்திர னெனத்தான் விளம்புக வெந்தவா றேனுங், காவல நீயே யாவர்க்கு மேலாக் கடவுளென் பதுபெரு வழக்கே, யோவுறு துலகெ லாம்பணி செய்யு மொருவனீ யாகிநின் றனையே. (ரு)

உலகெலாம் பணிசெய் திடத்தருந் தலைமை யொருவனீ யேயிது வறியாக், கலதிகள் வறிதே போக்குவர் வாணன் கடையனேற் கருள்பசு பதியே, சுலவுதே வருக்கு மானுடர் போலச் சுராசுரர் மானுடர் முதலாம், பலவுயிர் களுமுன் பணிவழி நிற்ற் பாலன பசுக்கன்போ லன்றே. (ருக)

மானிடர் தருமப் பெருமைதேர்ந் துரைக்கு மாதவர் நின் னிடத் தன்பு, மானிடந் தரித்தோய் தருமமார்க் கத்துட் சிறந் தெடுத் தெண்ணிய வாற்றான், மானிடப் பிறப்பைப் பெற்றுஞ்செய் வினையின் வயத்தராய் நினைக்கன்பு செய்யா, மானிடப் பதர்கட் கெந்தவா றேனும் வருங்கதி கண்டிலன் யானே. ()

இருபிறப் பாளர் நியதியாய் வழுத்தற் கெடுத்தல்கா யத்திரி யன்றே, வருமதற் குயர்ந்த * தெய்வநீ யென்றே வழுத்

* காயத்திரி மந்திரத்துக்கு அநிதெய்வம் சிவபெருமானே யென்பதனை குதசங்கிதை எக்கியவைபவகாண்டம் ஆறாமத்தியாயத்திற்காண்க.

திடு மிதுபெரு வழக்கே, மருவரும பொருளே யாதலி னுன் றுள் வழிபடா விருபிறப் பாளர், புரியுந்ல் வினைக ளியாவை யும் புனையுந் தூசிலா வணியெனப் படுமே. (௧௩)

விப்பிரர்க் கெல்லா மங்கியிற றெய்வ மேவுமென் றுந்த ழற் கடவுட், கொப்பிலா நீயே யந்நரி யாமி யென்னவு முயர் மறை மிருதி, செப்பிடும் வசன மிவ்விரு வகையுந் திரண்டுநீ யடியனே னாகி, குப்புற தருள்வோய் விப்பிரர் தமக்குக் குலதெய்வ டெனவிளக் கிடமே. (௧௪)

வேதியர் குலத்திற் பிறந்தவா டடக்கு விசேடமா யிக்கலி யுதத்தில், வேதநீ தெய்வ மெனப்புரா ணங்கள் விளம்பவு மன் பின லுன்றன், பாததா மரையை வழிப டா தேனைப் பண்ண வர் தமைவழி படுவோர், பாதக டறையோரா மூடர்க ளவர்க்குப் பயன்றரா பரதெய்வங் களுமே (௧௫)

என்தைநீ பொறுமை யுடை பவன கருத்துக் கெளியவ னுன்னருள் கையில், வந்தது போலுன னடியர்க்கு விரைவின் வாய்த்திடு மவர்பெறும் பேறுஞ், சிவசைவேட் டதற்கு மேற்ப டப் பெறுவர் தேர்த்திடின் முழு டமுன் னுடைமை, யிந்தவாய் மையினற் பயன்குறித் தவர்க்கு ஸீனெந் ஈடுணைத் தகுமே.

இம்மையிற் போக முனைவழி படுவவார்க் கெண்ணரும் பெருமைய தென்ப, ரம்மையி லேனை யுள்ளன நிற்க வண் ணலே யுன்னனு சரர்க, டமுடைப் பதமு மரியயன் முத லோர் தம்பதங் களுக்குமே லாகச், செம்மைதேர்ந் துரைப்ப ராகமத் துறையிற் றிளைத்துபெ ப யுணாந்தமா தவரே. (௧௬)

நிகழ்பிர கிருதி கடந்தமேய வாழ்வா நிரதிச யானந்த மதுவுந், திகழுகின் ளருளாற் பெறுவதாம் பிறவித் தீயநோ யறுக்குநன் மருந்தே, புகலிதற கேது மெய்ப்பொரு ளுண்மை போதிக்கு ஞானமா மதுவு, மகலிடத் துனது திருவருள் கிடை த்தா லல்லது கிடீறே கண்டே. (௧௭)

வருந்திடா வகைவேட் டதனின்மேம் பட்ட பயன்பெற
வதவிட வற்றாந், திருந்துநின் வழிபா டொருதலை யாகச் செய்
யவேண் டிடுந்தகைத் தாயும், பிரிந்துனை நீத்து வேறொரு
தெய்வம் வழிபட நாவொர் பேயோ, ரருந்தவப் பொருளே வெப்
யவூழ்க் கொடுமை விலகுகுத லரிதரி தந்தோ. (ருக)

மருளிஞ லவிச்சை யாலவாத் தன்னுன் மதாபிமா னங்க
ளால் வறிதே, யொருவுக வாண னுனைத்தெ டுமா மூர்க்க ரொரு
வனே யாங்களெல் லோமூந், திருமகன் மஹி முதலியோ
ரோடுஞ் சேரநின் னடியராய்த் தொழுதேம், பெரிதுமில்
மதியே பெயர்ந்திடா திருக்கும் பேறளித் தருள்கமற் றெமக்கே.

வேறு.

இவ்வாறு மூப்பா னிரட்டிப படுசெய்யு ளாலுன்
செவ்வா னடியிற் சிவதோத் திரமா லேசோததே
னிவ்வாய் மையினித சமொகா லிதனைப் படிப்போ
ருப்பா னுனதின் னருள்கு டிகவும் பரானே.

வேறு

விண்ணோர் சமக்குந் செரிவருநின் யேன்னிம் 'யெங்கே
யானெங்கே, தண்ணூர் னுதியென் றிதுவுமொரு குற்றந் தானா
ய்ச் சமைந்ததா, லண்ண வன்புக் கெளியாயா னவாவாற்
செய்தே ஓதலிஞ, லெண்ண தெல்லாம் பொறுத்தருள்வா
யென்னு மிதுவென் னுணிபாமே. (கூஉ)

வேறு

யானே யறிவே னிவனை யெனத்தன் றனுவா
லான வரியே புகன்ற னெனிலந் தநின்சீர்
தேன ரமுதே யினிமற் றெவர்தே றவல்லார்
கோன யுயிர்தோ னுறையம் பலக்கூத் துளானே. (கூங்)

சிவதத்துவவிவேகம் முற்றிற்று.

[All Rights Reserved]

முகவுரை

சிதம்பரம் பச்சைகந்தையர் மடத்து வீரசைவராகிய ஸ்ரீ சேன்ன மல்லையர் அருளிச்செய்த சிவசிவவேண்பா, திருவாவடுதறை ஸ்ரீ சிவஞானசுவாமிகள் அருளிச்செய்த சோமேசர் முதுமொழி வேண்பா இவ்விருநூல்களும் திருக்குறளின் வழிநூல்களாக, ஒவ்வொரு நூலும் திருக்குறளின் அதிகார வரிசையில் ஒவ்வொரு அதிகாரத்துக்கும் இரண்டிரண்டு செய்யுள் விகிதமாகச் செய்யப்பட்ட இரு நூற்றுறுபத்தாறு நேரிசை வெண்பாக்களால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. அதிகாரத்திற் கிரண்டாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் செய்யுட்கு எரண்டிலும், ஒன்று 'சிவசிவா' என்ற முன்னிலையையும், ஒன்று 'சோமேசர்' என்ற முன்னிலையையும் உடையன அவ்விரண்டின் சுற்றடிகளும் அவ்வவ்வதிகாரத்திலுள்ள இரண்டு குறள் வெண்பாக்களாகவே அமைந்துள்ளன. “வழிநூல் செய்வோர் முன்றோர் நூற்கருத்துகளைப் பெருமாளுந் தழுவிச் செய்வதோடு. அவர்களுடைய செய்யுட்களையும் தங்கள் செய்யுட்களினிடையே பொதிந்து சொல்லுதல் தகுதியாம்” என்ற முறைப்படியே, இதன் செய்யுட்களில் குறள் வெண்பாக்களே சுற்றடிகளாக அமைக்கப்பெற திருக்கின்றன.

இவை இங்ஙனம் அமைந்து அரிய பல நீதிகளையும் உதாரணமான பல நீதிக் கதைகளையும், குறளின் அதிகார வரம்புகளையும், அதன் செய்யுட்களையும் உடையதாயிருந்தவினாலே, இவற்றைப் வாசித்தலால் திருக்குறள் முழுவு

தையும் வாசித்ததுபோலாவதோடு, திருக்குறளில் இருந்துற்றதுபததாறு செய்யுட்களும் மனப்பாடமாம். அநேக நீதிக் கதைகளையும் உணரலாகும்; தெய்வ கிரதனையும் உண்டாகும், அன்றியும், நற்பயனகளையும் அடையலாம். “சுருங்கச் சொல்ல விளங்கவைத்தல்” என்ற முறைப்படி, கடல்போன்ற திருக்குறட் கருத்துக்களை யெல்லாம் சுருக்கி அடக்கி அநேகம் உதாரணக் கதைகளோடுஞ் செறித்துப் பல அரிய விஷயங்களை விளங்க அமைத்திருக்கும் இந் நூல்கள், உலகில் நார்பொருட் பயன்களோடும் அடைய விரும்பும் தமிழறிஞர்களுடையிருந்து சிறந்த நூல்களாக மென்பது எல்லோரும் ஒப்புமுடிந்த விஷயம்.

முருகேசா முதுநெறி வெண்பா என்னும் இவ்வரிய நூல் முருகக்கடவுளை முன்னினைப்பதினது அருத்துப்பால, பொருட்பால, காமத்துப்பால என்னும் முப்பாலாகிய திருக்குறளின் முழுக் கருத்துக்களையும் தழுவி, முதிய சன்மரர்க்கவகளை யுடையதாக, தெய்வ ஸீகாத்திரமும விசுவரூப சிதம்பரம் ஈசானியமடம் பூநீமத் திராமலிங்க சுவாமிகளால் செய்யப்பட்ட சிறந்த வேர் நீதிநூலாகும். இது, குறளில் உள்ள நூற்றுமுப்பத்துமூன்று அதிகாரங்களில் காமப்படியே ஒவ்வொரு அதிகாரத்துக்கும் ஒவ்வொரு கீரினைச் வெண்பாவாக அமைக்கப்பெற்ற அடைய முப்பத்து மூன்று செய்யுட்களையுடையது. ஒவ்வொரு வெண்பாவின் சுற்றடியின் நடு குறளின் ஒவ்வொரு அதிகாரத்தினுமுள்ள பத்துக்குறள் வெண்பாக்களில் ஒன்றாகவே அமைக்கப்பட்டுள்ளன ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் திருக்குறளின் ஒவ்வொரு அதிகாரத்தின் நீதியும், அதற்குத்தாழ்நாபான பண்டைய சரித்திரங்களும், முருகக்கடவுளின் திருநாம உச்சரிப்பும் அடங்கியிருக்கின்றன.

இஃதிங்ஙனம் முருகேசர் முன்னிலையும், பழைய நீதிகளும் பொருந்திப் வெண்பாக்களால் அமைக்கப்பெற்றிருக்கும் காரணத்தைக் கொண்டே, இதற்கு 'முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா' என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது. இது திருக்குறளுக்குத் துவநிறுவலாய், "முன்னோர்மொழிபொருளே யன்றி யவர்பொழிபும், பொன்னைபோற் போற்றுவம்" என்ற முறைப்படி, அதன் செய்யுட்களையே சுற்றடி களாகப் பெற்ற வெண்பாக்களால் அமைத்திருத்தலான இதனைத் திருக்குறள் - மெய்யென சொல்லலாம். திருக்குறளில் ஆயிரத்தது முதுநூற்று முப்பது செய்யுட்களில் அடங்கியிருக்கும் நீதிகள் முழுவதும் இதன் நூற்று முப்பத்துமூன்று செய்யுட்களில் அடங்கியிருப்பதால், இதனை வாரிப்பீடார்க்குத் திருக்குறள் முழுவதையும் வாசிப்பதனால் எவ்வளவு நான் முண்டாகுமோ அவ்வளவு ஞான முண்டாவதோடு, திருக்குறளதிகாரங்களில் ஒவ்வொரு பாடலும் பாடமாகிவிடும். இன்னும் பல நீதிக் கதைகளும் விளங்கும்; தெய்வசிந்தையும் உயர்ப்பும் இதற்கைப் அரும்பெரும் பயன்களை டுடைய இஃதனால் தமிழ் மக்கா கின்றியமையாத தென்பது எல்லோர்க்கும் தெள்ளிதின் விளங்கும்.

ஆகவே, இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த இந் நூல்களைத் தமிழ் நாட்டினர்க்குப் பயப்படுத்தக் கருதி வெளியிப்பித்த லாயிற்று. இவற்றை அபிமானிக்கும் கடமை தமிழலகத் திறஞரித்தாம்.

இங்ஙனம் :

 வீ. ஆறுமுகன்.

சிவசிவவேண்பா. சோமேசுர முதுமொழி வெண்பா, முருகேசர் முதுமொழி வெண்பா ஆகிய இம்முன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை

பகுதி	குறள் அதிகார எண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சுவ-மோ-முருகேசர் மு-மொழி முதுமொழி வேண்பா வெண்பா பக்கம் பக்கம்	
14	62	துளவினை உடை ரை	துடைவிடாத இடைபகுதி மெய்ம்முயற்சி	22	14
15	85	இசை	இருவாதமமுன்று போராசையது வலிமை கொடுத்தற்கு ஏதுவா திய ம உட-டு	30	18
16	50	இடனறிகல்	மெல்லு-குடி-தற கிலத்தை யறி தல்	18	11
17	63	இசைக்காழியாமை	தொடர்விலே முடிவோன் னை முனுவது, பொருள் னை யாவது, இவ் வருகதச்சு வரவது தனக்குத் துன்பம் வந் தவிடத்து சத்தற்கு மனம் கல ந் காண	22	14
18	107	இரவச்சம்	மரணம், கெடவரும் இரத்தல்க்கு அஞ்சுதல்	37	23
19	106	இரவ	மரணம், கெடாத இரவ இரவாமை போதி ஓதலின் அவ்விரவின் சிறப்புக் கூறுதல்	37	22

20	5	இவ்வாழ்க்கை	இவ்வாறோடு கூடி வாழ்கலினது சிறப்பு	3	2
21	59	இறைமாட்சி	அரசனது நற்குண நற்செய்கை கள்	14	9
22	10	இனியவை கூறல்	எனத்தின் கண்ணுள்ள மகிழ்ச்சியை கொளிப்படுத்தும் இனிய சொ ற்களைச் சொல்லுதல்	5	3
23	32	இன்னுசெய்யா மை	நனக்கொரு பயனைத் துறித்தா வது, வையரம் பற்றியது, சோர்வின்னாலது பூநியாகு த் துணைச் சருமவைகளைச் செய்தாமை	12	8
24	23	நகை	வறியராய் ஏற்றொர்க்கு இவ்வை யென்னுது சொந்தகல்	9	6
25	89	உட்பகை	புறப்பகைக்கு இடமாகக் கொடு த்து அது வெவ்வுமாவும் உள்ளாய் நற்குத்பகை	31	19
26	104	உழவு	சிறுபான்மை வண்ணிக் கும் பெ ரும்பான்மை கேளாளர்க்கு முரித்தாகிய உழுதற்கெழில் தலைமரனது அடியவகைகள் தம மடிக் அழிதல்	36	22
27	124	உறுப்புநலனழிதல்	மனம் மலிதலின் நித்தொழில் செய்தலிலே எழுச்சி யுடைத் தாதல்	43	26
28	60	ஊக்கமுடைமை		21	13

சிவசிவவேண்பா, மீசாமேசர் முதுமொழி வேண்பா, முருகேசர் முதுநெறி வேண்பா ஆகிய இம்முன்று நூல்களிலும் வரும் சீருக்குறள் அதிகார அட்டவணை.

பகுதி	குறள் அதிகார எண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ-மேசர்-முருகேசர் மு-மொழி-முதுநெறி வேண்பா பக்கம் பக்கம்		
				பக்கம்	பக்கம்	பக்கம்
44	49	காலமற்தல்	வல்லமையால் மிகுதியுடையனாய் படைசுவரேயே பிற்போர்க்குச் செல்லும் அரசன் வெல்லுதற் கேற்ற காலத்திலே யறிதல்	18	11	
45	103	குடிசெயல்வகை	தான் பிறந்த குடியை உயரச்செய்தலின் விதம்	36	22	
46	95	குடினை	உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தாரது தன்மை	33	20	
47	71	குறிப்பறிதல்	பிறர் கினைத்ததை அவர் சொல்லாமல் அறிதல்	25	15	
48	110	குறிப்பறிதல்	தலைமகள், தலைமகள் குறிப்பையறிதல்	38	23	
49	122	குறிப்பறிவறுத்தல்	ஒருவர் குறிப்பை ஒருவர்க்கு அறிவறுத்தல்	44	27	
50	44	குற்றங் கடிதல்	காமம், குரோதம், உலோபம், மாணம், உவமை, மதம் என்னும் குற்றங்களை அகற்றுதல்.	16	10	

51	83	கூடாசட்டப்	பணைமையால் உட்கேன கூடாசட்டி ருந்தே சமயப் பிடைக்கு மன வம் பறத்திலேகூடி நடப்பவர் நட்ட	29	18
52	28	கூடாசுமூர்க்கப்	தவயேட முடையாரட் ின்று அத் தவச்சிதாதி பொருந்தாத தாசிய நிய வெரமுக்கத்துனை உடையாராதல்	11	7
53	42	கேள்வி	சேட்சுத்தருமூலின் பொருக ளைச் சிறுநிததார் கூறக கே ட்டல்	15	10
54	56	சொந்தகோன்	செங்கோலினது கோலுதற் றன்மை	20	12
55	33	கொல்லாமை	ஓடந்வுடையன - டுதல் ஓரற் வடையவைசச் சுறுகிய உயிர் கூலாச் சொலினுலம் கொல் லுதலைச் செய்யாமை	12	8
56	99	சான்றாண்மை	பல குணங்களாலும் நிறைந்து, அனைகலை ஆளுசற்றன்மை	34	21
57	46	சிற்றினஞ் சோ மை	அறிவை வேறுபடுத்து இருமை யுபசெடுக்கும் இப்பல்பையுடை ய சிற்றிய வினததைப் பொருந் தாமை	17	10
58	53	சுற்றந்தழால்	தனது சுற்றந்தாரைத் தன்னைவி ட்டு நீங்காவண்ணம் தழுவுதல்	19	12

சிவசிலவேண்டா. சோமேசர் முதுமொழி வேண்பா, மருகேசர் முதுநெறி
வேண்பா ஆகிய இம்மன்று நூல்களிலும் வரும் சீர்த்துள்ள விசயங்களையெண்ணே

பு.ந.கு.எண்	குறள் அதிகார எண்	குறள் அதிகாரப் பெருள்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சுல-சோ-மு, கே-தி டி-மொழி முதலெறி வேண்பா வெண்பா பக்கம் பக்கம்
74	80	கட்பாராயதல்	கடம்பினரை ஊரட நற்கூத சி னேகிக்க வேண்டுகளால், அவ ரை ஊராயுந்தீர்ப் புணாச்சி, பழகுதல், உணாச்சி யொத்தல் என்னும் மூன்று கூடம் சீக்கலதாகிய தொடர்பு தலைவன்: தலை நலத்தைப் டனேந்து சொல்லயது அனுபவிக்கப்படுவன யாவும் இல் லாமெ	28 17
75	79	கட்பு		
76	112	நலம்புனைந்துரைத் தலைவன்:	தலை நலத்தைப் டனேந்து சொல்லயது அனுபவிக்கப்படுவன யாவும் இல் லாமெ	28 17
77	105	நஞ்ஞாவ சல		39 24
78	101	நன்றியில் செல்வம்	சமபாடித்தவனுக்கும் பிறர்க்கும் டயன்படுதலில்வாத செல்வத் தின் சிறப்பு	36 22
79	74	நாடு	கூரணமுதலிய அங்கங்களுக்கு வசியம் வேண்டுவதாய் நாடு முன் சொல்லப்பட்ட சாஸ்பு பண் ப முதலிய குணங்கள் ஓயார் தோர் தமக்குத் திகாத கருமங்	35 21
80	102	நாணுடைமை		26 16

81	114	நாணுத்துறவுரைத் தல்	களில் தன்மை ஆற்றாணைய தலைமகள் தனது நாண மிழத்தலைச் சொல்லுதல்	35	22
82	34	நிலையாமை	தோற்ற முடையவை யெல்லாம் நிலபெறுத் தன்மை	39	24
83	126	நிறையழிதல்	சீலமகள் மனநிலை அடக்கப் படுமவைகளே ஆனாச மிகுதியால் அடக்கபாட்டாமல் வெளிப்படுத்தல்	13	8
84	121	நீனைந்தவர் புலம்பல்	தலைமகள் தலைமகனை நீனைந்து வருந்துதல்	43	26
85	3	நீத்தார் பெருமை	முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல்	42	25
86	125	நெஞ்சொடுகின்றல்	பிரிவின் பொருமை மேற்படத்தனைக்கு ஒரு பற்றுக்கோடு காணாத தலைமகள் தன் நெஞ்சொடு சொல்லுதல்	2	2
87	130	நெஞ்சொடு புலத்தல்	புணர்ச்சி விதும்புகின்ற நெஞ்சுடனே தலைமகள் புலத்தல்	43	26
88	88	பகைத்திறந் தெரிதல்	பகைத்திறங்களை ஆராய்ந்தறிதல்	45	27
89	87	பகைமாட்சி	அறிவில்லாமை முதலிய குற்றங்களுடையபால் பகையை மாட்டிமைப்படுத்தல்	31	19
				30	19

96	81	பழமை	கட்பினரது பழமையார் தன்மையை நோக்கி அவர் செய்த பிழைகளைப் பொறுத்தல்	28	17
97	116	புரீவாற்றாமை	தலைமகன் தலைமகளைப் பிரிந்து செல்லு நாளில் அப் பிரிவை அவன் பொறுக்கமாட்டாதவனாந் தன்மை	40	24
98	15	பிறனில்விழையாமை	காம மயக்கத்தாற் பிறனுடைய மனையாளை விருப்பாமை	6	1
99	24	புகழ்	இல்லறத்தில் வழுவாதர்க்கு இம்மைப் பயனாகி இவ் வலகத்தினக ணிகழ்ந்து இறவாது நிழ்கும் தீர்த்தி	9	3
100	111	புணர்ச்சிமகிழ்தல்	குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைமகன் அப் புணாச்சியை மகிழ்ந்து கூறல்	33	23
101	129	புணர்ச்சி வீதும்பல்	தலைமகனும் தலைமகளும் புணர்ச்சிக்கண்டுண விரைதல்	44	27 -
102	7	புதல்வனாப் பெறுதல்	தென்புலத்தார் கடன்செலுத்தற் குரிய நன்மக்களைப் பெறுதல்	4	8
103	181	புலவீ	தலைமகளும் தலைமகளும் ஒருவரோ டொருவர் புலத்தல்	45	27
104	182	புலவீதுணுக்கம்	தலைமகளும் தலைமகளும் கூடி யிருந்தவிடத்து, பணக்குதற்குக் காரணம் இல்லாதிருக்க		

சிவசிவவெண்பா, சோமேசர் முதமொழி வெண்பா, முருகேசர் முதநெறி வெண்பா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை.

பகுதி	குறள் அதிகார எண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ-சோம- மு-மொழி வெண்பா பக்கம்	முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா பக்கம்
105	26	புலன்முறுத்தல்	வும் துட்பமாகிய ஒரு காரண மிருப்பதாக வடிகொண்டு தலை மகள் பிணங்குதல்	45	28
106	85	புல்லறிவாண்மை	உணனுண்டலை ஒழித்தல் சிற்றறிவினனு யிருத்தே தன் னைப் போறிவினனாக மதித் து, உயர்ந்தோர் கூறும் உறு திச் சொல்லைக் கொள்ளாமை	10	6
107	19	புடங்கூறாமை	காணுதலிடத்துப் பிறரை இக ழ்ந் துரையாமை	30	18
108	91	பெண்வழிச்சேற ல்	தன்வழி நடத்தற்கு உரியவளாகி ய மனைவி வழியே தான் நட த்தல்	8	5
109	45	பெரியாரைத் து ணைக்கோடல்	திருநெறிவிலக்கி நன்னெறியிற் செலுத்தும் பெறிவடையா ரைத் தனக்குத் துணையாகக் கொள்ளுதல்	32	19
				16	10

110	90	பெரியாரைப் பி சையாமை	பெரிய ராய்னார அலமதித்து நடவாமை	31	19
111	98	பெருமை	செய்தற்கரிய செய்தல், செருக் கில்லாமை. பிறர் குற்றங் கூ றுமை என்னிவைமுதலிய நற் குணங்களால் பெரிய ராய்னா ரது தன்மை	31	21
112	84	பேதைமை	கற்றிருந்தும் யாதொன்றும் அறி யாமை	29	18
113	54	பேச்சாவாமை	அழகும் செல்வமும் ஆற்றலும் முதலானவைகளால் மகிழ்ந்து தன்னேக்காத்துக்கொள்ளாதல் முதலிய காரியங்களில் சோ தலைச் செய்யாமை	19	12
114	76	பொருள் செயல்வ கை	பொருளைச் சம்பாதித்தலின் வி தம்	27	16
115	128	பொழுதுகண்டிற் கல்	மாலுப்பொழுது வந்தவிடத்து அதனைக்கண்டு தலைமகள் இர ங்குதல்	42	26
116	16	பொறைபுடைமை	காரணம் பற்றியாவது அறியா மையாலாவது ஒருவன் தமக் குத் தீங்கு செய்வழித் தாமு ம் அதனை அவனிடத்துச் செ ய்யாது பெருநுத்தலை புடைய ராதல்	7	4

சிவசிவவேண்பா, சோமேசு முதுமொழி வேண்பா. முருகேசர் முதுநெழி
வேண்பா ஆகிய இம்முன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை.

பகுதி	தருள் அதிகா ர எண்	தருள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ சோ- மு-மொழி வேண்பா பக்கம்	முருகேசர் முதுநெழி வேண்பா பக்கம்
117	61	மதயின்மை	நனைக்கப்பட்டவைகளைச் செய்யு ம்போது சோராதலில்லாமை	22	13
118	95	மருந்து	மதவினையாலும் காரணங்களாலு ம் மகசுட்கு வரும் பிணிகளைத் தீரக்கும் மருந்தின் திறம்	33	20
119	70	மன்னரைச் சேர்ந் கொடுக்கல்	மந்திரி துரசரைப் பொருத்தி நட க்கும் விதம்	25	15
120	97	மான்	என்றாலும் தம்முடைய நிலையிலே தாழ்ரமையும் ஊழால் தாழ்வ வந்தவிடத்து உயர் வாழ்ரமை யாம்	34	21
121	36	மெய்யுணர்தல்	விபரீத சந்தேகங்களின்றி உண் மையறிதல்	13	8
122	92	வரைவின்மகளிர்	தமது இன்பத்தை விலை கொடுப் பவராயாவாக்கும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதார் என ஐயம் வரைவில்லாத மகளிரது இயல்பு	32	20

123	48	வலியறிதல்	பணைகவரைத் தண்டஞ்செயக் குறித்தவன் இருத்திறத்தினுமுள்ள வலிமைகளே அளந்தறிதல்	17	11
124	30	வாய்மை	மெய்யினது தன்மை	11	7
125	6	வாழ்க்கைத் துணைநலம்	இவ்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனையானது நன்மை	3	2
126	2	வாண்சிறப்பு	கடவுளது ஆணையால் உலகமும் அதற்குமுதியாகிய அறமப்போருளின்பகசளும் நடத்தற்கு ஏதுவாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறுதல்	2	2
127	9	விருந்தோம்பல்	பழக்க முடையவாராயும் அஃதிலராயும் வரும் விருதினரை உபசரித்தல்	4	3
128	68	வினாசெயல்வகை	மன வலிமையால் தொழிலைச் செய்புந்திறம்	24	15
129	67	வினைத்திட்டம்	பரிசுத்தமாகிய தொழிலை முடிப்பவனுக்கு வேண்டிவதாகிய மனவலிமை	24	15
130	66	வினைத்தூய்மை	செயப்படுந் தொழில்கள் பொருளையன்றி அறமும் புகழும் தந்து நலனவாதல்	23	14
131	31	வெகுளாமை	கோபஞ் செய்தற்குக் காரணமாகிய குற்றம் ஒருவனிடத்தே		

சிவசிவவேண்பா, சோமேசர் முதுமொழி வேண்பா, முருகேசர் முதுநெறி
வேண்பா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை

பகுதி	குறள் அதிகார எண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ-சோ- மு-மொழி வேண்பா பக்கம்	முருகேசர் முதுநெறி வேண்பா பக்கம்
132	18	வெண்காமை	உண்டாகியவிடத்தும் கோப ஞ் செய்யாமை	12	7
133	57	வெருவந்தசெய்யா மை	பிறாக்குரிய பொருளை அபகரிப் பதற்கு தீனையாமை குமுகன் அஞ்சுவதும், பகுதியிற் சுவதும், தான் அஞ்சுவது மாகிய தொழில்களைச் செய் யாமை	7	5
				20	13

சிவசிவ வெண்பா,
சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா.

உ

கணபதி துணை

சிவசிவ வெண்பாவும்,

சோமேசர்

முதுமொழி வெண்பாவும்.

காப்பு

தென்னுலக நீதி சிவசிவா வென்றுதிரு
வள்ளுவர் வெண்பாவால் வழத்துறவெந்—குன்ன துணை
கந்தனிலீ ராருன கைமே வியகருணைத்
தந்திமுகன் செம்பதுமத் தாள்.

மதுவனரும் பூஞ்சடில மல்குசோ மேசர்
முதுமொழி வெண்பாவை மொழியப்—பொதுளு
மடம்பிடுங்கி யன்பர்க்கு வான்வீ டளிக்குங்
கடம்பொழி முக்கட் களிறு.

அவைமயடக்கம்

சிவசிவா வெண்பாரிச் செய்யுட் டிறந்தேர்ந்
தெவர்களுமென் றஞ்சா திசைத்தேன்—கவிஞரியந்
பண்பா லுரைத்த பழமொழிமுன் னீதுமொரு
வெண்பாநா லாய்வினங்க வே.

கடவுள் வாழ்த்து

நிர்ந்தாமபா ஹற்றவக் ஸ்வவுல செந்நீரை
 சிறப்பானே செபவஞ் சுவசினா—சொற்றந்த
 அகர முகல மெ புதமுடிலா மரபி
 பகவன முதநதே யுலக

(ச)

நீனகொன்றை மெளவறண்ட தெபவத் தெனநீர
 சேசாவிலடையா மநீரே சேசமேசா—சொர்ச
 அகர முதல மெ புதமுடிலா மரபி
 பகவன முதநதே யுலக

(ச)

விளக்கம்

புதுமலரொரு நெயிரியாரும புனையாகத் தம முனைச்சு
 தனநகலக சனகிடாரு வெசினா புதற
 மெகப்பதா ம செட்டாசு சசாவியாசு மெக
 மெபப்பதா ம மெல்லா மலக

(ச)

நீதேய புசுபுது ஹினயா நீரா—நீக கைதளர் புன
 புயமு ச மெலி புதா மெசமேசா—சொர்ச
 தான தவமரநக தாகா விட ஹலகம
 வானம உழங்கா தெனின

(ச)

நீந்தநீ பெயரம்

நல்லகருகருகனறி நூணுவதென வேதமுனி
 செவல மடவா சிவசினா—சொர்ச
 உரனெனயுந தோட்டியா நேனாநதுக காப்பான
 வரனெனஹும வைப்புககோ விதது.

(ச)

அத்திரவாக காற்புததன் சென்னியறுத தாசுணபைச
 சுததனா தமமனபா சேசமேசா—விதத
 நிறைமொழி மாநதா பெருமை நிலதது
 மறைமொழி காட்டி விடும்

(ச)

அவன்வலியுறுத்தல்

வந்தருமம் பாவுயிர்த் தெய்துபொழுதுங்கண்ணன்
செய்தரும சிந்தான் சிவசிவா—புப்பு வெறி
அன்றறிவா மென்றா தறஞ்செய்த மந்தன
பொன்றுங்காற் பொன்றாத துணை.

(அ)

தக்கனார் வேள்வித் தவக்கமேற் கொண்டிருத்த
தொக்கவற மாபிறிற்றே சோமேசா—பக்க
அழுக்கா றவாவெருளி யின்றாச்சொன் றென்ரு
யழுக்கா வியன்ற தறம்.

(ச)

நிலுவாழ்க்கை

வந்து சவுபரிக்கன் தின்றமக ளாரைமணஞ்
செய்யவா சிந்தான் சிவசிவா—துய்யநைத்
தாற்றி னெழுங்கி யறணிமுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாறி னென்மை யுடைத்து.

(ந)

இல்வாழ் தரும னியற்சத் திரசேனன்
நெல்வார்த்தை கீழ்ப்படுத்தான் சோமேசா—நல்ல
நுயல்பிண னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு னெல்லாம் தலை.

(இ)

வாழ்க்கைத் துணைநலம்

தத்தியந்தப் பாமலரிச் சந்திரற்குச் சந்த்ரமதி
சித்த மொருமித்தாள் சிவசிவா—புத்தியுடன்
தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

(ஈ)

பூவர் தடுப்பவுங் கொண்முனைப் பணிகொண்டா
யே வனஞயை சோமேசா—மேவுபிற
தெய்வங் தொழாஅள் கொழுந் தொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை.

(ஊ)

புதல்வரைப் பெறுதல்

மறலி செயன்மாற்றி வயதா னுற்பெற்ற
 திறன்மகப் பேராளு சிவசிவா—பெறுபே
 மெழுபிறப்புந் தியவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
 பண்புடை மக்கட் பெறின. (எ)

பாடினாழி வாண்டினிற்சம் பந்தரென யாவோருஞ்
 ழுமெகிழ்ச்சி மெய்யே சோமேசா—நாடியிழல்
 தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
 மன்னுயர்க் கெல்லா மினிது. (எ)

அன்புடைமை

வேர்துரையாற் பூசைபுரி வேடன்மனை வெந்துமுன்போற்
 சேர்ந்து பணிசெய்தாள் சிவசிவா—வோர்ந்தவிடத்து
 அன்பின் வழிய துமிர்நிலை யஃதிலார்க்
 சென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு. (அ)

தோன்ற வகைகர்த்துந் தோன்றலைக்கண் டண்ணெகிழ்த்து
 தோன்றலினருள் முன்புநளன் சோமேசா—தோன்றுகின்ற
 அன்பிற்று முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
 புன்கணீர் பூசுறும். (அ)

விருந்தோம்பல்

அன்னமிடான் பொன்னு டடைந்துந் தனதுடலைத்
 தண்ணென வேதின்றான் சிவசிவா—மன்னியயற்
 செவ்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா
 னல்லிருந்து வானத் தவர்க்கு. (அ)

பொண்ணை யா ளன்பருக்கே போனகமீந் துள்ளருளாற்
 சொன்னமிகப் பெற்றாளே சோமேசா—பன்னில்
 வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
 வருவந்து பாழ்படுத லின்னு. (அ)

இனியவை கூறல்

தூன்மெடுத்தா னின்சொற் கொடுகருணை வாரிதியைச்
சென்மெடுத்தி தின்பற்றான் சிவசிவா—நன்மெடுத்த
இன்சொ லினிதின்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.

(க1)

இன்சொ லிராம னியம்பவி ரேணுகைசேய்
தூன்பமொழி யேபுகன்றான் சோமேசா—வன்புடைய
இன்சொ லினிதின்றல் காண்பா' னெவன் கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.

(க2)

சேய்நீநீறியறிதல்

பூடணம்போல் வீடணன்மேற் போனவே லேற்றகன்றி
தேட முடியாதே சிவசிவா—நாடியெதிர்
செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
கூனகமு மாற்ற லரிது.

(க3)

பன்னு மசதிநன்றி பாராட்டிக் கோவைநூல்
சொன்னுனை யெளவைமுன்பு சோமேசா—மன்னாத்
தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்மெறி வார்.

(க4)

நடுவுநிலைமை

தங்கைபுமை சொல்லா னடுவிகந்த மால்வெருவு
செங்க ணரவாணன் சிவசிவா—வெங்குஞ்
சமன்செய்து சீர்தூக் தங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(க5)

வேதியுற ளாமோவென் மெள்ளாது வெண்ணெய்நல்லூர்ச்
சோதவழக் கேபுகழ்ந்தார் சோமேசா—வோதிற்
சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(க6)

அடக்கமுதுமை

(அகநானூறு முன்னினை நிகைத்து மறநினைவுரை
 கருதிய நானமுது கிவசிவா—புதுபுதுபுது
 மறநானமுது நானமுது நானமுது
 மறநானமுது நானமுது நானமுது)

(௪௩)

மறநானமுது நானமுது நானமுது
 மறநானமுது நானமுது நானமுது
 மறநானமுது நானமுது நானமுது
 மறநானமுது நானமுது நானமுது)

(௪௪)

அடக்கமுதுமை

மறநானமுது நானமுது நானமுது
 மறநானமுது நானமுது நானமுது
 மறநானமுது நானமுது நானமுது
 மறநானமுது நானமுது நானமுது)

(௪௫)

மறநானமுது நானமுது நானமுது
 மறநானமுது நானமுது நானமுது
 மறநானமுது நானமுது நானமுது
 மறநானமுது நானமுது நானமுது)

(௪௬)

அடக்கமுதுமை

மறநானமுது நானமுது நானமுது
 மறநானமுது நானமுது நானமுது
 மறநானமுது நானமுது நானமுது
 மறநானமுது நானமுது நானமுது)

(௪௭)

மறநானமுது நானமுது நானமுது
 மறநானமுது நானமுது நானமுது
 மறநானமுது நானமுது நானமுது
 மறநானமுது நானமுது நானமுது)

(௪௮)

பொழையுடைமை

ஐவரினு முன்னே னரசவையி லேபொறுத்த
செய்கை பெரிசுன்றோ சிவசிவா—வையகத்து
சுழத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்ஹோற் பொன்னினு. (கக)

ஓட்டலன்செய் நினைக்கொ டுந் ஓட்டுவோன் றைத்தார்
பட்டியலினை மெய்ப்பொருளார னோமேசா—முட்ட
வெய்தாராக மொருநாள் யின்பம் பொறுத்தாராகுப்
பொன் றுந் துணையும் புகழ். (கக)

அடிக்காறுமை

மேருவுட னிகலி விந்தமீல வீற்றிந்து
சேருந் னனாடே சிவசிவா—வோரின
அழுநகா நெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
த்புழி யுய்த்து விதிம். (கக)

அன்பரைக்கண் டருக்காருஞ் சாணா தம் வாயாற்
றுன்பமுற்றா வெகக ப விற் சோமேசா—வன்பாம
அழுநகா டுடையார்க் கதுசாலு மொன்னா
வழுக்கிபுங் கேட்கண் பது. (கக)

வெண்காறுமை

வாசவ லோராசை கொளவந் க பலனையித்தத்
தேச மறியாமே தா சிவசிவா—பேசுவாரற்
திறநின்பம் வெண்கி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றநின்பம் வேண்டி பவர். (கக)

நின் னப்பேட கப்படிச்சை நன்மறையோர்க் கீந்தவிதை
தூண்டி தடி யோடழிந்தான் சோமேசா—பன்னில்
நடுவின் றி நன்மொருள் வெண்கிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கை தரும். (கக)

புறங்கூறுமை

துந்திமகார் பேறுரைத்த கொற்றவனுந் தன்வரவுஞ்
சிறதை செயலுற்றான் சிவசிவா—நிந்தை
பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந்
திறன்தெரிந்து கூறப் படும்.

(கக)

கூனியிரா மன்பிரிந்து போமாறே கூறினளே
தூநறம்புக் கொன்றையணி சோமேசா—தானே
பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாட றேற்று தவர்.

(கக)

பயவில சோல்லாமை

மன்னவையிற் சொன்ன வசையாற் சிசுபாலன்
சின்னமுற்று னன்றோ சிவசிவா—வென்னிற்
பயனில்சொற் பாராட்டு வானே மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல்.

(உ௦)

சேக்கிழார் சிந்தா மணிப்பயிற்சி தீதெனவே
தூக்கியுப் தேசித்தார் சோமேசா—நோக்கிற்
பயனில்சொற் பாராட்டு வானே மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல்.

(உ௦)

தீவினையச்சம்

பார முடிபத்தும் பறித்தபழி சேதுவினற்
தீருதலி னாலே சிவசிவா—சாருமிகற்
தீயவை தீய பயத்தலாற் தீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும்.

(உக)

துற்றொருவர்க் கூறைகொண்டு கொன்றதும்மை யேகூடச்
சொற்றதுகை கண்டோமே சோமேசா—வற்றான்
மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அதிகஞ்ஞாந் சூழ்ந்தவன் கேடு.

(உக)

ஒப்புராவந்தல்

நாயைத் தழிகவென்ற தந்தைமொழி தவறாச்
சேயைப்போ லுண்டோ சிவசிவா—வாயுபிடத்து
ஒத்த தறிவா னுயிரவாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும். (உஉ)

பண்டைநீன வெண்ணிநொந்தார் பாகஞ்செப் மாறராந்
கொண்டார் மனைவியார சோமேசா—கண்டோ
நயனுடையா நலகூர்ந்தா னாதல் செயுரீமை
செய்யா தமைகலா வாறு. (உஉ)

நனுக

தந்தைத் திளையாதரும் புருவை திகர்வார்
சிந்திக்கி னெனகே சிவசிவா—சிந்தித்
திலமென்னு மெய்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுன. (உக)

மீனென் றுரைப்பளவு மிக்ருங்கை பெற்றிலர்வன்
நேன ரியற்பகையார் சோமேசா—நீளுகில
இன்ன திரக்கப் படுத விரந்தவ
ரின்முகவ காணு மனவு. (உக)

புகழ்

ஓடிவரு புட்கன் றுடலையரிந் தீந்தபுகழ்
தேட வரிதே சிவசிவா—நாடிவரின்
நத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லே யுயிர்க்கு. (உச)

மேளசன் கலிஞருக்கே போதப் பரிந்தளித்துத்
தூசிகாக் கீர்த்திசொண்டான் சோமேசா—வாசையுடன்
நத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லே யுயிர்க்கு. (உச)

அந்நுபாடம்

அன்றமகப் பெறுவாட் கண்ணாவடி வாகியார்ன்
சென்றுதுணை செய்தான் சிவசிவா—மேன்மும்
அருட்செல்வஞ் செல்வத்துன் செல்வம் பொருட்செல்வம்
புகியார் கண்ணு முன. (உரு)

பூர் கதிபால் வன்கண்ணம் பழண்ட வடுகரசன்
சூத்திரமசா ஹயந்தா ஹே சோமேசா—கூத்த
பொருளந்நா புப்ப பொருகா வருன்றரு
மற்றாமற் முத லரிது. (உரு)

புலாண்மறுத்தல்

புன்புலா லுண்ணைது புள்ளடைந் நன்கறிவார்
தின்பரோ சின்னார் சிவசிவா—துன்புறாந்
தன் லான் பெருக்கற் துத் தான்பிறி தூ லுண்பா
னெய்வன மாளு மருள். (உரு)

மச்சஞ் சமத்துய்ப்ப வா லோர்ப் பணிகொண்டான்
மச்சஞ் சூரபன்மன் சோமேசா—மச்சயமே
தன் லான் பெருக்கற் துத் தான்பிறி தூ லுண்பா
னெய்வன மாளு மருள். (உரு)

தவம்

பூநிம் பரிசேவ லாளு னடற்குரன்
பூநிந் தவததாற் சிவசிவா—நாடுகால்
வேண்டிய வேண்டியாந் கெய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும். (உரு)

சூர்மணநல் லூர்ச்சுடருள் யாருமணு கச்சிலர் தாக்
தூரநெறி நின்றயந்தார் சோமேசா—வோரில்
தவமுந் தவமுடையாந் காகு மகமதனை
யஃதிலார் மேற்கொன் உது. (உரு)

கூடாவொழிக் கம்

அட்டுநர னூனிட் டரக்கன் பழிக்கரசைத்
செட்டி வழி கொண்டான் சிவசிவா—கிட்டினர்க் கப்
பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென்
றேதம் பலவுந் தரும். (உஅ)

மாயனவோ டந்நொண்டே வன்சலந் தரன்கிழத்தி
தூயநலங் கவர்ந்தான் சோமேசா—வாயின்
வலியி னிலமைபான் வல்லுருவம் பெறறம்
புலியன்றோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று. (உஅ)

கூர் னாமை

இல்வலன் வாதாவி கபடேதா யதுமலயச்
செல்வ முனிமோக்காற் சிவசிவா—சொல்லிற்
களவினா லாகிய வாக்க மளவிற்
தாவது போலக் கெடும். (உக)

நாய்வாற் களவினான் ஞாலமிக ழுப்பட்டான்
றாயனாக் காதிமகன் சோமேசா—வாயதனால்
ள்ளாமை கேண்டுவா னென்பா னெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு. (உக)

வாய்மை

பொங்குபு சழ் வாய்மைப் புனிதவதி யார்க்காரனா
செவ்வாளியை யீந்தார் சிவசிவா—துங்க
மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றில. (உ௦)

பிள்ளையுட னுண்ணப் பேசியழைத் தாரன்பு
தூள்நூறெத் தொண்டர் சோமேசா—வள்ளங்காற்
பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின். (உ௦)

வேதுளமை

தூவு சினத்தாற் றலையிழந்தான் றக்கனுமா
தேவி மகளாயுஞ் சிவசிவா—வாவனயிஞந்
தன்னே ததான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற்
றன்னையே கொல்லுஞ் சினம். (உச)

பல்லவர்கோன் வந்து பணிபம் கருணைசெய்தார்
தொல்லநெறி வாசீசா சோமேசா—தொல்ல
இணரொரி தோய்வன்ன வின்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று. (உக)

குன்றே செய்பாமை

புறம்பியத்து மின்னையுயிர் போக்கவந் தான்பட்ட
திமந்தெரி யாதோ சிவசிவா—பிழந்நது
பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் றுமே வரும். (உஉ)

பிள்ளையார் கைப்பினிற்றீப் பெய்வித்த மீனவன்றீத்
தன்னாபெப்பு நோயுழநதான் சோமேசா—கெள்ளிப்
பீதாக்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் றுமே வரும். (உஉ)

கொல்லாமை

மேவும் கனசரனோர் வேதியனைக் காத்தநவந்
தேவ னறிகானே சிவசிவா—பூவுலகல்
தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. (உக)

வேந்துமகற் றேர்க்கால் விடவஞ்சி மந்திரிதான்
சோர்ந்துதன தாவிவிட்டான் சோமேசா—வாய்ந்துணர்ந்தோர்
தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. (உக)

நிலையாமை

எங்கு மிறவா னிறங்கதொரு தூணீன்ற
சிங்கத்தா லன்றோ சிவசிவா—தககிநிலை
நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

(க ச)

ஆக்கையு மாயிரத்தெட் டண்டங் களுநிலையாத்
தூக்கியழிந் தான்கூரன் சோமேசா—நோக்கியீடில்
நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

(க ச)

துறவு

பதர்கிரி மாதர்வசப் பட்டமன் மீட்டதொரு
சிதரகதை யன்றோ சிவசிவா—வொத்துத்
தலைப்பட்டார் திரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.

(க ரு)

கேடவணமொன் றிச்சிப்பக் கூடினவே பந்தமெல்லாந்
தூவணஞ்சேர் மேனியாய் சோமேசா—மேவில்
இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து.

(க ரு)

மேய்யுணர்தல்

சொற்சுவைசேர் வாசகத்திற் சொன்னபொரு ளீதென்றே
சிற்றபையே போனார் சிவசிவா —நற்கலையாற்
கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைபட்டுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி.

(க ரு)

காரிகையா ரைப்பொன்னைக் காட்டவுங்கா மாநிழும்மைச்
சோர்விழந்துய்ந் தாரரசர் சோமேசா—வோருங்காற்
காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
ஐமங் கெடக்கெடு நோய்,

(க ரு)

அபாவறுந்தல்

சாரங்க மீது சடபரதன் சிதைவைத்துச்
 சீரங்கம் பெற்றான் சிவசிவா—நேரும்
 அவாவென்ப வெல்லா வுயிரகருமெஞ் ஞான்றும்
 தவாஅப் பிறப்பீனும் விதது. (௩௭)

தாய்கருவில் காடி சூழி தாமெல்லாம் வேண்டிவது
 தூயப் பற வாண்டை யானே சோமேசா—காயதருள்
 வேண்டுகால் வேண்டி மிறவாமை மற்றது
 வேண்டாமை வேண்ட வரும். (௩௮)

ஊழ்

உற்றாப் பெட்டசுத்திட்டு டோட்டுமினா நேசனைப்பின்
 செற்றாவும் தென்பா சிவசிவா—வுற்றோரின்
 உழிந் பெருவலி யாவு மற்றொன்று
 சூழினும் தானமும் துறும். (௩௯)

புன்ன ரமணமகத்து மூண்டரசர் பின்சைவந்
 துன்னியது மென்வயப்போ சோமேசா—வுன்னுங்காற்
 பேதைப் படுகரு மிழவு ழறிகெற்று
 மாகவா முற்றக கடை. (௪௦)

இறைமாய் சி

பெற்றவைக்கென் போலிரண்டு பேரிலொரு வன்பிழைத்தாற்
 சிற்றவைக்கா மென்றான் சிவசிவா—வுற்ற
 முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
 கிறையென்று வைக்கப் படும். (௪௧)

பார்சீதை சீலம் பழித்துரைத்துங் காருத்தன்
 சொர்வுறமுன் சீறிலனை சோமேசா—தேறிற்
 செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
 கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு. (௪௨)

கேள்வி

பார்க்கவன்பாற் கல்வி பயின்றதயன் டார்க்கவனேய்
தீர்க்க வரம்பெற்றன் சிவசிவா—வீவற்குண ரக
அற்க கசடற்க கற்பனைய கற்றபி
னிற்க வதற்குத தக.

(சு ௩)

சம்பந்தர் நாவரசர் பாற்கண்டோஞ் சார்ந்தவப்ப
தும்பிரிவி னுளருவதுஞ் சோமேசா—மயபி
உவப்பத் தலைககடா புளளப் பிரித
லனைதே புலவா தொழில்.

(சு ௪)

கல்வாறு

புத்தர்மிக வாது புசன்றதுபோய் வாதுபுச்சு
சித்தர்முனேகாஞா சிவசுவா—வொத்தவநறி
கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.

(சு ௫)

மேய் தததிரு வள்ளுவனா வென்முயர்ந்தார் கல்விநலம்
தூயத்தசுகத் தார்சாழ்ந்தார் சோமேசா வயதகறியின
மேற்றிறந்தா ராயினுந் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துவ
கற்றா ரனைத்திலா பாடு.

(சு ௬)

கேள்வி

வெய்யமரப் பேருரைத்த வேடனும்வான் மீகியெனுந்
தெய்வ முனியானான் சிவசிவா—தூய்ய
செவியுணர்வீற் கேள்வி யுடையா ரவியுணர்வி
னான்றோ டொப்பர் நிலத்து.

(சு ௭)

ஊனுக்கூ னென்னு முரைகண் மவந்தனரே
தூநற்சீர்க் கண்ணப்பர் சோமேசா—வானதனாற்
கற்றில னாயினுந் கேட்க வல்தொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றூந் துணை.

(சு ௮)

அந்நிஷ்டைமை

சனக னுலகநெறி தாவாத ஞான
நினகா ஞானன் சிவசிவா—மனதினுடன்
எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு.

(சக)

அன்றமணர் திவைப்ப வஞ்சியதென் னென்னன்மின்
முனறியசோச சமபந்தா சோமேசா—நன்றேயாம்
அசசுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில்.

(சக)

குற்றங் கடிதல்

தன்மகனான் கன்றிணுக்குந் தான்மக திரிக்குமென்றான்
சென்மமன்றோ செனமஞ் சிவசிவா—வன்னுங்கால
தன்குற்ற நீக்கிப் பிறாகுற்றங் காணகிற்பி
னெனகுற்ற மாகு மிறைக்கு.

(சச)

நாரைத் தலையா னணுகியபின் னேகலுற்றுச்
சூரந தொலைந்தானே சோமேசா—வோரின்
வருமுன்னாக் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைத்தாறு போலக் கெடும்.

(சச)

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

வன்றெண்டர் சேரரையும் வாவென் றானழைப்பச்
சென்று தெரிவித்தாரா சிவசிவா—வென்றுமென்றுந்
தமயிற் பெரியார் தமரா வெ முகுதல்
வன்மையு னெல்லாந் தலை

(சக)

எத்திறமு மேயர்கோ னட்பாமா நெண்ணினரே
சுத்தநெறி யாருரர் சோமேசா—வைத்த
ஆறியவற்று னெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பிபணித் தழராக் கொளல்.

(சக)

சிற்றாந் தோற்று

அந்நி லுச மோகலேத தோட டகதணா மரதா
செய்ய வசனா சிவசிவா—பி லிசென
மரநல மனனுயிர் காகம் நனந
மெல்லாப பதமுந் கரும

(௨௪)

அந்நகாவ மணமொ ரிகெ லலல மரநா ததொ
செந்நெடந் தோய—ந காண மரமேசா தநந்
நலநினைதவி னநா து வாய்நில கீயிந்
னெல்லற பதிபநா துல

(௨௫)

தொந் தோற்று

புறம நறமொ க காணந் தபாரதண டொ வாய்
மென மெனதொலா சிவசிவா—வொ னினம்
கனநா நம லுளநாந் தவலுள டவரவா
பண்புந் தாறநாந் தடை

(௨௬)

புறமகிவய மிசசுமதத தனனுயிரு ட போ தினதொ
தூ லிலநைம்பா மகாந் தோமேதா—ந்நதந்
ஆகக கநாந் துதலிதந் தாந் தசாயிசு
தூக்கா தறிவுடை யார.

(௨௭)

வாய் பறந்

நீர் வநவ நிலனா டிசசுத
மெனந் தோற்று பதநாந் சிவசிவா—பெயின
விரவலியுந் தனவலியு மரந் தன வலியுந்
தூவலியுந் தூக்கிச செயல

(௨௮)

தீகதாதனை யோபன சலசரனா மொனட மகிதத
துக்கமு மறு வொனனை சொமேசா—மொகதம
உடைததம வலியுநியா துக்கதந் தூக்க
யிடைக்கண முநிதநா பவா.

(௨௯)

காலமறிதல்

போகிருந்த கால முணரா துறுமதன்ன
தேக மிழந்தான் சிவசிவா—வாகி
வருநனை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின்.

(௪௬)

வீமனவை முன்மனையை வேட்டானைக் கண்டுமொரு
தூமொழியே னும்புநலான் சோமேசா—வாமென்றே
ஊக்க முடையா னெடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

(௪௭)

இடனறிதல்

வயத்திரத மேறி வருமபிமன் தன்னைச்
செயத்திரதன் கொன்றான் சிவசிவா—முயற்சியுடன்
எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின்.

(௪௮)

காட்டு முயலங் கதக்கரியைக் கொல்லமாற்
ரோட்டலாநீர்க் கச்சியினுட் சோமேசா—நாட்டியிழன்
ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்றுகட் போற்றிச் செயின்.

(௪௯)

தேரிந்துதெளிதல்

அத்தன் பதத்தியற்று மாழி சலந்தரனைச்
சித்ரவதை செய்த சிவசிவா—தத்தம்
பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல்.

(௫௦)

தேராமா னந்தனைமுன் தேறிப் பழிபுண்டான்
சூரியபன் மாவென்பான் சோமேசா—தாரணிமேல்
தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடெம்பை தரும்.

(௫௧)

நேரிந்து வினையாடல்

சுதமுகனை ராகவனுஞ் சானகியைக் கொண்டே
சினைய வதைத்தான் சிவசிவா—விதயத்
திதனை யிதற விவன்முடிக்கு மென்ற ப்
ததனை யவனகண் விடல.

(௩௩)

நேசிகளுக் கொண்டசுர ரிறைந்துத் திவ கிழைத் தான்
உசார் துவட்டாச்சேய் சோமேசா—பேசில
எனைவகையாற நேறியிக் கண் ணுக வினைவகையான்
வேருகு மாந்தா பலா.

(3௩)

கழிந்தநாடல்

அன்று தமருள்ள மறிந்தடைந்த வீடணறகுச்
சென்றுறுதி சொன்னான் சிவசிவா—வொன்று
முழைப்பிரிபு, அ சாரணத்தின் வந்தானே வேந்த
எரிமைத்திரும் தெண்ணிக் கொளல.

(௩௩)

நூர்வீடணனோ டளவளா வாதரககண்
சோர்விலா வாழ்விழந்தான் சோமேசா—நேரே
அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக
கோடின்றி நீர்நிறைந்த தற்று.

(௩௩)

பொச்சாவாமை

இப்புவிமேற் கோயி விறந்ததய ஞர்மறந்து
செப்புதலா லன்றோ சிவசிவா—எப்பொழுதும்
பொச்சாப்புக் கொல்லும புகழை யறிவினை
நீச்ச நிரப்புக்கொன் றாகு.

(௩௩)

முப்புரத்தோர் வேவ வுடனிருந்த மூவரே
துப்பிலுற கண்டறிந்தார் சோமேசா—வெப்பால்
இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளாக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்தரும் போழ்து.

(௩௩)

ரேங்குகோவீமை

மங்காத மங்குறலை மாறன் விலங்கிட்டான்
 செஞ்சோன் மகிமை சிவசிவா—வெங்கோலும்
 வெள்ளை வென்றி தருவது மன்னவன்
 கோலது உங் கோடா தெனின், (நிநி)

மைந்தனெ னாமலச மஞ்சன் றினைவெறுத்தான்
 சுந்தரச்செங் கோந்தகரன் சோமேசா—முத்துங்
 குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
 படுவன்று வேந்தன் குழிநில், (நிநி)

கோடுங்கோவீமை

நாதை சிறையிருக்கத் தங்கையழக் கஞ்சனாறு
 தீயதெய்வச் சொல்லார் சிவசிவா—மேதினியில்
 அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் னீரன்றே
 செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை, (நிநி)

புவரில் லாளமுத வன்றேகண் டேக்குற்றார்
 துய்யகங்கை செய்முதலோர் சோமேசா—மெய்யேயாம்
 அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் னீரன்றே
 செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை, (நிநி)

வெறுவந்தசெய்யாமை

எண்ண மகனோவ வருகீச கன்மடிந்தான்
 நிண்ண மிதுவன்றோ சிவசிவா—எண்ணின்
 வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னுழி
 வெருவந்த மொல்லேக் கெடும், (நிநி)

வெய்துரையா லக்கணமே வீந்தான் சிசபாலன்
 குறையின் முலையுமைபாற் சோமேசா—வய்யாக்
 சுஞ்சொல்லன் சுண்ணில னுழி மெடுஞ்செல்வ
 நீடின்றி யாங்கே கெடும், (நிநி)

க.நா.வே.பட்டம்

புப்பரத்தை நீருக்கி பூவனையார் சார்க்கலஞ்
செய்யப் பூடியாகித் திகழ்வா—சொப்பிற்
கருநாஞ் சிவையாமற் கண்டிருநுட வல்லாராக்
நரிமை புடைத்திவ வுலகு.

(16.1)

பாலான் முதலிகடந்த வானவர்தீங் கும்பொழுகுத்
தோலா விடமுண்டாய் சோமேசர்—சால
மறுத்தாற்றும் பண்பிடுநர் கண்டறுங்கண் பிடுபுப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை

(16.2)

ஒற்றுடல்

வந்த சுகசாரர் வடிவை நிருதனன்றிச்
சிந்தைசெய் தார்காண்பார் சிவசிவா—பந்தம்
துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ம்
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று.

(16.3)

வேகனில்லாள் வீந்திறு பீனவற்கு நீசெரித்தாய்
சோசிபழி யஞ்சுஞ் சோமேசர்—பூதலத்தன்
எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞானும்
வல்லறிதல யெந்தன் றெழில்.

(16.4)

உள்கிசரிடைமை

நல்லகின மென்றே நாகனிற நானுலகிற்
செல்ல வாரம்பெற்றான் சிவசிவா—வல்லமைசேர்
உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு.

(16.5)

வேங்கரிமைப் பாகரைமுன் வீட்டினு ரேகராய்த்
துகுக வெறிபத்தர் சோமேசர்—வெகம்
பரியது கூர்வகோட்ட தாயிலும் யானை
வெருடம புலதக் குறின.

(16.6)

மடியிலீமை

தந்தை யுளநோக்கித் தவமே விழுதுருவன்
 சிவதை வலிதன்றோ சிவசிவா—நந்து
 மடியிலா மன்னவ நெய்து மடியளந்தான்
 ஞாய தெல்லா மொருங்கு.

(சுக்)

பொன்மலையின் வேங்கை பொறித்துமீண் டான்சென்னி
 தொன்மைவலி யாண்மையினுற் சோமேசா—பன்னின்
 மடியிலா மன்னவ நெய்து மடியளந்தான்
 ஞாய தெல்லா மொருங்கு.

(சுக்)

ஆன்வியையுடைமை

வந்தா திராமற் கிலக்குவன்போ லென்றுரைக்கச்
 செய்தா னடிமை சிவசிவா—நொய்சேனும்
 இன்பம் விழையான் வினைவிழையான் றன்கேளரி
 ஆன்பந் துடைத்தூன்றும் தூண்.

(சுஉ)

சுற்றுலர் மூவேந்தர் நிலமுங்கைக் கொண்டாரே
 தோற்றுந்தா ளாண்மையினுற் சோமேசா—சாற்று
 முயற்சி திருவினே யாக் கு முயற்றின்மை
 யின்மை புகுத்தி விடும்.

(சுஉ)

இடுக்கணடியாமை

இரணியன் முன்செய்த விடும்பை தலைமைந்தன்
 றிரணமாக் கண்டான் சிவசிவா—முரணி
 அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
 விடுக்க ணிடுக்கட் படும்.

(சுங்)

என்றுமொரு மீனேவந் தின்மைமிக வந்தளரார்
 துன்றி ரதிபத்தர் சோமேசா—மன்ற
 அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
 விடுக்க ணிடுக்கட் படும்.

(சுங்)

அபைதி

பொயவர சாளி புகவெழுகண் டாளி புடல்
நீயி னைமேசுதிட்டான சிவசிவா—வாயிற்
மெறித்தலந தோநது செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு.

(௩௪)

கலசேய ககாசேபைசு காத்தாசு னட்புதவித்
தூலமுடி சூட்டுவித்தான் சோமேசா—என்ப
பிரித்தலும் பேணிக கொளலும் பிரிந்தாரப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.

(௩௫)

சோலவன்மை

என்றும் பரிந்து நெனவாறு ரோதியசொல்
சென்றதே யின்றஞ் சிவசிவா—நன்றிபெருங்
சொல்லந சொல்லுப பிறிதோசொ லச்சொல்லு
மெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிநது.

(௩௬)

நீசுலியத் துவங்கேட்பா னிதகிரையென் றிற மயக்கந்
துடத்துணைநுங் கும்பகனனன சோமேசா—எதறிதத்தும்
சுட்குழங் டீகடு மதனல் வருகலாற்
காதீதாமபல் சொல்லின்கட் சோர்வு.

(௩௭)

வினாத்தாரம்மை

யுடநகன் முடி யிழ்த்தான் மாளகவெனக் கைவிரித்த
செந்தபன் பட்டான் சிவசிவா—தந்தஞ்
சலத்தாற் பொருளாசெய்தே மாரததல பசுமட்
கலத்தானீர் பெயறிந்நு யற்றா.

(௩௮)

தகவலுனை யெள்ளிமகஞ் சாடிம்போ தெண்ணியெண்ணித்
துக்கமுற்றா னுவதெனனை சோமேசா—எக்காலும்
எற்றென்ன றிரங்குவ செய்பந்க செயவானேன்
மற்றனை செய்புலமை நன்று.

(௩௯)

வினா 5 சி பம்

எய்து முருவறிகுது மேந னெய்யாள பாவனைதான்
செட சபடி யாசம் சிவசிவா—வையதன்
எண்ணிய வெரைநீயாங் கெய தப வெண்ணியா
நிலைநீய மாகப பெந்ந

(100)

கேட வேலைப் பாலனென கொளித திறலழிந்தான்
து உத வெஞ்சுரான ச்சா மசா—வெவா
முருவசுண டெளளாமை வேண்டு முருசுபெருமதே
சச்சாணி யனஞ்ரு ருடைத்து

(301)

வினா தேய ிவகை

மங்கைமுலைக கச்சவிக் கத மாயக சயந்தனெரு
செவக ண்டநதான சிவசிவா—வெவது
முடிவு மிடைபூறு முற்றியாங் கெயதும்
பபபயனும் பாரததச செயல.

(302)

கொளிலெறபை யெண்ண தெதிப்பனென வீதெ. சித
துளாளியழிக தானரசகன சோமசா—மெள்ள
முடிவு மிடைபூறு முற்றியாங் கெயதும்
பபபயனும் பாரததச செயல.

(303)

குரந்

கானகிணைக கண்டரக்கன் றானிகலி வாலிலிடு
நீநகர் வட்டான சிவசிவா—வெவது
கிறதி பயபபிண மெருசா துறைவற்
குறுதி பயபபதாந தூது.

(304)

நுனறுயர லோக்கான் றுனைவிடுதே தாநக கேயுறகி
தானறமொர்க் காளிடகன சோமேசா—எனறும்
நுறுதி பயப பிண மெருசா துறைவற்
குறுதி பயபபதாந தூது.

(305)

மலைநரைக்கேரிநீநொய்கடல்

அன்றாசோ டோண்ட ஞநிமுரை யாலவமே
சென் றுயிரை யீந்தான் சிவசிவா—நன்றிபெற
சேட்பனா சொல்லி வினையில் வெஞ்ஞான் றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல்.

(எ)()

மாமனா னென்னு மதத்தா னுனையிசுழ்ந்து
தோழற்றார் தக்கனார் சோமேசா—வாமே
பண்டிய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும்.

(எ)()

குறிப்பறிதல்

வென்றியி ராமனெடு வில்லைமுனி வன் குறிப்பாற்
சென்று வலோத்தான் சிவசிவா—மன்றிற்
குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்தங் கொளல்.

(எக)

அப்பூதி யார்மறைத்தும் வாசீச ரக்காவைத்
தப்பா னறிந்தனரே சோமேசா—ஆப்புலியில்
பாபப் படாது தக்க துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.

(எக)

அறவயறிதல்

மன்றிற் பரசமய கோளரிமுன் வல்லமணர்
சென்றறிதல் யென்னுஞ் சிவசிவா—தன் றுதுற
பாற்றி னிலைதவார்ந் சுற்றே வியன்புல
மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு.

(எஉ)

ஞ்சங்கத் தார்சல்வி யுமைச்சேய்க் குக்காட்டிச்
சொர்வநலந் தேர்ந்தனரே சோமேசா—வோருங்காற்
சுற்றறிஞார் கல்வி விளங்குங் கசடறச்
சொற்றெறிதல் வல்லா ரகத்து.

(எஉ)

அநவயத்சுபுதம்

புராதமபுராத கரதவரை சூதுரைமால் வள்ளுருத்
 கரதமபுராத விததார சுவசிவா—எதினையுந்
 கரதருடகதர ரொணபயவா கற்றிமுத
 கரதவெசலசுவாநல்லுயார

(எங்)

புராதமபுராத வள்ளுருத் முன்னெரிசுதத்
 புராதமபுராதவெசலா மோமேசா—சூதுவகல
 புராதமபுராதவெசலா கரதவெவையுசா
 புராதமபுராதவெசலா பொருடெ.

(எங்)

நாடு

புராதமபுராதவெசலா பொற்கரக ரீகவிழ்தத்
 புராதமபுராதவெசலா மோமேசா—நல்லு
 புராதமபுராதவெசலா மோமேசா மோமேசா
 புராதமபுராதவெசலா மோமேசா மோமேசா

(எங்)

புராதமபுராதவெசலா மோமேசா மோமேசா
 புராதமபுராதவெசலா மோமேசா மோமேசா
 புராதமபுராதவெசலா மோமேசா மோமேசா
 புராதமபுராதவெசலா மோமேசா மோமேசா

(எங்)

அநவய

கரததா நசலக கருணா கரன்கலங்கரு
 சேரததான நிறத்தா சிவசிவா—பாரதா
 வெணமோட்சித தாயிணு மெனஞ்ஞம வினைமோட்சி
 யிலலாரக ணிலலா தரண.

(எங்)

புராதமபுராதவெசலா மோமேசா மோமேசா
 புராதமபுராதவெசலா மோமேசா மோமேசா
 புராதமபுராதவெசலா மோமேசா மோமேசா
 புராதமபுராதவெசலா மோமேசா மோமேசா

(எங்)

பொருள் செயல்வகை

கோண்டான் வடகிரியிற் கூட லரசுபொருட்
செண்டா லடிதழை சிவசிவா—கண்டாயி
லொண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியாக கெண்பொரு
டேனை யிரண்டு மொருங்கு. (௭௭)

உக்கிரனா மேருவைவென் றெண்ணி கிடம பெற்றமையாற்
லெககுது காத்தனர்காண் சோமேசா—மிகதுயராக
சூனதேறி யாளைப்போர் கண்டற்றாற் தன்னைதவதான்
துண்டாகச் செய்வான் வினை. (௭௮)

படைமாட்சி

பாத்திவனைக் கட்டவிழ்த்துப் பதாய வன்பகையைத்
தாசுதொருவ னின்றன சிவசிவா—பாத்தி
மொழிதக்ககா லெனனா முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும். (௭௯)

நீகைப்ப முப்புரமு நீள்கி மாய்க்கதே
தாசையான் பாலமருந் சோமேசா—வானின்
வித்தக்கா லெனனா முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும். (௮௦)

படை வீசேடுக்கு

உரமிறந்து போகாத வுள்ளத் தரவான்
சொல்லத் துற்றான் சிவசிவா—தரவா
விழுப்புண் படாதநா மளல்லாம் வழுக்கினுள்
வைக்குந்தன் னானா யெடுத்து. (௮௧)

மனமதனின் னோடெதிர்க்கு வீறுநிந்து மாண்டாலுந்
தன்னுபுக டேபெற்றான் சோமேசா—புன்னெருங்குங்
கான முயலெய்த வம்பினில் யாளை
பிழைத்தவே லெந்த லினிது. (௮௨)

நட்பு

உற்ற குரேலனல முற்றிருக்கற் காவுவந்தோர்
சுற்றணவுட் கொண்டான் சிவசிவா—சுற்றும்
உடுக்கை யிழுந்தவன் கைபோல வாங்கே
யிடுக்கண் களைவதா நட்பு.

(அக)

வாக்கரசர் பிள்ளா யெனவலித்து மாற்றலுந்நூர்
தூக்குபின்போ யார்செலவைச் சொமேசா—போக்கி
நகுதற் பொருட்டன்று நட்பன் மிகுதிக்கண்
மெற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.

(அக)

நட்பாராய்தல்

புருவதன் கட்டுண்டான் றுரோண னடியாராற்
செருவி னின்முனஞ் சிவசிவா—புருவதன் முன்
ஆயந்தாய்த்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தாண்காந் துயரத் தரும்.

(அக)

போற்றுஞ் சுசிலன் புயபெலனை நீத்தகன்றன்
றோற்றிறைவி னும்மிடவுஞ் சொமேசா—பேற்றதே
வடிவிய மென்ப சொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல்.

(அக)

பழைமை

துறித்தரசு கன்னனுடன் கோதை விளையாடத்
தெரிதத மணியுஞ் சிவசிவா—பொறுக்கின்
அழிவந்த செய்யுளு மன்பரா ரன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர்.

(அக)

இல்லாலைப் பற்றிமூழ் சென்றிடவு மன்புதன்றார்
கொல்லுகெறி நீலகண்டர் சொமேசா—வொல்லா
தழிவந்த செய்யுளு மன்பரா ரன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர்.

(அக)

கீரட்டி

பென்மாணென்றைகொண்ட பொன்னையான்பு... தயர்
செய்யாத் தர பாவஞ் சிவசிவா — சொல்லெழுத்
சனவிறு மன்னுது மன்னேடு வினைவேறு
சொல்லேறு பட்டாரா தொடர்பு. (அஉ)

வருகா ரியந்துஞ்ச வாகுனைசொற் கேட்டிற்சான்
விங்காத் தசாதன்றான் சோமேசா — ஈடுநிதருல்
ஒல்லித் தரும முடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார சோர விடல். (அஉ)

கூட்டாட்டி

கூட்டிபால் வருமல்கை தன்னட் பறிந் கூரவன்
செய்யபா விருந்தான் சிவசிவா — மாபனெ...
கூட்டாட்டிபா னல்லவை சொல்லினு மொட்டாரசொ
மொல்லிலையுணரப் படும. (அஉ)

கூட்டாட்டி தாசுடுதுச் சாரெனுஞ்சொற் றீதென்று
பெய்க்காதனற்ருச சோமேசா — யாபதருல்
கூட்டாட்டிபா னல்லவை சொல்லினு மொட்டாரசொ
மொல்லிலையுணரப் படும. (அஉ)

பேதைமை

தன்முலேமெற் றன்கைவைத்தோர் தானவன்முன் பெற்றவரஞ்
சொன்றிற்ருக லாசுமேச சிவசிவா — என்வறனறும
பெய்க்கி மொன்றே புனைபுணுங் கையறிபாப்
பேதை வினைமேற் கொளின். (அச)

வன்சமணர் தம்பிரிவால் வாகிதர்க் கின்பமன்றித்
தன்பமென்ப தில்லையே சோமேசா — னன்றாம்
பெய்தினினு பேதையா கெண்மை பிரிவின்கட்
பிழை தருவதொன் றில். (அச)

புல்லறிவாண்மை

மாற்ற மதுவுங் கைடவனும் வாழ்நாளித்
தீர்க்க வரமீந்தான் சிவசிவா—பார்க்கின்
அறிவிலா நெஞ்சுவந் தீதல் பிறிதியாது
மில்லை பெறுவான் றவம்.

(அங்)

இல்லாண் மறப்பவுஞ்சென் றேகிச் சலந்தான்றான்
மேல்வலிபோய் மாண்டனனே சோமேசா—உல்லமையால்
ஏவவுஞ் செய்வான் றான்றேறா னவ்வுயிர்
போல மனவுமோர் நோய்.

(அங்)

முகல்

தாயழிமை வானமுதந் தந்தகற்றச் சார்வயின
தேயுனைமால் வென்றான் சிவசிவா—வேய
இகலென்ற சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலாக்குந் தன்மை யவர்.

(அசு)

எத்திறத்துங் கெட்டா னிகலாற் சுயோதனன்சீர்
தய்த்தனனட் பாற்றருமன் சோமேசா—மொய்த்த
இகலாரு மின்குற வெல்லா நகலாரு
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.

(அசு)

பகைமாட்சி

ஐங்கரனென் றோரா வாக்கன் றுலமோதிச்
செங்கரங்க னெந்தான் சிவசிவா—துங்க
வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றூர்க் கினிது.

(அஎ)

ஏனையர்பால் வெற்றிகொண்டா னின்றோ டெதிர்த்திறந்தான்
தூறும்பூ வாளியான் சோமேசா—மான
வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை.

(அஎ)

பகைநீறுநீ தெரிநல்

ஐங்கரனைக் கண்டுநகைத் தாவணிநா லாந்திதியிற்
றிங்குள்பகை யாளுன் சிவசிவா—எங்கும்
பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
னகையெயும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(அ.அ.)

நந்தி கலம்பகத்தான் மாண்டகதை நாடறியுஞ்
சந்தரஞ்சேர் கென்குளத் தூர்ச் சோமேசா—சந்ததமும்
வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை.

(அ.அ.)

உட்பகை

வென்றிபுனை சம்பரனை வென்றதவ னில்லிருந்து
சென்றலெனும் தேரான் சிவசிவா—என்றும்
அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி.

(அ.க.)

மாற்றார் முடியும் வளமையுங்கொண் டேகநலந்
தோற்றான் வழுதிமகன் சோமேசா—ஆற்றலிலா
எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு.

(அ.க.)

பெரியாரைப் பிழையாமை

வந்த முனிவோரை வணங்கா வரமுனியைச்
சிந்தைசெயல் வேண்டுஞ் சிவசிவா—முந்தும்
பெரியாரைப் பேணு தெழுநிற் பெரியாரற்
பேரா விடும்பை தரும்.

(க.0)

கேன்படைக ணீராகக் கோசிகனார் சாபத்தாற்
உன்பமுற்றார் நால்வேந்தர் சோமேசா—இன்புதவும்
எந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுறிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும்.

(க.0)

பெணவழிச் சேறல்

ஐது கனிபொருந்து முங்கண் மனத்தினுற்ற
சேதி சொல்லென்றான் சிவசிவா—ஆகலிதல்
இல்லாங்கட் டாழ்ந்த வியல்பின் மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ணனுத் தரும். (கூச)

கற்பின்மை யில்லான்பாற் சண்மைய லுற்றுழிந்தான்
சொற்புண்ட ரீகாக்கண் சோமேசா—பொற் பண்ணி
இல்லாங்கட் டாழ்ந்த வியல்பின் மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ணனுத் தரும். (கூச)

வாராளிமகன்

போச னுரைக்கிசைந்த புண்ணியனை வேசைகொன்று
டேச மறியாதோ சிவசிவா—பேசமிடத்து
அன்பின் விழையார் பொருள் விழையு மாய்தொடியா
ரின் சொ லிழுக்குத் தரும். (கூப)

வேண்டு முருப்பசியைப் பார்த்துன் வெறுத்தனனே
தூண்டு மறைப்பரியாய் சோமேசா—யாண்டும்
பொதுநலத்தார் புன்னலக் தேயாய் மதிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவர். (கூப)

கள்ளண்ணை

சுக்கிரனார் சாபத் தொடர்பறிந்தோர் கள்ளிருந்த
துக்கினடப் பாரோ சிவசிவா—மக்களென்பார்
கள்ளண்ணைப் போழ்த்திற் களித்தானைக் காணுங்கா
லுள்ளான்கொ லுண்டதன் சொர்வு. (கூச)

தக்கன்பான் ஞானத் ததீசியுப் தேசமெல்லாந்
தொக்கதனு லானதென்னே சோமேசா—மிக்குக்
களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று. (கூச)

குது

வேற்றிநான் சூதாடி வீடுவிட்டுக் காடுறைந்தான்
சிற்றிடையுந் தானுஞ் சிவசிவா—சுற்றும்
உடைசெல்வ மூண்டுளி கல்வியென் றைந்து
மடையாவா மாயங் கொளின்.

(கசு)

ழற்பணயத் தாற்பின்னு மூண்டிழந்தார் சூதரொடு
சொற்படுஞ்சூ தாடினோர் சோமேசா—அற்பமாம
ஒன்றெய்தி நூழிழக்குஞ் சூதர்க்குஞ் முண்டாங்கொல்
ஒன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு.

(கசு)

மநந்து

மாதவருண் மாமருதின் மங்கையர்க்கு முற்பிறப்பின்
சேதி தெரிவிக்குஞ் சிவசிவா—ஆதலினான்
மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு.

(கரு)

நல்ல நிலகவநி யார்மொழியை நம்பிவெந்நோய
சொல்லரசா தீர்ந்துய்ந்தார் சோமேசா—புல்லிய
நோய்நாடி நோய்முத னுடியது தணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

(கரு)

குடிமை

நீந்தை வதுவை தவிராது வீடுமன்போய்ச்
சீந்தை தெளிவித்தான் சிவசிவா—நந்தா
நலம்வேண்டி னுலூடைமை வேண்டுங் குலம்வேண்டின்
வேண்டிக யார்க்கும் பணிவு.

(கசு)

மங்கலியம் வீற்றும் வழாதுபணி செய்துவந்தார்
துங்கமறை தேர்கலயர் சோமேசா—வங்கண்
வழங்குவ துள்வீழ்த்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று.

(கசு)

மானம்

அன்றெருவை வேந்த னரிவைதனக் காவமர்க்குச்
சென்றுயிரை யீந்தான் சிவசிவா—துன்று
மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்றா
ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின்.

(கௌ)

அச்சுவத்த மாப்பட்டா னென்ன வமர்துறந்தான்
றுச்சி றுரோணனென்பான் சோமேசா—நச்சு
மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்றா
ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின்.

(கௌ)

பெருமை

நல்லாழி நான்குமனு நாரியுட னண்ணவரி
செலவமக வாளுன் சிவசிவா—ஒல்லும்
பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல்.

(கௌ)

தண்டி யடிகளிரு தாளிணைபே னாதழிந்தார்
தொண்டராம் பெய்ச்சமணர் சோமேசா—மிண்டுஞ்
சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லைப் பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு.

(கௌ)

சான்றண்மை

தாருவன முனிவர்தம் பிழைநோக்கா தருளே
சேரநடஞ் செய்தான் சிவசிவா—ஒருமவர்
இன்னுசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு.

(கக)

வன்மைச் சுயோதனற்கும் வாடோர் சிறைமீட்டான்
றொன்மை நெறித்தருமன் சோமேசா—பன்முறையும்
இன்னுசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு.

(கக)

பண்புடைமை

பார்த்தப் பகைமுயலைப் பற்றுதலா லென்றுமதி
தேர்ந்து மதைநீக்கான் சிவசிவா—கூர்ந்த
ஆரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லா தவர். (க00)

உன்பணிக்கென் றேறுதிநல்காச் செல்வ முத்தியுறத்
துன்பமுற்றார் நால்வணிகர் சோமேசா—வன்புமிகும்
பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று. (க00)

நலிநியில் சேல்வம்

நல்விசயன் கண்ணன்வர நன்மைபுரி யாமறையோன்
செல்வமிருந் தென்னாஞ் சிவசிவா—தொல்லுலகில்
நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுஞ்ரு
ணச்சு மரம்பழுத் தற்று. (க0க)

எல்லா மறையவர்க்கீந் தேவறியன் போலானான்
சொல்லாருங் கீர்த்திராசுச் சோமேசா—நல்லதே
சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து. (க0க)

நானுடைமை

காரும் பதியிலராய்தீ தாருவன மாதர்தமைச்
சேர விறைசென்றான் சிவசிவா—பாரின்மிசை
நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாலை
நாண லுயிர்மருட்டி யற்று. (க0௨)

புண்ணே டியிர்வாழ நாணியுயிர் போக்கினான்
றுண்ணெனவே வாலிமுனஞ் சோமேசா—எண்ணியிடில்
நாண லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
ண்ணெடுவார் நாளை பவர். (க0௨)

குடிசேயல்வகை

துய்ய பகீரதனுந் தொல்லரசு ரல்லலறச்
செய்தவமென் சொல்வாஞ் சிவசிவா—வையமதில்
நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல். (க௦௩)

மற்றிருத ராட்டிரன்சந் தானமெலா மாய்ந்ததே
சுற்றுநீர்த் தென்குளத்தூர்ச் சோமேசா—பற்றும்
இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தூன்று
நல்லா ளிலாத குடி. (க௦௩)

உழவு

வள்ளிபுனங் காத்திருந்த வாறேது வான்பயிர்செய்
தெள்ளிமையா லன்றோ சிவசிவா—உள்ளுமிடத்து
எரினு நன்ற லெருவிடுதல் கட்டபி
னீரினு நன்றதன் காப்பு. (க௦௪)

வேள்வித் தொழிற்கு முழுதொழின்முன் வேண்மொல்
குழிசூழ் தென்குளத்தூர்ச் சோமேசா—வாழும்
உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை. (க௦௪)

நல்குரவு

மாமணியாற் கோசிகன்போய் மன்விடந்தீ ரான்வறுமைத்
தீமையினான் மீண்டான் சிவசிவா—வாழும்
னறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும். (க௦௫)

நற்றருமன் வெற்றியினை நாடி விராடனெதிர்
சொற்றமொழி சோர்ந்ததே சோமேசா—கற்றறிவால்
நற்பொரு ணன்குணர்த்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும். (க௦௫)

இரவு

நீருமருண மாவலிபாற் றுனமெனச் சேர்ந்தான்
நீருமகி ணன்றான் சிவசிவா—பரிவின்
இரத்தலு மீதலே போலங் காததல்
கனவிலுந் தேற்றாதார் மாட்டு.

(க௦௬)

கஞ்சாற் சோபனப்பெண் கூந்தல் கடிதளிக்கத்
துஞ்சு மகிழ்ச்சிகொண்டாய் சோமேசா—நெஞ்சின்
இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளு ஞுவப்ப துடைத்து.

(க௦௭)

இரவச்சீம்

ஒன்றுதவ வேட முடன்சரா சந்தன்முனஞ்
சென்றிரந்தார் மன்னர் சிவசிவா—என்றுங்
கரவா துவந்தியுங் கண்ணன்றார் கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுதும்.

(க௦௮)

எண்ணெயிரப் பஞ்சியுட லேவருத்தித் தீபமிட்டார்
துண்ணென் கணம்புல்லர் சேமேசா—கண்ணியிடில்
ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற்
கிரவி னிளிவந்த தில்.

(க௦௯)

கயமை

வாரி வழிதாரா வருண னடைக்கலமாய்ச்
சேரவழி செய்தான் சிவசிவா—வாருமிதஞ்
சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கருமபுபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்.

(க௦௮)

ஏற்ற துரோணையன் நெள்ளித் துருபதன்பின்
ரோற்றுவிச யற்களித்தான் சோமேசா—போற்றிடினும்
ஈர்க்கை விதிரார் கயவர் கொடி றுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.

(க௦௮)

தகையணங்கீறுத்தல்

தூர்ந்தசுர ராளு ரமுதணங்கைக் கண்மெகிழ்
சேர்ந்தசுர ராளுர் சிவசிவா—சார்ந்துதனை
உண்டார்க ணல்ல தடுநராக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று.

(க0க)

வாய்ந்ததம யந்தியுரு மாணலங்கண் டின்புற்றான்
ரேய்ந்தபுக ழாளுநான் சோமேசா—ஆய்ந்துரைக்கின்
உண்டார்க ணல்ல தடுநராக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று.

(க0க)

குறிப்பறிதல்

பைந்தொடியுஞ் சுந்தரரும் பார்த்தகுறிப் பாலன்றோ
சிறையுமொன் றாளுர் சிவசிவா—தந்தமது
கண்ணோடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்க
ளென்ன பயனு மில.

(கக0)

காங்கேயன் வேண்ட வெறுத்துரைத்தாள் காணவர்பின்
றுங்கா வளக்குளத் தூர்ச் சோமேசா—ஆங்கண்
உருஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செருஅர்சொ
லொல்லே யுணரப் படும்.

(கக0)

புணர்ச்சி மகிழ்தல்

பார்த்தன் சுபத்திரைதன் பார்வையினுன் மெய்வெதுப்புந்
தீத்தனைக் கொண்டான் சிவசிவா—மாதிரைநா
நீங்கிற் நெறுஉவ குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந்
தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவன்.

(ககக)

மெய்த்தவத்தைக் காசிபனும் விட்டொழிந்து மாயைபாற்
சுத்தமனம் வைத்தானே சோமேசா—இத்தலத்தில்
தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டியிலி னினிதுகொ
ழுமரைக் கண்ணு னுலகு.

(ககக)

நலம்புனைந்துரைத்தல்

நந்து சசிமுகத்தை நாண்மதியென் றேநகுடன்
சிந்தைமகிழ் கொண்டான் சிவசிவா—முந்தும்
அறுவாய் நிறைந்த வவிர்மதிக்குப் போலு
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.

(ககஉ)

ஈன்றான் நிலோத்தமையை யிச்சிக்கி லாங்கவண்மெய்
தோன்றுமெழி லென்சொல்வேன் சோமேசா—வான்ற
முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு.

(ககஉ)

காதற்சிறப்புரைத்தல்

காதற் குணர்விருத்த காசிவிப சித்துரைத்த
சேதித் திறமே சிவசிவா—நீதிச்சொல்
உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
ஐஞள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம்.

(ககங)

நானடந்துஞ் சீதைகலப் பாற்களித்தான் பின்னயர்ந்தான்
நாநீ ரயோததியர்கோன் சோமேசா—ஆனதனால்
பாழ்த ஓயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
ஓதற்கன்ன னீங்கு மிடத்து.

(ககங)

நாணுந்துறவுரைத்தல்

சேர விரைந்துவந்துஞ் சீதை யிராமனுள்ள
சேர விருந்தாள் சிவசிவா—பாரிற்
உலன்ன காம முழந்து மடலேறாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்.

(ககச)

சாம மிகவுழந்துந் தூதைக் கழிந்துவிட்டாள்
சோம துதற்பரவை சோமேசா—வாமே
கடலன்ன காம முழந்து மடலேறாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்.

(ககச)

அலரறிவுறுத்தல்

இந்துதுதன் மாயை விரகெண்ணி விலாசசொலச்
 சிந்தைமகிழ் கொண்டாள் சிவசிவா—புந்தி
 களித்தொறுவங் கள்ளாண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்
 வெளிப்படுந் தோறு மினிது.

(ககடு)

ஓர்நா ளகலியையை வேட்டின்று மும்பரிறை
 சோராப் பழிபுண்டான் சோமேசா—ஆராயிற்
 கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
 திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று.

(ககடு)

பிரிவாற்றமை

கோதைவரி வீற்றடககைக் கொண்டல்பிரி வாற்றாமற்
 சிதை வனம்போளுள் சிவசிவா—ஒதுமிடத்
 தின்னா தினனில்லார் வாழ்த லதனினு
 மின்னா தினியார்ப் பிரிவு.

(ககசு)

வாழ்வீழந்த வின்னலினும் வாசவர்கோன் மிக்ருநோந்தான்
 சூழ்ச்சியைமுன் பிரிந்து சோமேசா—வீழ்வார்கட்
 கின்னா தினனில்லார் வாழ்த லதனினு
 மின்னா தினியார்ப் பிரிவு

(ககசு)

படர்மெலித்திரங்கல்

மாறறொரு நாட்பிரிவின் மங்கையர்க ணீழரவைச்
 சிறி யரைசெய்தார் சிவசிவா—கூறிக்
 கொடியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய விந்நா
 ணெடிய கழியு மிரா.

(ககஎ)

இன்பமுற்றான் மாயைதோ டோய்ந்துபின் னெண்மடபுரு
 துன்பமுற்றான் காசிபன்றான் சோமேசா—அன்புடையர்க்
 கின்பங் கடன்மற்றுக் காம மல்தடுங்காற்
 மன்ப மதனிற் பெரிது.

(ககஎ)

கண்விதுப்பழிதல்

நாடரிய கண்ணே நளனை விழித்தகற்றித்
தேடியழ லென்றே சிவசிவா—வோடிக்
கதுமெனத்தா னோககித் தாமே கலமு
மிதுநகத் தக்க துடைத்து. (ககஅ)

தூதையன்றித் தானே துச் சுந்தனைச்சேர்ந் தின்ன லுற்றாள்
சூநில் சூநதலைதான் சோமேசா—ஒதிற்
கதுமெனத்தா நோக்கித் தாமே கலமு
மிதுநகத் தக்க துடைத்து. (ககஅ)

படிப்புறுபநுவல்

மாரன்மகன் மஞ்சமுடன் வாராமுன் வாணன் மகள்
சேருநினை வாலே சிவசிவா—சார்வாற்
பசந்தா ளிவனென்ப தல்லா லிவளைத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில். (ககக)

கேழ்வரைச் சேடியர்சொல் கீழ்மைக் கியற்படுஞ்சொற்
சூழ்பமின்றா துன்பத்துந் சோமேசா—தாழ்வில்
பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றா ரெனின். (ககக)

தனிப்படரீயிதுதி

முல்லைமட வாரகண்ண முன்னின் நெருமொழியாற்
செல்லறவி ரென்றார் சிவசிவா—சொல்லின்
நகைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்
டிசையு மினிய செவிக்கு. (கஉ௦)

பன்முரிவர் பன்னியர்கள் பண்டுனைக் காமுறவுந்
துன்னியருள் செய்திலையே சோமேசா—வன்னதே
நாககாதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை. (கஉ௦)

நினைந்தவர் புலம்பல்

சுந்தனுவுங் கங்கைதனைப் படத்திலே யெழுதிச்
 சிந்தையல மந்தான் சிவசிவா—தந்தமனத்
 துள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
 கள்ளினுங் காம மினிது.

(கஉக)

தன்னையே யுன்னுந் தமயந்தி மாதைநான்
 ஹன்னுர்போ னீததிருந்தான் சோமேசா—அன்னதே
 தந்நெஞ்சத் தெமமைக் கடிக்கொண்டார் நாணர்கொ
 லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல்.

(கஉக)

கனவுநிலை யுரைத்தல்

நித்திரையி லுற்றணைந்தான் னேய னிரதநவல்லி
 சித்திரரோ கைக்குச் சிவசிவா—ஒத்தாரைக்கத்
 துஞ்சங்காற் றேண்மேல ராகி விழிக்குங்கா
 னெஞ்சத்தா ராவர் விரைந்து.

(கஉஉ)

அல்லமனை மாயை கனவி லணைந்ததனாற்
 சொல்லரிய விற்பமுற்றான் சோமேசா—நல்ல
 நனவினாற் கண்ட தூஉ மாங்கே கனவுந்தான்
 கண்ட பொழுதே யினிது.

(கஉஉ)

பொழுதுகண்டிரங்கல்

வாழிக் கணவனுறா வல்லிரவிற் பிங்கிலையுந்
 தேடிமன நொந்தான் சிவசிவா—வோடிப்
 பொருள்மாலையாளை யுள்ளி மருண்மாலையு
 மையுமென் மாயா வுயிர்.

(கஉஉ)

வாணவர்கோன் காமநோய் மாலையா மிக்கதே
 தூநீர்ப் புளிணத்திற் சோமேசா—வாணதே
 காலையருமபிப் பகலெல்லாம் போதாதி
 மாலைய மலருமிந் நோய்.

(கஉஉ)

உறுப்புநலனழிதல்

வைதாள் விசயன் மருவா துருப்பசியென்
செய்வா ளயர்ந்தாள் சிவசிவா—மெய்யாக்
கொடியார் கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள். (கஉச)

ஓதாநா ளோதுகலை யொத்தினைத்தாள் சீதையென்றான்
சூதாரா வான்மீகி சோமேசா—கோதில்
பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள். (கஉச)

நெஞ்சோடு கிளத்தல்

வண்ண வருக்குமணி மாயன் மணம்புணர்த்
றிண்ணமென வற்றாள் சிவசிவா—உண்ணினேவிற்
செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்ற லுறாஅ தவர். (கஉடு)

அன்பன் றுறப்பவு நாளா யினிதேடித்
துன்பந் தலைக்கொண்டாள் சோமேசா—முன்பே
இருந்துள்ளி யென்ப ரிதனெஞ்சே யரிந்துள்ளல்
பைதனோய் செய்தார்க ணில். (கஉடு)

நிறையழிதல்

அன்று வனத்தண்ண லருகே நிறையழிந்தார்
சென்றுமுனி மாதர் சிவசிவா—ஒன்ற
நிணந்தீயி லிட்டன்ன நெஞ்சினுர்க் குண்டோ
புணர்ந்தாடி நிற்பே மெனல். (கஉசு)

கோற்றொழிவிற் பாய்போன்று கூடல் வணிகமின்னார்
தோற்றநிறை யழித்தாய் சோமேசா—சாற்றுங்காற்
பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை யுடைக்கும் படை. (கஉசு)

அவரீவயின் விதும்பல்

மன்னுமுன்கே னென்னவுஞ்சீ மந்தனிதே ருமலுளஞ்
 சின்னமுற லென்றோ சிவசிவா—வுன்னரி
 லொருநா லொழுநாள்போற் செல்லுஞ் சேட்சென்றார்
 வருநாள் வைத்தேங்கு பவர்க்கு. (கஉஎ)

சுந்திரசே னன்வாவு நோக்கியுயிர் தாங்கினளாற்
 சுந்தாச்சீ மந்தினிதான் சோமேசா—முந்தும்
 உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
 வரனசைஇ யின்னுமு ளேன். (கஉஎ)

குறிப்பறிவுறுத்தல்

துன்றிற் சுமநி குறிப்பாற் றருமகுத்தன்
 சென்றுமயல் கொண்டான் சிவசிவா—வென்று
 முகைமொக்கு ஞள்ளது நாற்றம்போற் பேதை
 நகைமொக்கு ஞள்ளதொன் றுண்டு. (கஉஅ)

சங்கிலிபா லாருர ருழிகணந் தானாகத்
 துங்கமிசு மன்புவைத்தார் சோமேசா—பொங்கப்
 பெரிதாற்றிப் பெட்டபக் கலத்த லரிதாற்றி
 யன்பின்மை குழுவ துடைத்து. (கஉஅ)

புணர்ச்சி விதும்பல்

மன்ன னகலியைநீ லஞ்சணைநீந் காமலுடற்
 சின்னமுற லென்றோ சிவசிவா—வென்னவவற்
 காணுந்காற் காணேன் றவரூய காணுந்காற்
 காணேன் றவறல் லவை. (கஉக)

யோசனை கந்தியினைக் காண்டலும்பே ரோகைகொண்டான்
 றாசணையாச் சந்தனுத்தான் சோமேசா—நேசமுடன்
 உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங்
 கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு. (கஉக)

நேஞ்சோடு புலத்தல்

கன்றால் விளவெறிந்த கண்ணனுட னெம்மைவிட்டுச்
சென்றாயே நெஞ்சே சிவசிவா—வொன்றா வித்
துன்பத்திற் கியாரோ துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல் வழி.

(க௩௦)

விக்கிரமன் மற்றொருத்தி வேட்கையுற்றுந் தேடிநொந்தாள்
தொக்க வருப்பசியின் சோமேசா—ஒககும்
அவர்நெஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவ்நெஞ்சே!
நீயெமக் காகா தது.

(க௩௦)

புலவி

சத்திய பாமைமலர் தந்திலனென் றாடவுடன்
ஏத்த மகிழ்வித்தான் சிவசிவா— நித்தமுணற்
குப்பமைந் தற்றுற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்று னீள விடல்.

(க௩௧)

நேண்ட பரவை கொடும்புலவி யெல்லாம்வன்
றொண்டர்க்குப் பேரழகே சோமேசா—தண்டா
நலத்தகை நல்லவர்க் கேள் புலத்தகை
புடன்ன கண்ணு ரகத்து.

(க௩௧)

புலவி நுணுக்கம்

இப்பிறப்பி லேபிரியே னென்றநள னோடேல்
செப்பவரி தன்றே சிவசிவா—அப்படியே
ஜும்மைப் பிறப்பிற் பிறியலமென் றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனன்.

(க௩௨)

சீவகன் மஞ்சரியைத் தாழ்த்துரைப்பச் சீறினளே
தூவாய்க் குணமாலே சோமேசா—வாவகையே
தன்னை யுணர்ந்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ
நிநீர ராகுதி னென்று.

(க௩௨)

சிவசிவ வேண்பாவும்,
சோமேசர் முதுமொழி வேண்பாவும்

ஊடலுவகை

மான்மகள் பாலாடி மரமானான் மழகளிற்றின்
றேனனையாள் காந்தன் சிவசிவா—வேனெனிலங்
கூடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின்,

(கநக.)

காயும் புலவியில் வன்றொண்டர் கடைப்பட்டுத்
தோயுமின்பின் மேலாறா சோமேசா—ஆயுங்கால்
ஊடலிற் றோற்றவர்வென் றுரது மன்னுங்
கூடலிற் காணப் படும்.

(கநக.)

சிவசிவ வேண்பாவும்,
சோமேசர் முதுமொழி வேண்பாவும்
முற்றுப்பெற்றன.

ஆயிரத் தறுநூற் றென்பது பத்தா
மாண்டுசெல் சகாப்தநா ளதனில்
மாயிரு ஞாலத் ததிகமாந் தில்லை
மன்றில்வாழ் சென்னமல் லையர்
பாயிரு ரெக்கும் பரிதிபோற் பாவப்
படரகற் றிடுஞ்சிவ் வெண்பாத்
தீயவை போக்கிப் பரகதி சேரச்
செப்பினன் மெளிதவத் தவர்க்கே.

உ

கணபதி துணை

சிவசிவ வெண்பா,

சோமேசர் முதுமொழி வெண்பாக்களுக்கு

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
அ		ஆர்ந்தசுராராளு	38	உற்றாளீப்பெட்ட	14
அச்சுவத்தமா	34	ஆர்வீடணனோ	19	உன்பணிக்கென்	35
அட்டுநரனூனிட்	11	ஆன்றவெழிற்	6	ஊ	
அத்தன்பத	18			ஊனுக்கூனென்	15
அத்திரவாக்	2	இ		எ	
அப்பூதியார்	25	இந்துதுசன்	40	எங்குமிறவா	13
அல்லமனை	42	இப்பிறப்பிலே	45	எண்ணெயிர்ப்	37
அறியவசமோ	17	இப்புவிமேற்	19	எத்திறத்துந்	30
அற்காவமண்	17	இல்வாழ்தரும	3	எத்திறமு	16
அன்பரைக்கண்	7	இரணியன்	22	எய்தருமம்பா	3
அன்பன்றுறப்ப	43	இல்லாண்மறுப்ப	30	எய்தாதிராமற்	22
அன்றமணர்	16	இல்லாளேப்பற்றி	28	எய்துசவுபரி	3
அன்றரசோ	25	இல்வலன்வாதாவி	11	எய்துமுருவறி	24
அன்றுதமருள்ள	19	இறைமுருகன்	6	எல்லாமறையவர்	35
அன்றுமகப்பெறு	10	இன்சொலிராம	5	எல்லாமுணர்	6
அன்றுவனத்தண்	43	இன்பமுற்றான்	40	என்றுமொரு	22
அன்றெருவை	34	ஈ		என்றுமபதினா	23
அன்னமிடான்	4	ஈரைந்தலையா	16	ஏ	
ஆ		ஈன்றான்	39	ஏர்மணநல்லூர்	10
ஆக்கையுமாயிர	13	உ		ஏற்றதுரோண	37
ஆங்காரியந்	29	உக்கிரனார்	27	ஏனையர்பால்	30
ஆடுமப்பரிசேவ	10	உரயிறந்து	27		
ஆயிரத்தறுதூற்	46	உற்றருசேவ	28		

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
ஐ		குற்றொருவர்	8	சி	
ஐங்கரானென்	30	குன்றிற்சுமதி	44	சிவசிவாவெண்பா	1
ஐங்கரானே	31	குன்றெடுத்தா	5	சி	
ஐவரில்லாளழுத	20	கூ		சீர்கொளிறை	2
ஐவரீனு	7	கூற்றுவர்	22	சீவகன்மஞ்சரி	45
ஐ		கூனியிராமன்	8	சு	
ஒட்டலன்செய்	7	கே		சுக்கிராஞ்சாப	32
ஒன்றுதவவேட	37	கேழ்வரை	41	சே	
ஓ		கோ		செவ்வேளை	24
ஒடிவருபுட்	9	கொண்டபரவை	45	சே	
ஒதாநாளோதுகலை	43	கொண்டான்	27	சேக்கிழார்	8
ஒதுகளிபொரு	32	கொன்படைக	31	சோவிரைந்து	39
ஒர்சங்கத்தார்	25	கோ		சோ	
ஒர்மாள்கலியை	40	கோதைவரிவிற	40	சொற்சுவைசேர்	13
ஔ		கோவணமொன்	13	நு	
கஞ்சாநர்	37	கோற்றொழிவித்	43	தக்கனாள்வேள்வி	3
கற்பின்மை	32	கோ		தக்கனுனையெள்ளி	23
கன்றால்விளவெறி	45	சு		தக்கன்பான்	32
கா		சுக்கரத்தை	17	தண்டியடிகளிரு	34
காக்கேயன்	38	சங்கிலிபாலாஞா	44	தந்தைதக்கினமை	9
காட்டுமுயலு	18	சதமுகனை	19	தந்தையுள்	22
காதற்குணம்	39	சத்தியந்தப்பாமை	3	தந்தைவதுவை	33
காததானசல	26	சத்தியபாமை	45	தருமகுண	37
காமமிகவுழந்து	39	சந்தனுவுங்	42	தன்மகனான்	16
காயும்புலவியில்	46	சந்திரசேனன்	44	தன்மதுரை	6
காரிகையாரை	13	சம்பந்தர்	15	தன்றலைமேற்	29
கால்சேய்குதிர்	23	சனகனுலகநெறி	16	தன்றயர	24
கானடந்து	39	சா		தன்னையே	42
கு		சாரங்கமீது	14	தா	
குந்திமகார்	8	சாரும்பதியில	35	தாதைசிறை	20
குறித்தரசு	28	சானகியை	17	தாதையன்றி	41
		„	24		

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
தாயடிமை	30	நாய்வாற்களவினா	11	புறம்பியத்து	12
தாயைத்தடிக	9	நி		புன்புலா	10
தாய்கருவில்	14	நித்தியத்துவங்	23	பூ	
தாய்தீண்ட	29	நித்திரையிலுற்ற	42	பூடணம்போல்	5
தாய்போல்	29	நின்னபிடேக	7	பூமலர்கொ	2
தாருவனமுனிவர்	34	நீ		பே	
தாவுசினத்தாற்	12	நீசவுருவ	17	பெற்றவைக்கென்	14
நீ		நீநகைப்ப	27	பை	
நீயனவே	6	நே		பைந்தொடியு	38
து		நேயபுகழ்	2	பொ	
துய்யபகிரத	36	ப		பொங்குபுகழ்	11
துருவதன்	28	பண்டைநினை	9	பொன்மலையின்	22
தே		பத்ரகிரிமாதர்	13	பொன்மாதென்ன	29
தென்னுலக	1	பல்லவர்கோன்	12	பொன்னனையா	4
தே		பன்முனிவர்	41	பொன்னியென	26
தேசிகனாக்கொண்	19	பன்மறையோர்	17	பொ	
தேரருமா	18	பன்னுமசதி	5	போசனுரை	32
தோ		பா		போசன்கவிஞ	9
தோன்றாவகை	4	பாடினர்	4	போயவரசாளி	23
ந		பாந்தட்பகை	35	போற்றுகு	28
நங்கையுமை	5	பாரமுடிபத்தும்	8	ம	
நந்திகலம்பக	31	பார்க்கவன்பாற்	15	மங்கலியம்	33
நந்துசசிமுகத்	39	பார்சீதைமூலம்	14	மங்காதமங்கு	20
நல்லசுகருக்	2	பார்த்தன்சுபத்தி	38	மங்கைமூலை	24
நல்லதிலகவதி	33	பார்த்திவனை	27	மச்சஞ்சுமந்	10
நல்லதினமென்	21	பி		மதுவளரும்	1
நல்லூழிநான்கு	34	பிள்ளையார்	12	மறலிசெயன்	4
நல்விசயன்	35	பிள்ளையுடனுண்	11	மற்றிருதராட்டி	36
நற்றருமன்	36	பு		மன்றிற்பரசமய	25
நா		புண்ணோடியிர்	35	மன்மதனின்	27
நாடரிய்கண்ணே	41	புத்தர்மிகவாது	15	மன்னவையிற்	8

சேய்யுள்	பக்கம்	சேய்யுள்	பக்கம்	சேய்யுள்	பக்கம்
மன்னனகலியை	44	மெய்த்ததிரு	15	வாய்ந்தமயந்தி	38
மன்னுமுன்கே	44	மே		வாரிவழிதாரா	37
மா		மேருவுட	7	வாழ்வாதலூர்	26
மாதவரூண்	33	மேலவனமெல்	26	வாழ்விழநத	40
மாமணியாற்	36	மேவும்வனசா	12	வானவாகோன்	42
மாமனனென்னு	25	மை		வி	
மாயனவவே	11	மைந்தனெனா	20	விக்கிரமன்	45
மாரன்ம்கன்	41	மைந்தன்முடி	23	விற்பிரம்பா	2
மாலான்முதலிகழ்	22	யோ		வி	
மாறனொருநாட்	40	யோகிருந்தகால	18	வீமனவைமுன்	18
மாற்குமதுவும்	30	யோசனைகந்தி	41	வே	
மாற்றார்முடியும்	31	வ		வெங்கரியை	21
மான்மகள்	46	வண்ணமகனோவ	20	வெய்துரையா	20
மீ		வண்ணவருக்கு	43	வெய்யமரப்பே	15
மீனென்றுரை	9	வந்தசுகசாரர்	21	வெள்ளிவெற்பை	21
மு		வந்தமுனிவோரை	31	வெற்றிநளன்	33
முத்தமிழ்ச்சங்க	26	வயத்திரத	18	வென்றிபுனை	31
முப்புரத்தை	21	வரமிழந்தான்	6	வென்றியிராம	25
முப்புரத்தோர்	19	வல்லதிகள்	26	வே	
முல்லமடவார்	41	வள்ளிபுனங்	36	வேண்டுமுருப்பசி	32
முற்பணயத்	33	வன்சமணர்	29	வேதனில்லாள்	21
முன்னரமண்	14	வன்மைச்சுயோத	34	வேதியனாளாமோ	5
மு		வன்முரண்டர்	16	வேந்துமகற்	12
முர்த்திபால்	10	வா		வேந்துரையாற்	4
மூவர்தடுப்ப	3	வாக்கரசர்	28	வேள்வித்தொழிற்	36
மே		வாசுவனோராசை	7	வை	
மெய்த்தவத்தை	38	வாடிககணவ	42	வைதாள்விசயன்	43

சேய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று

முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா.

உ

கணபதிதுணை

திருச்சிற்றம்பலம்

முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா

காப்பு

கதிநெறியர் நெஞ்சிற் கதிர்க்குமுரு சேசர்
முதுநெறிவெண் பாவை மொழியப் --பதிநடம்புவேட்
டறபகத்தர் மல்குதில்லை யம்பலமேவ் பாற்சிகரித்
கற்பகத்தின் பொற்பதமே காப்பு.

அன்வாடக்கம்

தேசமலி தெய்வத் திருக்குறள்க ளோடுமுரு
கேசனெனு நாமங் கெழுமுதலி --ஓசகன் னேரர்
குற்றமது நோக்காரென் கொள்கையினு னீதிசில
செர்ற்றனனேரர் தூலாத் தொகுத்து.

தூல்

க. அறத்துப்பால்

கடவுள் வாழ்த்து

தேவரையுஞ் சூரனையுந் தேற்றறுவாற் தேர்ந்தனநீ
மூவரிமை யென்ன முருகேசா--வேவாவில்
அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

வான் சிறப்பு

அன்பரிடர் கண்டரன்பா லப்பருஞ்சம் பந்தரோடு
முன்பொருகா சேற்றார் முருகேசா—இனபுதருந்
தானந தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.

(௨)

நீந்தார் பெருமை

ஈண்டுதேச தோற்றமா லேய்ந்தான பிருகுரையான்
மூண்டாற்பு சித்தனம் முருகேசா—புண்ட
நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்.

(௩)

அறன்வலியுறுத்தல்

அற்றமின்றிச் சாமந்தன் கோனிதியா லண்ணல்பணி
முற்றுவித்தின் புற்றான் முருகேசா—மற்றதனால்
ஒல்லும உகையா னறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெலலாஞ் செயல்.

(௪)

இல்வாழ்க்கை

மேய்த்சமிழ்வே தத்துலகுய வித்துயர்ந்தார் வள்ளுவனார்
முத்தவில்வாழ் வுற்று முருகேசா—உத்தமமாம
ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னேன்மை யுடைத்து.

(௫)

வாழ்க்கைநீதுணைநலம்

கோதில் சுதரிசனன் சொற்றிறம்பாக் கோதையொடு
முதனாந்தீர்ந் துயந்தான் முருகேசா—பேதமிலாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
நிண்மையுண் டாகப் பெனின்.

(௬)

புநல்வரைப் பெறுதல்

துற்றநர குற்றேரீ சசிவன்னன் சூழ்கெரியான்
முற்றினர்சொர்க்க காதி முருகேசா—வுற்றுப்
பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற.

(௪)

அஃபுடைமை

கின்னாரரோ டேமேதா கேதரை மீட் டராவசவர்
முன்னரன்பாற் சென்று முருகேசா—மன ஸவுகில
அன்போ டியைநச வழகென்ப வாருயிரக
கென்போ டியைநத தொடர்பு.

(௫)

விருந்தேரம்பல்

துன்னுவனத் துந்தருமன் சூழ்முனிவாப் பேணுகலான்
முன்னுவனம் பெற்றான் முருகேசா—உன்னின
வருவிருந்து வைகலு மோமபுவான் வாழ்கவை
பருவநது பாழ்படுத லின்று.

(௬)

குலியவை கூறல்

அண்டமுதல் வற்புறித்தே யைந்தலையு னொன்றிழந்தான்
முண்டகனசெம மாநது முருகேசா—மணடிப்
பணிவுடைய னினசொல னாத லொருவற்
கணியல்ல மற்றப் பிற.

(௭)

செய்ந்நன்றியறிதல்

மெய்த்தரும தெய்வநன்றி வீட்டிமதி மம்மருற்றான்
முத்தவற்ச நாபன் முருகேசா—இத்தரையில்
எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுணடா முய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

(௮)

நடுவுநிலைமை

தீதிற்பாஞ் சாலிகடா விற்குவிடை நேர்விகன் னன்
மூதலையிற் சொற்றான் முருகேசா—காதலினால்
சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
வட்கோட்ட மின்மை பெறின்.

(கஉ)

அடக்கமுடைமை

ஒருகுதருக கம்வாத வுரருழைச் செய்தபுதந்
மூங்கையராய்ச் சோர்ந்தார் முருகேசா—ஆங்கதனால்
யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.

(கஉ)

ஒழுக்கமுடைமை

லேதநெறி பேணாத் துராசாரன் மிக்கயர்ந்தான்
மோதலகை பற்ற முருகேசா—தீதில்
ஒழிக்கத்தி னெல்கா ருரவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

(கச)

பிறனிலீர் அழியாமை

பார்க்கவனார் பன்னியத்தம் பற்றியலி யாயினன் முன்
மூர்க்கனா தண்டன் முருகேசா—வேர்க்கும்
பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிற்பான் கண்.

(க௪)

பொறையுடைமை

மன்னவனாற் றன்னையொறுப் பித்துமரு வாவசுதன்
மூன்னவனைக் காத்தான் முருகேசா—உன்னும்
நிறையுடைமை நீக்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை
பொற்றி யொழுகப் படும்.

(க௫)

அழகீகாறமை

ஆர்த்தபொரு மைச்சிசபா லன்கண்ண னாழியினான்
மூர்த்தமறுப் புண்டான் முருகேசா—கூர்த்த
அழககாற்றி னல்லவை செயயா ரிழுக்காற்றி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

(க௭)

வேஃகாமை

மாண்டுக ரோடாறு வாய்ந்தான் பராந்தகக்கோன்
மூண்டான் டு வெஃகி முருகேசா—வேண்டும்
நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாகுகே தரும்.

(க௮)

புறங்கீற்றுமை

துஞ்சுமனத் தோடுவணஞ் சூரன்முத லோர்த்தூற்றி
முஞ்சலுற்ற தந்தோ முருகேசா—விஞ்சலுறக்
கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்.

(க௯)

பயனில சொல்லாமை

கற்றும் பயனிலசொல் கன்னனுரைத் தெஞ்ஞர்ன்று
முற்றுபழி பூண்டான் முருகேசா—உற்றுணரிற்
பல்லார் முனியுப் பயனில சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் பநிம்.

(௨௦)

வீரீனாய்ச்சம்

பாவ மெனாதான்செய் பற்றலின்வேந் தோடயர்த்தார்
மூவர் மறையோர் முருகேசா—மேவ
எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென றமும்.

(௨௧)

ஒப்புரவறிதல்

நெண்டருக்கிற றந்தரும சிலரழ துத்தொருத்தார்
முண்டகன மால் போற்ற முருகேசா—மிண்டிம
தினில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார
கடனறி எட்டி யவர். (உஉ)

நகு

பொன்னகாக்கோ னேற்பத் தநிதி புறவெலும்பை
முன்னவின் றித் தந்தான முருகேசா—மன்னி
இலனென னு மெவவ முரைபாமை யீதல்
சுலகுடையான் கண்ணே யுள. (உ௩)

புகழ்

சீரணையோ வாசுவர்நா ளின்பமிந்தரத் தாய் ம்மனுற்றே
மொய்த் தபுகழ் புண்டான் முருகேசா—உய்ததுணரின்
ஒன்ற வலகத் தாய்ந்த புகழல்லாற்
பொன்றது நிற்பதொன் றில. (உ௪)

அந்நுடமை

வாழ்கனாங்க ளாக்கினன்ச தானந்தன் வன்னரகின்
மூழ்குகொடி யோரை முருகேசா—தாழ்கிலர்
நல்லாற்றா குடி யருளாங்க பல்லாற்றாற்
தேரினு மலேத துணை. (உ௫)

புலன்மறுத்தல்

காமுறமுன் றய்ந்தலின்மா யீகனுமார்க் கண்டனான்
மோழவருப் பெற்றான் முருகேசா—வீழும்
படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றாக்கா தொன்ற
ஊடல்சுவை யுண்டார் மனம். (உ௬)

தவம்

புள்ளிலனந் தன்புற் பதத்தெனா னந்தகட
முற்றவததாற் கண்டான் முருகேசா—அமமம
மேண்டிய வேண்டியாகு கெயதலாற் செய்தவ
பிண்டு முயலப் படும் (உஎ)

கூடா வொழக்கம்

சீர்தியா சம்புனைந்தே சாணகிடைத் தான்கவர்ந்தான்
முன்னிலங்கை வேந்தன் முருகேசா—துன்னும்
தவமலைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து
பெட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று. (உஅ)

கள்ளாராய

நாகவாகக் கள்வசிட்ட னற்சுரபி யைப்பற்று
மோகமென்க கெட்டார் முருகேசா—போதங்
கன்வினகட் கன்றிய காதல் வினோவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும். (உக)

வாய்மை

மெழுகித் தருமனொரு பொய்யுரைத்தே வன்றுநான்
மூழ்சியிசை சொந்தான் முருகேசா—தாழ்கவின்றிப்
பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. (உ௦)

வெதுளாமை

சித்தரா மன்வெதுளி மூண்டிழந்தான் நீக்கண்ணை
முதகணவல் மன்றான் முருகேசா—நித்த
மறததல் வெதுளியை யாரமாட்டிந் தீய
பிறதத் ததனான் வரும். (உ௧)

இன்னு செய்யாமை

கண்ணை வதை முத்திரா தன்றனையு மெய்ப்பொருளார்
முன்னையநனி காத்தார் முருகேசா—மன்னுவகில
இன்னுசெய தானா யொறுத்த லவர்நாண
கண்ணயரு செயது விடல.

(ந ௨)

கொல்லாமை

தத்திடநட செவவுயிருந தாங்குதயை யாற்பரதர்
முத்தரினமேம பட்டா முருகேசா—மெத்து
நிலையஞ்சி நீசதாரு னெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான றிலை.

(ந ௩)

நிலையாமை

தசகன்மதர்த தெச்சமொன்று தான்செய்தயச் சென்னிபெற்ற
முககண்ணை யெள்ளி முருகேசா—வுக்கமின்போல [ன
நல்லாத வற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வரணமை கடை.

(ந ௪)

துறவு

மேக்குவணை யின்பும் வெறுததுச் சிலிமசவான்
மோககநிலை சாராதான் முருகேசா—வூக்கித்
தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.

(ந ௫)

மெய்யுணர்தல்

சேம்மைப் பொருளென்னத் தேர்த்துநினைக் கும்பமுளி
மும்மலைத் துயந்தான் முருகேசா—இய்மைதனிற
கத்தினை மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
முற்றினை வாரா நெறி.

(ந ௬)

அவாவறுத்தல்

பற்றறுத்து வாமகே வன்பிறவாப் பான்மைபெற்றான்
முற்றியான் பூசை முருகேசா—சுற்றணர்ந்தோர்
வேண்டுமகால் வேண்டும் பிறவாமை மறந்து
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

(௨௭)

உளந்

விஞ்சுகங்கைத் தம்பநுனி மேவுபரிக் கித்தாவான்
முஞ்சினனாய்ந் தோமுன் முருகேசா—எஞ்சலிலா
உடையிற் பெருவலி யாவுள மற்றென்று
சூழினும் தான்முந் துறும்.

(௨௮)

உ. பொருட்டால்

இறைமாதச்

உற்றபுற வும்புரப்பா னெவ்ருசிபி கன்னுடவ
முற்றுமரிந் தீநகான் முருகேசா—பற்றும்
முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும்.

(௨௯)

கல்வி

மண்ணியின்பந் துயர்க்கசங்க வாணர்நக்கீ ரற்பிரிவை
மூண்ணிமுன்னிச சோந்தார் முருகேசா—நன்னா
உவப்பத் தலைக்கடடி யுன்னப் பிரித
வண்ணத்தே புலவா தொழில்.

(௩௦)

கல்லாமை

நுண்டுவச வேசர்முன்னோர்க் கீடழிந்தார் வீணவாத
மூண்ட மறைசியார் முருகேசா—வேண்டுவன
கல்லா வொருவன் றைகமை தலைப்பெய்து
சொல்லாட்ச் சோர்வு படும்.

(௩௧)

கேள்வி

அந்தனை மப்பலியா லர்சுகிது வேஞ்ஞரயின்
முதநிபெற்றான சண்டன் முருகேசா—நகுந்
எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வுனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்

(சஉ)

அறிவுடைமை

நீதைதருன்னி நீடுகிளஞ்ச சீலன புயபலன்பின்
முகஞா ஃகாட் பட்டான் முருகேசா—ஒதில
அறிவடைபா ராவ தறிவா மறிவிலா
மஃதறி கல்லா தவா

(சக)

குற்றங்கடி தல்

தேய்வநி யாதிகவர் தீமையின்ம னேஞ்சவன்கான்
மொய்வனநகோற் றேயநதான் முருகேசா—வுய்யச
செயற்பால செயயா திவறியான் செவ்வ
முயற்பால தன்றிக கெடும்.

(சச)

மொரியாரைத் துணைக்கோடல்

நாரதனற் சமவரத நற்ற உற்சேந் தேமருகது
மூரியின்மேம் பட்டான் முருகேசா—பாரதனில்
உற்றனாய் நீக்கி யுற அமை முற்காகும்
பெற்றியாப் பேணிக கொளல்.

(சரு)

சிறீநினஞ் கோமை

லங்கரசர் சாவகரான் மாழ்கித் தமக்கையான்
மோக்கில பெற்றார் முருகேசா—பார்க்குங்கால்
நல்லினத்தி னூறுகுந் துணையிலை தியினத்தி
னல்லற் படுப்பது உமில்.

(சக)

தேரீந்து செயல்வகை

பாண்டவர்கெல் வங்கவார்வான் பண்டு துரி யோதனன்றான்
மூண்டிழிந்தான் மாய்ந்தும் முருகேசா—வேண்டுங்கால்
எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டிந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு,

(சௌ)

வலியறிதல்

வாரிசுதை வயவுமுவ ணத்தையெதிர் வானவர்கண்
மூரியிழந் தெயத்தார் முருகேசா—தேரின்
உடைத்தம் வலியறியா ஁ருக்கத்தி னுக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

(சுஅ)

காலமறிதல்

சித்துபதி யைத்தற்கை யோடி றத்தான் செவ்வியுற
முந்திவிச யன்றான் முருகேசா—நந்தலின்றி
எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்திலையே
செய்தற் கரிய செயல்.

(சுக)

இடனறிதல்

தேன்னியனீ கத்தைமோ திச்சிதைத்த தேரீகோழி
முன்னுறையூர்க் கானின் முருகேசா—மன்னுலகில்
அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற் செயின்,

(இ௦)

தேரீந்து நெளிதல்

தீதெனுமி ராக்கதனைத் தேர்மித் திரசகன்றான்
மதரக்க னானன் முருகேசா—ஆகலிஞ்ச்
தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும்.

(இக)

நேரிந்து வினையாடல்

காண்டூலின் றிச் சச்சுநதன் கட்டியங்கா ரற்கரசை
மூண்டளிதது மூண்டான் முருகேசா—வேண்டி
எனவகையாற் றேறியக கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகு மாநா பலர். (௫௨)

சுற்றந்தழால்

வய்த்து மகத்திறநதுஞ் சூர னியோரான்
மொய்த்தவ னம் பெரறான் முருகேசா—மெய்த்த
விருப்பறச் சுற்ற மியைபி னருப்பற
வாககம் பலவுந் தரும். (௫௩)

பொச்சாவாமை

கோடியார்தன் போறறேன்றக் குன்றிமதர்க் கும்பமுனி
மூடுவெண்ணோ யுற்றான் முருகேசா—நாடுங்கால்
முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை
பின்னா நிரங்கி விடும். (௫௪)

செங்கோன்மை

மைந்தனுய்த்தான் வற்சமமைச் சொடுமது நீதிகண்டோன்
முநதைமுறை தன்னான் முருகேசா—வுநதும்
இறைநாககும் வையக மெல்லா மவனை
முறைநாககு முட்டாச் செயின். (௫௫)

கொடுங்கோன்மை

மேவர்த்திடுக்கண் செய்து விளிர்தான் சுருநாடன்
மூர்த்திபான் மேனான் முருகேசா—கூர்த்துணரின்
மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யெதின்தேன்
மன்னுவா மன்னர்க் கொளரி. (௫௬)

வேருவந்த ரோப்பாமை

காத்தகபி லற்கிடும்பை செய்து கண்ணழிகதான்
மூத்தோன் மழுலான் முருகேசா—வேததும்
ஜுறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல் வேந்த
ஐறை கடுகி யொல்லாக கெடும்.

(நிஎ)

கண்ணோட்டம்

ஓவிலுழ வன்வேண்ட வுக்கிரா ரிந் திரன்மகான்
மூவைவிடு வித்தார் முருகேசா—தாவலிலாக
கண்ணோட்டத் துள்ள தாலகிய லலிதிலா
ருண்மை நிலககுப் பொறை.

(நிஅ)

ஒற்றுடல்

பின்னாகரம் வீடியபின் பேதற்றான் சூரனெற்றை
முன்னினிதா ளாமன் முருகேசா—அன்ன சனாஹ்
ஒற்றின லொற்றிப் பொருடெரிபா மன்னவன்
கொற்றவ கொள்ககிடந்த தில்.

(நிக)

ஊக்கமுடைமை

நான்கனாடு கோளியக்கு நற்பதவி யைத்துருவன்
மூள்கருத்தாற் பெற்றான் முருகேசா—நீள்பெருக்கின்
வெள்ளத் தனை ய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம்
மூள்ளத் தனைய துயாவு.

(சு0)

மடியின்மை

அம்புவிமுற் றம்புரந்தா ணண்மைரகு மாற்றலரை
மொய்ம்பதனாஹ் வென்றே முருகேசா—விம்பர்
மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியனந்தான்
அடிய தெல்லா மொருங்கு.

(சுக)

ஆள்வினையுடைமை

ஆள்வினையான் மிக்கதவ மாற்றிச் சுவேதமன்னன்
 ஆள்வினைப் பற்றுந்தான் முருகேசா—கோள்வினையாம்
 ஊழையு முப்பககந ஈண்ப ரூபவின்னித்
 தாழா துளுந்து பவர். (௭௨)

இடுக்கணடியாமை

சேற்றச் சுயோதனன்செய் தீங்கையின்பிற் தேர்தருமன்
 முற்றமின்பந துய்ததான் முருகேசா—பற்றிவரும்
 இன்னுமை யினப மெனக்கொளி னுருந்தன்
 னொனார் விழையுஞ் சிறப்பு. (௭௩)

அமைச்சு

சேக்கிழார் சென்னிகுருத் தொண்டர் சிறப்புணர்த்தி
 மோககநெறி தருதார் முருகேசா—ஆக்கி
 அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி
 யுழையிருந்தான கூறல் கடன. (௭௪)

தொல்வண்மை

வாதவூ ராளிசெண்டால் வாங்கலின்றோ வண்மையென
 மோதயிறைக் கீந்தாரா முருகேசா—தீதிலதாச
 சொல்லு சொல்லப் பிறிதோசொ லச்சொலலை
 வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிநது. (௭௫)

வினைத்தூய்மை

லேள்வியிற்கோ ஆணுகர்ந்தம் வேடரிற்றூழ்ந் தேழ்மறையோர்
 ஆள்விதன முற்றார் முருகேசா—நீள்வின்
 இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
 நடுக்கற்ற காட்சியவர். (௭௬)

வினைநீதிடபம்

நீ வசன்சீ ருநிருந்தே தெவ்வையழி,க் தான்முடிவின்
மூவுலகும் போற்று முருகேசா—யாவும்
கடைக்கொட்கச் செய்துக்க தாண்மை யிடைக்கொட்டி
னெற்றா வீழும் தரும்.

(51)

வினைநெயர்வரை

யாண்டுளா ராயணனென் றேற்றிரணி யனமகன்பான்
மூண்டிசின மாண்டான் முருகேசா—வேண்டின்
முடிவு மிடைபூறு முற்றியாவ கெய்தும்
படுபயனும் பாரததுச் செயல்.

(52)

• தூது

சூரனெதிர் தக்கவுரை சொற்றிற்றுமாந் துற்றகன்றான்
மூரிமிகும் வாகு முருகேசா—ஒரின்
விடுமாற்றம் வேந்தாக் குரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன்.

(53)

மன்னரைச்சேரிநீதொழுக

மன்னையி ராணமெல்ல மல்குவித்தார் கைவநெறி
முன்னுவச வேசர் முருகேசா—இன்னதனா
போற்றி னரியவை போற்றல் கடுததபின்
தேற்றுதல் யார்க்கு மரிது.

(54)

துறிப்பறிதல்

இந்தனக்கே லாமரமென் றுன்றருமன் வீமனெண்ண
முந்தவையிற் றேர்ந்தே முருகேசா—மைந்தருந்நாழ்
மீயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.

(55)

அவையறிதல்

சோற்றவிடைக் காடர்கவி தோற்றதுதென் னன்சபையின்
முற்றசுவை யுற்றும் முருகேசா—உற்றலுசா
அங்கணத்து ஞக்க வமிழ்கற்றாற் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கொட்டி கொளல். (எஉ)

அவையஞ்சரமை

தாதையைவெல் வங்கிமுனி தன்னையட்ட வக்கிரன்றன்
முதுணர்வால் வென்றன் முருகேசா—கேதமிலா
ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு. (எங)

நாடு

எச்சிறப்பேய்ந் தென்னிலங்கை வீந்ததர சீனத்தான்
முச்சகமு மேத்து முருகேசா—மெச்சவே
ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
பேந்தமை வில்லாத நாடு. (எச)

அரண்

நம்மரனார் செம்புன் னகையில்வெந்த வேயசுரர்
மும்மதிலு மேலுண் முருகேசா—அம்ம
எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணில்ல தரண். (எடு)

பொருள் செயல்வகை

மன்னுகிழி பெற்றகுல புடணனான் மல்கினவே
முன்னுமற மெல்லா முருகேசா—துன்னியதோர்
சூன்றேறி யானைப்போர், கண்டற்றாற் றன்கைத்தொன்
துண்டாகச் செய்வான் வினை. (எசு)

படைமாட்சி

பற்றுநிரை மீட்டெதிர்த்த பார்த்தனாற் புண்பட்டார்
முற்றினவர் யாரும் முருகேசா—சுற்றி
ஒலித்தகங்கா லென்னா முவரி யெலப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும்.

(எஎ)

பாடநெருங்கு

மதுலுறுத்தி விடுமன்பான் மாண்டளவே கற்கபாநதார்
மோலிபுனை மன்னர் முருகேசா—சாலப்
புரந்தார்தண் ணீரமல்கச் சாகற்பிற சாகநா
புரநதுகோட் டக்க துடைத்து.

(எஅ)

நட்பு

மேவ விதூ மனாதி விண்ணிழங்கும் மண்ணடைந்தார்
மூவரகல் வஞ்சி முருகேசா—தாவில்
அழிவி னவைவீக்கி யாறுயத் தழிவினக
ணல்ல லுழப்பதா நட்பு.

(எக)

நட்பாடாப்தல்

வஞ்சகவா னைதனட்பாற் சூரியசன் மாவாளா
முஞ்சமிடர் பெற்றான் முருகேசா—வெஞ்சதனில்
ஆபந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தான்சாந் துயரந் தரும்.

(அ௦)

பழமை

நம்பனமர்க் கேன்றவா ணற்புரங்கான் றென்மைபுன்னி
மொய்ப்புதொலை யாமன் முருகேசா—அம்புவியில்
பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்னுணர்க
நேதக்க நட்பார் செயின்.

(அக)

தீநட்பு

இன்னலே பங்குநம்பா லென்று கிடீடணன்றன்
முன்னவனை நீததான் முருகேசா—துன்னிப்
பருகுவார் போலிலும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்ற வினிது.

(அஉ)

கூடாநட்பு

நேசன்போற் காடுபெட்டி நேரியன்றென் னற்றமுவி
மோசமே செய்தான் முருகேசா—மாசின்
மனத்தி னமையா தவரை யெனைத்தொன்றுஞ்
சொல்லினாற் நேறற்பாற் றன்று.

(அங)

பேதைமை

வேதசன்மா பல்கலையின் மிக்குமுனி வர்ப்பழிப்பான்
மூதாக்க னானான் முருகேசா—காதலினால்
ஒதி யுணாந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தாண்டங்காப்
பேதையிற் பேதையா ரில்.

(அச)

புல்லறிவாண்மை

ஓகையினால் வேதா வுரையையுமென் ளிச்சுதன்மன்
மூகையனாப்ச சோந்தான் முருகேசா—வாகை
அருமறை சோரு மறிவினான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.

(அரு)

இகல்

ஆதியையும் வெல்வான் சலந்தரன்சென் றாழியெஃக
மோதமுடி வற்றான் முருகேசா—ஒதில்
இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து.

(அசு)

பகைமாட்சி

நந்தியெதிர் செம்மாந்தே நாகாரி யெஞ்சலிலா
முந்தைவலி தோற்றான் முருகேசா—உந்தும்
வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை.

(அஎ)

பகைநீறிந்தேநீதல்

வூர்த்தொரன்பர் புத்தநந்தி யைச்செருக்தார் சம்பந்த
மூர்த்திதிரு வாககான் முருகேசா—சீர்த்திமிசு
வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளந்
சொல்லே ருழவர் பகை.

(அஅ)

உட்பகை

சுத்திமுத னூற்றுவர்மாய்ந் தார்விசுவா மித்திரனுண்
மொய்த்தபகை யாலே முருகேசா—வைத்த
அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி.

(அக)

பெரியாரைப் பிழையாமை

தேற்றியுதங் கற்கமிழ்தீ யானுவஞ்சித் திருதிரன்சீர்
முற்றுமிழந் தெய்த்தான் முருகேசா—உற்றுணரின்
ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும்.

(க௦)

பெண்வழிச்சேறல்

தாசரதி யுஞ்சீதை தன்வழிப்பட் டோர்மானான்
மோசம்போய்ச் சோர்ந்தான் முருகேசா—பேசுங்கால்
எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான் றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை யில்.

(க௧)

வரைவின்மகளிர்

மாழ்கிவரை வின்மகளிர் வஞ்சனையிற் பாட்களன்றான்
 மூழ்கியல்லாப் புற்றான் முருகேசா—வீழ்கும்
 பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு
 ளாயு மறிவி னவர். (கஉ)

கள்ளுண்ணுமை

தூய்பல பத்திரன்றான் குதனைமாய்த தல்லுற்றான்
 மூயமது மாலான் முருகேசா—ஆயுங்கால்
 துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று
 மஞ்சண்பார் கள்ளுண் பவர். (கங)

குது

வேஞ்சுதாற் றந்தை வெறுக்கக் குணநிதிதான்
 முஞ்சின னூண் வவவி முருகேசா—துஞ்சும்
 அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்கு தென்னு
 முகடியான் மூடப்பட்டார். (கச)

மருந்து

சீலமிலாப் பேய்ச்சமணர் சிந்தைநைந்தார் பாண்டியனோய்
 மூலமறி யாது முருகேசா—ஏலவே
 நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
 வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். (கரு)

குடிமை

நித்திரையோர்க் கொன்றவசு வத்தாம னீக்கமுற்றான்
 முத்தமுனி வோரான் முருகேசா—மெய்த்த
 குடிப்பிறந்தார் சண்வினங்குங் குற்றம் விசம்பின்
 மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து, (கக)

மாணம்

நேசுருவா னின்னிலைமை தேர்த்துமா னத்திறந்தான்
மூசுபுகழ்ச் சூரன் முருகேசா—நேசமிசுஞ்
சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரோ சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்.

(சுஎ)

பெருமை

தம்பமுனி யானகுடன் சர்ப்பவென்றே குண்டலியாய்
மொய்ம்பிழந்து வீழ்ந்தான் முருகேசா—உம்பரினும்
மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழல்லர் கீழல் லவர்.

(சுஅ)

சான்றணமை

தோக்கிடும்பை கெளசிகளுற் சூழ்ந்துமரிச் சந்திரன்சொன்
முக்கியமாக் காத்தான் முருகேசா—அக்கணமே
ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்
காழி யெனப்படு வார்.

(சுசு)

பண்புடைமை

ஓவாச் சிவசமய மோங்கியதே நால்வரான்
மூவா முதலே முருகேசா—தாவாத
பண்புடையார்ப் பட்டுண் டிலக மதுவின்றேன்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

(சுஊ)

நன்றியில்செல்வம்

மாழ்க்கினிதி நல்காநால் வாணிகர்மாண் டார்கடலுண்
மூழ்கினிதி யோடு முருகேசா—வாழ்வுமிக
எட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்
தோற்ற நிலக்குப் பொறை.

(சுக)

நாணுடைமை

அத்தணற்கீந் தில்லினாநா ணத்தனன் முழ் கத்துணரிந்தான்
முந்துபத்தி ராயு முருகேசா—நந்தலிலா
நாண்லேவி கொள்ளாது மனனே வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர். (க௦௨)

குடிசேயல்லுகை

சத்துருவை மாய்த்தான் பராசரன்றன் சந்ததியை
முத்திபதத் துய்த்தே முருகேசா—மெத்தில்
கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும்
பெருமையிற் பீடுடைய தில். (க௦௩)

உழவு

இன்னலொற்கத் தும்முழவை யேற்றலினீ சற்கமுது
முன்னமைத்தார் மாறா முருகேசா—உன்னில்
இரவா நிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர் (க௦௪)

நல்தூவு

ஆலவா யண்ணறொழும் பைத்தருமி நீங்கவொற்க
மூலமாத் தோந்தான் முருகேசா—ஞாலமிசை
இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும். (க௦௫)

இரவு

ஒக்கலவிட் டிக்களத்தை யோகையினி யற்பகையார்
முக்கணனுக் கீந்தார் முருகேசா—மிககுவரும்
இன்ப மொருவற் கிரத்த லிரந்தவை
தன்ப முறாஅ வரின். (க௦௬)

இரவச்சம்

துன்பகல்வோ மென்று துநபதன் பா லேற்றயர்க்தான்
முன்பு துரோணன் முருகேசா—வின்பங்க
இன்மையிடும்பை யிரந்துதோ வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில. (க௦௭)

கயலிம

வஞ்சநலன் வாமதே வற்குதவான் வாசிமைச்சேய்
முஞ்சியபின் னீர்கான் முருகேசா—எஞ்சலின்றிச்
சொல்லப் பயன்படுவர் சானீரார் கருமடிபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ். (க௦௮)

ந. காமத்துப்பால்

தகையணங்குறுத்தல்

ஐகையினு ருக்குமணி யொண்ணை மகண்டு சூர்கொலென
மோகமிக்கான் கண்ணன் முருகேசா—வாகின்
அணங்குகொ லாய்மயில் கொலலோ கனங்குழை
மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு. (க௦௯)

குறிப்பறிதல்

ஐற்றயிணி யும்மருந்து வ காசிபேனார் தான்மாயை
முற்றுழிககண் ணோககின் முருகேசா—பற்றும்
இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு
கோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து. (க௧௦)

புணர்ச்சி மசிழ்தல்

பூரினமை யேற்றுவெறாப் போகநனி துய்த்துவந்தான்
மூர யயாதி முருகேசா—ஒரின்
அறிதோ றறியாமை கண்டற்றூற் காமஞ்
செறிதோ றுஞ் சேயிழை மாட்டு. (க௧௧)

நலம்புனைந்துரைத்தல்

கீந்தமிரு வாலையலத் தைத்தவவா லன்வியந்து
முந்திமண நோந்தான் முருகேசா—கந்த
முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வெலுண்கண வேயத்தோ ளவட்கு (ககஉ)

கூதந் சிறப்புரைத்தல்

தோச்சியய னிந்துமதிச் சேர்ந்துழிவாழ்ந் தேமடிவின்
முர்ச்சித்து மாய்ந்தான் முருகேசா—நேர்ச்சிமிக
வாழ்த லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து. (ககங)

நாணுத்துறவுரைத்தல்

கோனொடுநா ணீத்தகலி கைக்கயர்ந்தான் கோமகவான்
முளுறுகா மத்தான் முருகேசா—வாளுறுமக்
காமக கடம்புண லுய்க்குமே நாடுனோடு
நல்லாண்மை யென்னும் புணை. (ககச)

அலாறிவுறுத்தல்

மேயருக்கு மாங்கதனை வெல்கியொரு நாண்முகுந்தை
மூயபழி பூண்டான் முருகேசா—நேயமிக்க
கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று. (ககடு)

பரிவாரிற்றமை

அற்றதணி யோடுதம யந்துபுன லார்த்துநளன்
முற்றழியுஞ் சோர்த்தான் முருகேசா—பற்றி
அளித்தஞ்ச வென்றவர் கீப்பிற்றெறித்தசொற்
தேறியார்க் குண்டோ தவறு. (ககசு)

படர் மெலிந்திரங்கல்

ல்கமெலிந் தாள்சீதை வான்மீகி யாதரித்து
மோகமொடு நாணுன் முருகேசா—வேகமிரும்
காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூ வுதுமென்
னோடு வுடம்பி னகத்து. (கக௭)

க ஸ்வி ரூப்பழிதல்

ஒல்லையிற்கண் ணன்வருங்கொ லென்றபரந்தா ருத்தவன்பால்
முல்லைமட மா கர் முருகேசா—புல்லஹ்றப்
பேணுது பெட்டா ரு ளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணு தமைவில் கண். (கக௮)

பசப்புதபநவால்

சீவகனீங் கப்பசந்து சேடிழந்தெய்த் தாள்பதுமை
மூவல்லிளா தோங்கு முருகேசா—ஒவல்லிளாச்
சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் வகம்மாரு
நோயும் பசலையுந் தந்து. (கக௯)

தனிப்படர்மிதுதி

பற்றி னுருப்பசியைப் பார்த்தன் வெல்கான் சிற்சபையின்
முற்றம்ப மேவு முருகேசா—உற்ற
ஒருதலையா னின்னுது காமங்காப் போல
விருதலை யானு யினிது. (க௧௦)

நீனைந்தவர்புலம்பல்

சீத்தமுள வல்லமன்சிந் திப்பனோ வென்றுலைந்தாண்
முத்தநகை மாயை முருகேசா—மத்தமுறும்
யாமு முளைங்கொ லவ்நெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத்
தோலு வுளரே யவர். (க௧௧)

கனவுநிலையுரைத்தல்

காதலனை நாளுங் கனவனைந்தே ராரதைதான்
முதுவகை யுற்றான் முருகேசா—தீகின்
நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினாற்
காதலர் நீங்கலர் மன்.

(கஉஉ)

பொழுதுகண்டிரங்கல்

அத்திப் பொழுதின்மணிச் சூடனினை வாலயர்ந்தான்
முத்துமணி வல்லி முருகேசா—நிறைதசெயிற்
காதல ரில்வழி மாலை கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும்.

(கஉஉ)

உறுப்புநலனழித்தல்

நுன்பமுற்றார் தாருவனத் தோகையெரம் மானைவெல்கி
மூன்புவளை தோற்றே முருகேசா—வன்பிற்
பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய சோள்.

(கஉச)

நெஞ்சோடு சிளந்தல்

மேய்த்ததவ லீடுமனை வேண்டியலை கேகவெறுத்தான்
மொய்த்தகுழ லம்பை முருகேசா—உய்த்துணரிற்
காத லவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் றெஞ்சு.

(கஉஊ)

நிறையழித்தல்

போகமுவர்த் தேதவன்விண் போதல்கண்டுங் கெளகிதியின்
மோகமிகச் சென்றான் முருகேசா—வாகையினாற்
செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோ
யுற்றா ரறிவதொன் றன்று.

(கஉச)

அவர்வயிர்விதும்பல்

காதலனெந் நாள்வருங்கொ லென்றுதத்தகை கவவைமிக்காண்
மூ துணர்வாற் றேர்ந்தும் முருகேசா — தீ தின்
ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு. (கஉ௭)

குறிப்பறிவுநீதல்

நக்கைக் குணர்த்தித் தவன்குறிப்பைக் காந்திமதி
முத்தியுடன் சென்றாண் முருகேசா—வங்கில்
பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து. (கஉ௮)

புணர்ச்சி விநும்பல்

நேற்ற மிகுபரவை வன்றொண்டா சென்றவழி
முற்றவறைக் காணாண் முருகேசா—வற்றவரைக்
காணுகாற் காணேன் றவறைய காணக்காற
காணேன் றவறல் லவை. (கஉ௯)

நெஞ்சொடு புலத்தல்

பேவாக் கணவனைமுன் வெஃகி நளாயனிதான்
மூவாத்துன் புற்றாண் முருகேசா—ஓவாமற்
கெட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ நெஞ்சே
பெட்டாங்கு கவர்பின் செலல். (கஉ௦)

புலவி

நீளாயின்பாற் செல்கெனமா நெஞ்சயர மாபூடி
மூளஞர்கோட் பட்டாண் முருகேசா—கோள்கலும்
உப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்ற லீன விடல். (கஉ௧)

புலவி நுணுகீகம்

சூன்பி னெழுமை யுநீங் கேனென்னத் காந்திமதி
முன்பு புலந் காண் முருகேசா—வன்ப தனல்
இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல மென்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள்.

(கந.உ)

ஊடலுவலிக

கடதல்குண மாலைபிணக் கைத்தவிர்த்துச் சீவகன்றான்
மோதமிக்கான் கூடி முருகேசா—ஆதலினால்
ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின்.

(கந.க)

முருகேசர் முதுநெறி வேண்பா

முற்றுப்பெற்றது.

முருகேசர் முததெறி வென்பாவின் செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
அ		சு		க	
அண்டமுதல்	3	ராண்டுவசுவசா	9	கசுநெறியா	1
அகதனையீமப்பலி	10	எண்டுதச	2	உற்றுமபயனில்	5
அந்தணற்கீட	22	உ		கா	
அந்திப்பொழுதின்	23				
அடபுவிமுற	13	உற்றபினிபுந்	23	காண்டவியாநி	12
அற்றதுணையோடு	24	உற்றபுறவும	9	காசலனாநாளு	27
அற்றயினநி	2	எ		காதலனைநாளுங்	26
அனபரிடா	2			காதல்குண	28
ஆ		எச்சிறப்பேய்ந்	16	காதகசுபிலந்	13
		எத்தனையோ	6	காமுமமுன்	6
ஆகமெலிந்தாள்	25	எய்ததுமக	12	கி	
ஆகியையும்	18	இ		கின்னரமோ	8
ஆர்த்தப்பொரு	5				
ஆர்த்ததாரன்பர்	19	ஒக்கலைவீட்	23	கு	
ஆலவாயண்ண	22	ஒல்லையிற்கண்ண	25	கும்பமுனிபான	21
ஆள்வினையான்	14	ஓ		கோ	
இ		ஒகையினால்	18	கோடியாசன்	12
இந்தனக்கேலா	15	ஒகையினுருத்த	23	கோதில்குதரிசன	2
இன்பினெழுமை	28	ஒவகுதருக்கம்	4	கோனோடுநா	24
இன்னலைபல்கு	18	ஒவாச்சிவசமய	21	ச	
இன்னலொற்க	22	ஒவிஹுவன்	13	சத்திமுத	19

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
சத்தருவை	22	தா		நம்பனமர்	17
சந்தமிகுவாலே	24	தாசரதியுஞ்	19	நம்மாணர்செய்	16
சந்நியாசம்	7	தாழையைவெல்	16	நா	
சி		தீ		நாகவசுக்கன்	7
சித்தமுளவல்ல	25	தீதெனுமிராக்கத	11	நாரதனும்	10
சித்தராமன்	7	தீதையுன்னி	10	நான்களொடு	13
சிந்துபதி	11	து		நி	
சி		துஞ்சுமன	5	நித்திரையோர்	20
சீலமிலாப்	20	துற்றநா	3	நீ	
சீவகஸீங்க	25	துன்பகல்வோ	23	நீதியிற்பாஞ்சாலி	4
சீவகன்சீரு	15	துன்பமுற்றார்	26	நீளையின்பாற்	27
		துன்னுவனத்	3	நே	
சூ		து		நேசன்போற்	18
சூரனெதிரா	15	துயபலபத்திரன்	20	ப	
சே		தே		பற்றறுத்து	9
செம்மைப்பொரு	8	தெய்வநிதி	10	பற்றிலனந்	7
செற்றமிகுபரவை	27	தெற்றியுதங்	19	பற்றினுருப்பசி	25
செற்றுச்சுயோத	14	தே		பற்றுநிரை	17
சென்னியனீ	11	தேசுமலி	1	பா	
சே		தேசுருவா	21	பார்க்கவனார்	4
சேக்கிழார்	14	தேர்ச்சியய	24	பாண்டவாசெல்வ	11
சோ		தேவரையுஞ்	1	பாவமெனா	5
சொற்றவிடை	16	தோ		பி	
த		தொக்கிடும்பை	21	பின்னைகரம்	13
தக்கன்மதர்	8	தொண்டருக்கேற்	6	பூ	
தத்திநடந்	8	ந		பூரிளமையேற்று	23
தந்தைக்குணர்த்தி	27	நந்தியெதிர்	19		
தன்னைவதை	8				

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
பொ		மே		வா	
பொன்னகர்	6	மெய்தத்தமிழ்	2	வாக்தரசர்	10
பொ		மெய்தத்தரும	3	வாதலுராளி	14
போகமுவர்த்	26	மெய்தத்தவ	26	வாரசுதை	11
ம		மே		வாழ்கணங்க	6
மன்னையிராது	15	மேக்குவனை	8	வி	
மன்னாவனற்	4	மேயருகரு	24	விஞ்சுகங்கை	9
மன்னியின்பந்	9	மேவவிதூமனெடு	17	வெ	
மன்னுகிழி	16	மேவாககணவனை	27	வெஞ்சூதாம்	20
மா		மை		வே	
மாண்டுக	5	மைந்தனுயந்தான்	12	வேசசன்மா	18
மாஹுத்தி	17	யாண்டுக	15	வேதநெறி	4
மாழ்கித்தரும	7	வா		வோததிடுக்கண்	12
மாழ்கிவிதி	21	வஞ்சகலன்	23	வேள்வியிற்	14
மாழ்கிவரைலின்	20	வஞ்சகவானந்த	17		

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

ச த க த் திரட்டு

[முதல் பாகா விலை அணு 9]

இதிலடங்கிய 7 சதகங்களின் பெயர்

1. அறப்பவீசர சதகம்.	5. கோவிந்த சதகம்.
2. சூமரேச சதகம்.	6. எம்பிரான் சதகம்.
3. திருவேங்கட சதகம்.	7. சுவசங்கர சதகம்.
4. தண்டலையார் சதகம்.	

[2-ம் பாகம் : விலை ரூபா 1]

இதிலடங்கிய 10 சதகங்களின் பெயர்:

1. கைலாசநாதா சதகம்.	6. அண்ணாமலைச சதகம்.
2. மஜயங்கொண்டரா சதகம்.	7. வடவேங்கடநாராயணசதகம்.
3. குருநாத சதகம்.	8. தொண்டைமண்டல சதகம்.
4. அனையாமபிகை சதகம்.	9. கோகுல சதகம்.
5. அருணாசல சதகம்.	10. திருத்தொண்டா சதகம்.

கட்டளைப் பிரபந்தம்

விலை அணு 8

இதிலடங்கிய 14 கட்டளைகளின் பெயர்:

[வேதாந்தக் கட்டளைகள்]	8. உபதேச உண்மைக்கட்டளை.
1. நானாஜீவவாதக கட்டளை.	9. பிரதீமோபதேசக் கட்டளை.
2. ஞானக் கட்டளை	[சித்தாந்தக் கட்டளைகள்]
3. தத் தவாமிர்தக் கட்டளை	10. சிவப்பிரகாசக் கட்டளை.
4. வேதாந்த தத்துவக்கட்டளை.	11. திருவாலவாய்க் கட்டளை.
5. வேதாந்த தசாவத்தைக்கட்டளை	12. சித்தாந்தக் கட்டளை.
6. வேதாந்த தசகாரியக்கட்டளை	13. சித்தாந்த சாதனக்கட்டளை.
7. உபதேச சித்தாந்தக்கட்டளை.	14. சித்தாந்த தசகாரியக்கட்டளை

நீதி நூற்றிரட்டு

விலை அணு 8

ஆத்திருடி, கொன்றைவேந்தன், வெற்றிவேற்கை, வாக்குண்டாம்,
நல்லழி, நன்னெறி, நீதிநெறிவிளக்கம் : இவை மூலமும்
இவ்வீஷ் ஷோழிபெயர்ப்பும் : [ஒரே கட்டடம்]

